

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra žurnalistiky

České hudební časopisy na začátku 21. století

Bakalářská práce

Autor práce: Tomáš Klézl

Studijní program: Žurnalistika

Vedoucí práce: Mgr. Andrej Halada

Rok obhajoby: 2019

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne ...

Tomáš Klézl

Bibliografický záznam

KLÉZL, Tomáš. *České hudební časopisy na začátku 21. století*. Praha, 2019. 79 s. Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Mgr. Andrej Halada.

Rozsah práce: 158 107 znaků

Anotace

Bakalářská práce České hudební časopisy na začátku 21. století se zabývá tištěnými časopisy zaměřenými na hudbu, které mezi lety 2001 a 2019 vycházely či vycházejí na území České republiky. Tuzemská nabídka těchto periodik si za dané období prošla řadou proměn. Cílem této práce je popsat její vývoj a také vytvořit profily jednotlivých časopisů. Co se týče stále aktivních periodik, jde o časopisy Fakker, Full Moon, Harmonie, Hudební rozhledy, Opus musicum, Rock & Pop a Spark. Práce se věnuje jejich historii, složení redakcí, vydavatelství, nákladu, zaměření, aktivitě na internetu a také přibližuje obsah jednoho z čísel daného periodika z přelomu let 2018 a 2019.

Kromě těchto časopisů se práce věnuje také hudebním periodikům daného období, která již zcela zanikla nebo přestala vycházet v tištěné formě a svou aktivitu přemístila na internet. Jsou jimi Bbarák, Filter, Folk and Country, HIS Voice, Music, Report, Rock & All a XMag. Práce popisuje jejich historii, bývalé redakce, vydavatele, zaměření a také se věnuje obsahu jednoho z čísel daného časopisu. Práce obsahuje také stručný přehled historie českého hudebního časopisectví a vymezení několika základních publicistických žánrů a žurnalistických pojmů.

Annotation

The bachelor thesis Czech music magazines in the beginning of the 21st century focuses on printed music magazines which were published between the years 2001 and 2019 in the Czech Republic. The local music magazine market went through several different changes over this period. The objective of this thesis is to describe its evolution and to create profiles of the individual periodicals. The currently active music magazines are Fakker, Full Moon, Harmonie, Hudební rozhledy, Opus musicum, Rock & Pop and Spark. The thesis examines history, staff, publisher, circulation, specialization and internet activity of each these magazines and describes the content of one selected issue.

The thesis also deals with the music magazines which were published during the selected era, but were cancelled or transformed into a digital format, that means Bbarák, Filter, Folk and Country, HIS Voice, Music, Report, Rock & All and XMag. The thesis examines the history, staff, publisher and specialization of each of these magazines and describes the content of one selected issue. The thesis also contains a brief timeline of the history of Czech music magazines and provides definitions of several journalistic terms.

Klíčová slova

Hudba, časopisy, hudební časopisy, žurnalistika, publicistika, Rock & Pop, Spark, Hudební rozhledy, 21. století.

Keywords

Music, magazines, music magazines, journalism, Rock & Pop, Spark, Hudební rozhledy, 21st century.

Title/název práce

České hudební časopisy na začátku 21. století

Czech music magazines at the beginning of the 21st century

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval svým rodičům, sourozencům a přítelkyni Haně za veškerou podporu, kterou mi během psaní práce poskytli. Také bych chtěl vyjádřit své díky panu Mgr. Andreji Haladovi za trpělivé a nápomocné konzultace.

Obsah

Úvod	2
1. Vymezení pojmů	4
2. Historie hudební žurnalistiky v Českých zemích	6
3. Současné hudební časopisy	14
3.1. Fakker	14
3.2. Full Moon	17
3.3. Harmonie	21
3.4. Hudební rozhledy	24
3.5. Opus Musicum	27
3.6. Rock & Pop	31
3.7. Spark	39
4. Zaniklé hudební časopisy	45
4.1. Bbarák	45
4.2. Filter	49
4.3. Folk and Country	52
4.4. HIS Voice	55
4.5. Music	59
4.6. Report	61
4.7. Rock & All	65
4.8. XMag	68
5. Stručný přehled hudebních webů a digitálních časopisů	72
5.1. Headliner	72
5.2. Musicserver	72
5.3. Refresher	72
6. Další hudební periodika	73
Závěr	74
Použitá literatura	79
Online zdroje	81
Seznam příloh	89

Úvod

Ve své bakalářské práci se věnuji tištěným hudebním časopisům, které v České republice dosud vycházely v 21. století, tedy v období od 1. ledna 2001 do začátku roku 2019.

Tuzemský trh s těmito periodiky si za danou dobu prošel řadou proměn nejrůznějšího charakteru. Cílem práce je vytvořit ucelený obraz o vývoji českých hudebních časopisů mezi lety 2001 a 2019, na základě studia konkrétních výtisků a další rešerše zkompletovat jejich komentovaný soupis založený na profilech jednotlivých časopisů, popsat, za jakých okolností a podmínek tato periodika vznikala a potažmo zanikala, a vystihnout podstatu proměn, kterými si prošly jak po obsahové, tak po personální či grafické stránce. Také se budu snažit charakterizovat popisované období vývoje českých hudebních periodik jako celek, určit, co pro něj bylo typické a čím se odlišovalo od jiných dějinných epoch, které popíši v historické části.

Svou práci jsem rozdělil na několik oddílů. První strany jsem vymezil pro vysvětlení žurnalistických pojmů, se kterými dále v textu pracuji. V druhé části se s pomocí odborné literatury zabývám historií hudebních médií v českých zemích od jejich prvopočátečních kořenů v 17. století až po devadesátá léta 20. století. Na tuto část přímo navazuje shrnutí vývoje českého trhu s hudebními časopisy mezi lety 2001 a 2019, které jsem vypracoval na základě studia konkrétních výtisků tištěných periodik.

V hlavní části se již v samostatných oddílech věnuji samotným hudebním časopisům. Na základě důkladného prostudování jednotlivých čísel hudebních periodik, související literatury, internetové rešerše a případné komunikace s redakcemi jsem pro tuto část vypracoval profily stěžejních českých hudebních periodik posledních 18 let. Konkrétně se jedná o všechna česky psaná hudební periodika, která v České republice vycházela v profesionální distribuci po více než tři roky. Při tvorbě seznamu periodik jsem vycházel z katalogu Národní knihovny České republiky. Ve své práci se nevěnuji časopisům zaměřeným na hudební nástroje (např. Muzikus) nebo periodikům, které přináší informace o osobnostech hudební scény, ale hlouběji se nevěnují jejich hudbě (zejména časopisy pro mládež, jako je například Popcorn).

V části *Současné časopisy* se věnuji hudebním periodikům, které k dubnu 2019 aktivně vycházejí. Jsou jimi Fakker, Full Moon, Harmonie, Hudební rozhledy, Opus Musicum, Rock & Pop a Spark. U těchto časopisů postupně píší o jejich historii, složení redakcí,

vydavatelství, nákladu a čtenosti (pokud jsou tyto údaje dostupné), zaměření, aktivitě na internetu a také blíže přibližují obsah jednoho z čísel daného periodika.

Pro tuto analýzu jsem volil čísla z přelomu let 2018 a 2019, která byla v průběhu vypracování práce aktuální. Nadepisuji ji slovy *Obsah čísla*, které doplňuji o označení konkrétního výtisku na obálce (například Music 2008/05). Pro zachování citační normy jej ale v odkazech na použitou literaturu označuji jako např. Music, 2008, č. 5. Výjimkou je časopis Rock & Pop, v jehož historii se nejednou stalo, že první číslo daného roku vyšlo například až v březnu, pro předejití zmatečnosti tedy v citaci uvádím místo čísla přímo měsíc vydání (např. Rock & Pop, 2019, únor).

V obdobném rozsahu se v další části věnuji také hudebním časopisům, které již dnes nevycházejí, ale v minulosti se na českém trhu pohybovaly. Jsou jimi Bbarák, Filter, Folk and Country, HIS Voice, Music, Report, Rock & All a XMag. U těchto periodik přibližuji jejich historii, bývalé redakce, vydavatele, zaměření a také popisují obsah jednoho z čísel daného časopisu. Z důvodu mnohdy obtížné dosažitelnosti některých údajů se v této části širěji nevěnuji údajům o nákladu a o internetových aktivitách časopisů.

Poslední část práce tvoří soupis ostatních hudebních časopisů a hudebních webů.

Téma českých hudebních časopisů na začátku 21. století jsem si zvolil, protože si myslím, že jde o poměrně málo probádané téma, kterému chybí ucelené uspořádání. Hudební žurnalistika je navíc dlouhodobě mým nejbližším novinářským oborem.

Na závěr úvodu bych chtěl upozornit na několik odlišností oproti schválené tezi, které jsem se rozhodl učinit a zkontroloval je s vedoucím práce Mgr. Andrejem Haladou. V části, v níž se věnuji jednotlivým časopisům, jsem zvolil odlišnou osnovu. V době vypracování teze jsem periodika plánoval rozdělit na základě jejich zaměření (populární hudba, vážná hudba, žánrové časopisy apod.), po důkladné úvaze jsem se ale rozhodl je rozřadit podle toho, zda stále vycházejí v tištěné podobě, či nikoli. V těchto dvou kategoriích se jim poté věnuji podle abecedního pořádku. Tento model osnovy považuji za přehlednější a vhodnější vzhledem k výslednému charakteru práce.

1. Vymezení pojmů

Pro začátek je třeba si vymežit základní pojmy, se kterými ve své práci operuji. V této části za pomoci odborné literatury stručně vysvětlím koncept hudebního časopisu a některé publicistické žánry, se kterými se může čtenář při četbě zkoumaných periodik setkat. Také vymežím pojem zpravodajství.

1.1. Časopis a hudební časopis

Slovník žurnalistiky Barbory Osvaldové a Jana Halady definuje časopis jako tiskovinu, která vychází v určitém místě s pravidelnou periodicitou, a to nejméně týdenní a nejvíce půlroční. *„Od deníku se liší menší aktuálností i větší podrobností probíraných témat. Svou strukturou, stavbou textů i celkovým zaměřením je určen vyhraněnému okruhu čtenářů, který je již zpravodajsky informován, ať už z deníků, nebo z internetu, a hledá detailnější nebo specializované údaje.“* (Osvaldová a Halada, 2017, s. 56).

Za hudební časopisy lze podle Slovníku české hudební kultury (Macek aj., 1997, s. 115) považovat *„časopisecké tiskoviny zabývající se jakkoli problematikou hudby a hudební kultury“*. Tyto časopisy mohou například podávat zprávy o hudebním dění a dávat prostor popularizaci hudby a hudební kritice. Věnují se hudbě starší i nové, umělé i neartificiální, usilují o co nejširší i užší záběr témat. Pokud pak periodika *„akcentují či jednoznačně preferují muzikologický výklad hudebních fenoménů, hovoříme o hudebněvědných časopisech, sbornících apod.“*.

Ve své práci se nevěnuji tzv. fanzinům neboli zinům. Jde o tiskoviny, *„které jsou psány, vydávány i rozšiřovány fanoušky,“* a nevycházejí v profesionální distribuci (Mračno, 2006).

1.2. Publicistické žánry a zpravodajství

Základním kamenem mnoha hudebních periodik je žánr recenze. Ten Osvaldová a Halada (2017, s. 198) definují jako *„kriticky zaměřený druh publicistiky nebo odborného textu, který představuje nové dílo uměleckého charakteru (literatura, film, výtvarné umění, hudba). Recenze se píše i na další vydání starších děl nebo výborů z tvorby klasických a současných autorů.“*

Podobně důležitý je pro hudební časopisy také rozhovor neboli interview. Jde o dialogický žánr založený na střídání otázek a odpovědí, přičemž oba účastníci mají jasně stanovené role tazatele a odpovídajícího (Osvaldová a Halada, 2017, s. 115).

Hojně ve své práci zmiňují také reportáž, která je definována jako „*svědecká výpověď konkrétního zážitku v písemné, slyšitelné či vizuální podobě. Zobrazuje skutečnost na základě přesných, dokumentárních faktů, při použití mnohotvárných stylistických a kompozičních postupů. V psaní reportáže se stýkají stránka zpravodajská (aktuální informace, fakta) i publicistická, mísí se použití různých jazykových rovin.*“ (Osvaldová a Halada, 2017, s. 203).

Na začátku většiny hudebních periodik lze nalézt editorial. Jde o pokračovatele již zřídka užívaného úvodníku, tedy článku, který dříve sloužil pro vyjádření stanoviska vedení listu či vydavatele. Ve své současné podobě zpravidla funguje jako promluva zástupce časopisu ke čtenářům, ve kterém autor naznačuje obsah daného čísla (Osvaldová a Halada, 2017, s. 256).

V hudebních časopisech se také mohou objevit texty s ironickým a humorným podtextem, mezi které patří fejeton, sloupek či glosa.

Fejeton je podle Osvaldové a Halady (2017, s. 256) „*klasickým představitelem subjektivní publicistiky s dominantním názorem tvůrce na fakt, umocněný lehkou stylistickou formou*“. Jeho autor se snaží pohlédnout na určitý problém z nového, nečekaného úhlu a navázat kontakt se čtenářem. Fejeton často končí vtipnou pointou s nádechem ironie i sarkasmu.

Sloupek je postaven na určitém konkrétním nápadu, zážitku nebo pozorování, jež se autor snaží dovést ke zevšeobecnění. Na rozdíl od fejetonu je aktuálnější a stručnější a bývá graficky zalomen do jednoho sloupce (Osvaldová a Halada, 2017, s. 227).

Glosa patří k nejdrobnějším žurnalistickým žánrům. Autor se zaměřuje na dílčí aspekt určitého tématu a situaci komentuje, často ironicky (Osvaldová a Halada, 2017, s. 106-107).

Mimo uvedené publicistické žánry obsahují hudební časopisy také zpravodajství. To podle Osvaldové a Halady (2017, s. 276) „*stojí na informacích a faktech, které vyhledává, shromažďuje, třídí, vybírá, interpretuje a předává prostřednictvím médií recipientům*“. Zpravodajství by mělo být přesné, vyvážené, nepředpojaté a poctivé při výběru, zpracování a prezentaci, nestranné, aktuální, včasné, jasné a srozumitelné.

2. Historie hudební žurnalistiky v Českých zemích

2.1. Vznik hudebních časopisů ve světě

Šíření nových zpráv pomocí tisku se objevovalo už za doby humanismu. Časopisectví ale začalo získávat svou zřetelnou formu až od 60. a 70. let 17. století v Anglii a Francii. Hudební tematice se občas věnovaly například plátky *Le Mercure Galant* nebo *The Gentleman's Journal* (Macek aj., 1997, s. 116).

Velký podíl na vzniku prvních hudebních periodik mají takzvané morální časopisy. Ty vznikaly v Anglii na počátku 18. století za účelem vzdělávat a vychovávat měšťanstvo v duchu osvícenského myšlení. Kromě jiných témat věnovala tato periodika prostor také hudbě (Macek aj., 1997, s. 116).

V Německu založil první časopis tohoto typu, tedy *Der Verünftler* (1713-14), hudební skladatel, teoretik a spisovatel Johann Mattheson. Za nejstarší hudební periodikum na světě a vůbec první časopis věnující se specifickému druhu umění je považována jeho *Critica Musica* (1722–23, 1725). Na tento list v Německu během dalších třiceti let navázali se svými vlastními časopisy skladatelé jako Johann Adolf Scheibe nebo Friedrich Wilhelm Marpurg. V druhé polovině 18. století si němečtí čtenáři už listovali také v dalších typologicky již plně vyhraněných listech *Ammerkungen die Musik betreffend* (1766-69) a *Allgemeine Musikalische Zeitung* (1798-1848) (Macek aj., 1997, s. 116).

U počátků moderní hudební žurnalistiky ve Francii stál belgický muzikolog Francois-Joseph Fétis se svým časopisem *La Revue musicale* (1827-35). V Anglii se hudební periodika rozšířila v 40. letech 19. století. Od poloviny 19. století pak dochází k velkému boomeru hudebních médií napříč Evropou včetně českých zemí (Macek aj., 1997, s. 116).

2.2. Předchůdci českých hudebních periodik a první pokusy

Do vzniku prvních vyhraněných hudebních periodik v českých zemích byly informace o hudbě otiskovány v denních novinách a politicko-kulturních časopisech, jako například v Pražských poštovních novinách (1719-86), v Kaiserlich-konigl. Prager Oberpostamtzeitung (1781-1814), v Prager Intelligenzblatt (1774-1811), v Prager Zeitung (1825-48), v pozdější Bohemii (1828-1938) nebo v Časopise českého musea (1832-1908) (Svobodová, 1971, s. 3).

O tvorbě českých umělců informovala také některá zahraniční média. Hudební historikové považují za nejširší zdroj informací o tvorbě tuzemských skladatelů v 18. a 19. století týdeník Allgemeine Musikalische Zeitung, který vycházel od roku 1798 do poloviny 19. století v Lipsku. Tento časopis proslul svým zájmem o český hudební život a po celou svou existenci zásoboval čtenáře zprávami, kritikami a bibliografickými záznamy týkajícími se českých umělců žijících doma i v zahraničí (Svobodová, 1971, s. 3). Vyšel v něm například i přehledový článek *Ueber den Zustand der Musik in Bohmen*, který bývá připisován Františkovi Xaveru Němečkovi (Vičar, 1997, s. 46).

První pokus o hudební periodikum vycházející na našem území je spojován s hudební sbírkou Věvec, kterou vydávali Josef Krasoslav Chmelenský a František Škroup. V letech 1843 a 1844 vycházela s listem příloha, která byla určena čtenářům Věnce, tedy hudebníkům, a přinášela mimo jiné hudební studie a zprávy. S rezervou ji tak lze označit za východisko českého hudebního časopisectví (Macek aj., 1997, s. 116).

Za první ryze hudební časopis v českých zemích lze považovat list Cecilie, který začal vycházet roku 1848. Na rozdíl od přílohy Věnce šlo o periodikum, které se věnovalo výhradně hudbě, ačkoli pouze její úzké výseči; zakladatel Cecilie Josef Krejčí časopisu určil zaměření na varhany a církevní hudbu. V roce 1849 Cecilie zanikla, roku 1874 ji ale obnovil kněz Ferdinand Josef Lehner. Ten Cecilii později přejmenoval na Cyril a časopis pod tímto jménem o církevní hudbě psal až do roku 1948 (Hnátová, 2017, c)

Prvním českým hudebním časopisem, který si vydobyl stálejší publicitu, byl list Dalibor, jehož první inkarnaci z let 1858 až 1864 vedl lexikograf Emanuel Antotnín Meliš. Dalibor pro jeho příhodný název obnovili v letech 1873 až 1875 Jan Ludevít Procházka a Václav Juda Novotný, zastánci Bedřicha Smetany, jehož opera Dalibor v tu dobu sklízela vlnu kritiky za údajné epigonství Richarda Wagnera (Hnátová, 2017, a). Na odkaz této generace

navázala v roce 1879 již poslední inkarnace Daliboru, která vycházela až do roku 1927. Přispívali do něj například Karel Teige a Artuš Rektorys (Macek, aj. 1997, s. 116).

2.3. Rozvoj hudebních periodik

K prvním hudebním periodikům na našem území patřil také list Slavoj, který vycházel mezi lety 1862 a 1865. Významný byl na přelomu 60. a 70. let 19. století i časopis Česká Thalia, který se věnoval mimo hudby také divadlu. Většina těchto plátků vycházela v Praze, své místo si ale hudební periodika začala postupně nacházet i mimo hlavní město. K rozvoji docházelo také na dnešní Vysočině, na Ostravsku a zásluhou Leoše Janáčka v Brně (Macek aj., 1997, s. 116).

Zástupcem prvních pokusů o plátek s popularizační funkcí byl pražský Literární a hudební zábavník z let 1889 až 1892. V tomto odvětví se později stal významným časopis Česká hudba, vydávaný v letech 1895 až 1939. Několika proměnami si prošlo revue s názvem Smetana, které bylo nejdříve v letech 1906 a 1907 vydáváno jako součást Hudebního oboru Umělecké besedy, mezi roky 1910 a 1927 pak pod vedením Artuše Rektoryse sloužilo jako prostor pro vyjádření Zdeňku Nejedlému a jeho skupině badatelů. Umělecká beseda se zasloužila také o vznik vysoce odborného Hudebního revue, které vycházelo mezi lety 1908 a 1920 (Macek aj., 1997, s. 117).

2.4. Hudební periodika za dob první republiky a protektorátu

Roku 1922 začaly v Praze vycházet Listy hudební matice, které se později přejmenovaly na Tempo. Věnovaly se zejména soudobé hudbě a za cíl si kladly udržení nestranného postoje. Přispívateli byli zejména hudební skladatelé, například i Bohuslav Martinů, Josef Suk nebo Leoš Janáček. S přestávkami Tempo vycházelo až do roku 1948 (Hnátová, 2017, b). Své zástupce měla v meziválečné hudební žurnalistice také moderna a avantgarda, a to v časopisech Tam-tam (1925-26) a Klíč (1930-34). Progresivní proud zosobňoval levicový časopis Rytmus založený roku 1935, později vydávaný Přítomností (Macek aj., 1997, s. 117).

V období Protektorátu Čechy a Morava se veškerý vývoj tisku v našich zemích zastavil a výjimkou nebyl ani tisk hudební. Fungoval jen protektorátní list Divadlo a hudba a jeho hudební sekce Smetana, a to pouze v letech 1941 a 1942 (Macek aj., 1997, s. 117).

2.5.Hudební periodika v letech 1948 až 1989

Po druhé světové válce některé z prvorepublikových časopisů obnovily svou činnost. Vznikl například plátek Jazz, první médium v Československu, které se tomuto žánru věnovalo. Volnost na českém trhu s hudebním tiskem ale definitivně zahubil rok 1948 a nástup socialismu (Macek aj., 1997, s. 118).

S tímto obdobím je spojován zejména list Hudební rozhledy, který režim určil jako oficiální československý hudební časopis s monopolním postavením. Fungoval jako orgán Svazu československých skladatelů. Pád komunistického režimu v Československu v roce 1989 ale Hudební rozhledy přežily, obměnily svůj status i redakci a pod stejným názvem vycházejí dodnes, což z nich činí nejstarší kontinuálně vydávané periodikum v České republice (Macek aj., 1997, s. 117).

Být alternativou k oficiálnímu tisku si za cíl stanovil časopis Opus musicum, jehož založení se podařilo u Svazu československých skladatelů obhájit skupině kolem muzikologa Jiřího Fukače roku 1969. I přes několik změn ve vedení se časopisu podařilo udržet jeho osobitý styl a vychází dodnes (Opus musicum, 2019).

Uvolněná atmosféra šedesátých let dala vzniknout také časopisu Melodie, který se po svém vzniku roku 1963 zaměřil hlavně na moderní populární hudbu z Československa i zahraničí. Náklad někdy překročil i sto tisíc výtisků. Na začátku 80. let došlo k proměně redakce ve prospěch komunistického režimu (Hrabalík, 2019). Melodie vycházela do roku 2000 (Databáze Národní knihovny ČR, 2019).

Dalšími zástupci československých časopisů věnujících se populární hudbě, jazzu a moderním žánrům byly například Jazz-Bulletin (1965-68), Pop Music Expres (1968-70) nebo Taneční hudba a jazz (1960-69) (Macek aj., 1997, s. 118).

2.6.Devadesátá léta 20. století

Po pádu komunistického režimu v roce 1989 došlo v důsledku sociopolitických a ekonomických změn na trhu s hudebními periodiky k zásadním změnám. Ve velkém rozsahu začaly vznikat zejména periodika zaměřená na českou i zahraniční rockovou, metalovou a jazzovou hudbu. Jedním z nejpůvodnějších časopisů tohoto druhu se stal Rock & Pop, založený v roce 1990 (Macek aj., 1997, s. 118). Ve stejném roce vznikl také časopis Rock Report (viz Report).

V roce 1991 odstartovaly svou cestu například časopisy Folk and Country nebo UNI. Ten byl zprvu vydáván jako fanzín zaměřený primárně na rockovou hudbu, od roku 1994 se pak také zaměřoval na jazz nebo world music (Macek, aj. 1997, s. 118). Časopis se postupně přeměnil na všeobecný kulturní týdeník věnující se ve velké míře také literatuře, divadlu, výtvarnému umění, filmu a společenským tématům. Jelikož se časopis UNI dnes profiluje jako kulturní a nikoli čistě hudební magazín, ve své práci se mu dále nevěnuji.

V říjnu 1991 začal vycházet oblíbený rockový a metalový časopis Spark (viz Spark). V prosinci 1992 vyšlo nulté číslo časopisu Tón, který se věnoval vážné i populární hudbě s křesťanskou tematikou. Na trhu se udržel devět let, koncem roku 2001 se vydávání časopisu z ekonomických důvodů zastavilo (Křesťan a hudba, 2008). V roce 1993 pak vznikl týdeník o rockové hudbě Bang!. Vydáván byl do roku 1996 (Macek aj., 1997, s. 118). Koncem 90. let začal vycházet magazín o elektronické hudbě Trip2House, později známý jako Tripmag a XMag (viz XMag).

Na jaře 1999 odstartovala svou cestu česky psaná verze známého amerického časopisu Rolling Stone. Časopis na tuzemském trhu ale neuspěl a redakce v čele s Luděkem Staňkem vytvořila šířeji orientovaný plátek Show! (Vlasák, 2001).

2.7.Nultá léta 21. století

Časopis Rock & Pop, na začátku 21. století pravděpodobně nejproslulejší jméno na trhu s hudebními časopisy, si prošel v tomto období řadou změn. Soubor redakce s finančně náročnou aktualizací obsahu a grafické podoby se setkával s negativními ohlasy ze strany čtenářů. Ve snaze vymanit se z žánrového omezení se časopis v roce 2002 přejmenoval na &Musiq. Krize vyústila odchodem kompletní redakce šéfredaktora Vojtěcha Lindaura na přelomu let 2002 a 2003. Na jaře 2003 se časopis přejmenoval zpět na Rock & Pop a v

následujícím období si prošel mnoha obsahovými, personálními i grafickými změnami. Mezi lety 2005 a 2006 se na post šéfredaktora vrátil Vojtěch Lindaur. Časté změny se časopisu nevyhnuly ani v dalších letech, kdy se ve vedení časopisu vystřídali Peter Sládeček a Martin Hošna (viz Rock & Pop).

Další ze zavedených hudebních časopisů Rock Report vstoupil do nového století zkrácením názvu na Report, čímž stvrdil svůj přerod z rockového média na multižánrový magazín. Časopis se na začátku století ve větší míře věnoval tematice drog, přinášel například tipy pro uživatele a pěstitele marihuany. Toho se musel po přijetí nové legislativy vzdát a místo toho přišel s novou rubrikou *Drogová poradna*. V následujících letech časopis dále rozšiřoval svůj žánrový záběr. Poslední číslo vyšlo na konci roku 2009 a značka Report se zcela přesunula na internet (viz Report).

Velmi úspěšně vstoupil do nového milénia Tripmag, věnující se bující taneční scéně. Také on ale změnil svůj název, a to na XMag. Stejně jako Report se totiž i tento plátek musel přizpůsobit nové protidrogové legislativě. V následujících letech se časopis podle pozdějších slov jeho zakladatelů Aleše Blehy a Tomáše Zilvara potýkal s úpadkem kvality a podlehnutím komerci. V roce 2005 tato dvojice znovu převzala kontrolu nad časopisem a rozhodla se vydat opačným směrem k alternativnějším umělcům, výtvarnému umění a módě. Poslední, mimořádně obsáhlé číslo doplněné o rozsáhlou biografii skupiny Kraftwerk vyšlo v roce 2008 (viz XMag).

XMag a Report ovšem nebyly jedinými časopisy, které z českého trhu zmizely mezi lety 2008 a 2011. Tato léta lze označit za jakousi krizi českého hudebního tisku, kterou způsobil odliv inzerentů v důsledcích celosvětové hospodářské krize a také úbytek čtenářů spojený s dynamickým vývojem internetu.

Finanční krize způsobila konec například hiphopového měsíčníku Bbarák. Ten představoval od roku 2001 jedno z nejvýznamnějších hudebních médií v Česku. Kromě hudby se věnoval také například graffiti, tanci nebo osobnostem afroamerické kultury. Poslední číslo vyšlo v roce 2010 (viz Bbarák).

Odliv inzerentů nepřežil ani měsíčník Music. Ten vstoupil na trh na přelomu let 2002 a 2003 s účelem stát se kapesním průvodcem po nově vydaných deskách. Tento formát časopis v průběhu let rozšiřoval, až se stal standardním hudebním časopisem. Skončil v roce 2009 (viz Music).

Raketový vzestup a pád zaznamenal časopis Filter. Ten od svých počátků v roce 2005 mířil na mladé lidi barevnou grafickou úpravou, humorem a multižánrovým zaměřením s důrazem na tehdejší indie rockovou vlnu. Časopis přestal být vydáván v roce 2009 po odlivu inzerentů v důsledku ekonomické krize (viz Filter).

Poslední obětí tohoto nepříliš šťastného období se stal tradiční měsíčník Folk & Country, od roku 2010 známý jako Folk, který v tištěné podobě skončil v roce 2011 a svou publikační činnost přesunul na internetové stránky (viz Folk and Country).

Problémy s nedostatkem sponzorů a inzerentů se na začátku století dotkly také časopisů zaměřených na klasickou hudbu, které přišly o některé ze svých dlouhodobých sponzorů. Jak Hudební rozhledy, tak Harmonie a Opus musicum si v tomto období prošly výraznými změnami grafických úprav, obsahově ale zůstaly věrné své tradici (viz Hudební rozhledy, Harmonie, Opus musicum).

Na poli vážné hudby navíc přibyl jeden hráč, a to magazín Hudebního informačního střediska HIS Voice. Ten na trh vstoupil jako časopis o moderních formách vážné hudby, posléze začal významně pojednávat také o jazzu a nejrůznějších žánrech spíše okrajového rázu, jako je ambient, industrial, post rock nebo art pop (viz HIS Voice).

2.8.Desátá léta 21. století

V desátých letech 21. století oproti předchozím dekádam vzniklo diametrálně méně nových hudebních periodik. V roce 2010 vstoupil na trh magazín Full Moon. Ten se od ostatních časopisů od začátku liší svým zájmem o moderní alternativní scénu, minimalistickým designem s velkými fotografiemi a také aktivní pořadatelskou a vydavatelskou činností (viz Full Moon).

Dalším novým hráčem, který v posledních devíti letech vstoupil na pole hudebních časopisů, je Fakker. Tento magazín je úzce provázán se sesterským Sparkem, na rozdíl od něj ale míří spíše na náctiletého čtenáře. Tomu se snaží přiblížit hovorovým jazykem, pokrytím žánrů jako emo nebo metalcore a barevnou grafickou úpravou (viz Fakker).

Ani v tomto období se časopisu Rock & Pop nevyhnuly časté personální změny a redakční roztržky. Do desátých let vstoupil magazín pod vedením Martina Hošny, na podzim 2011 se ale téměř kompletně obměnila redakce a do čela se postavil navrátilivší se Ivan Ivanov a

později i Vojtěch Lindaur. Po sérii sporů ale došlo uprostřed roku 2015 ke kompletnímu obměnění redakce. Pod novou šéfredaktorkou Martinou Jablonovskou se časopis začal hojněji věnovat domácí scéně (viz Rock & Pop).

Lindaur už se do redakce nevrátil, místo toho založil konkurenční magazín Rock & All, kterým chtěl navázat na tradici původního Rock & Popu. Jeho šéfredaktorem byl do roku 2016, v roce 2018 pak časopis zanikl (viz Rock & All). Vojtěch Lindaur zemřel 8. ledna 2018 ve věku šedesáti let (Bernard, 2018).

Bez důraznějších proměn či zaškrtnutí si tímto obdobím prošel například Spark. V jeho vedení zůstal Karel Balčírák, obsahově či graficky se časopis měnil jen zřídka (viz Spark).

Hudebních časopisů zaměřených na klasickou hudbu, tedy Harmonie, Hudebních rozhledů a Opus Musicum, se podobně jako v předchozím desetiletí také v desátých letech dotklo jen velmi málo výrazných změn, které se většinou týkaly pouze kosmetického charakteru (viz Harmonie, Hudební rozhledy, Opus musicum). Časopis HIS Voice, který kombinoval zájem o moderní formy vážné hudby a alternativní žánry, skončil v roce 2015 a svou činnost přesunul na internet (viz HIS Voice).

3. Současné hudební časopisy

V této části se věnuji těm tištěným hudebním časopisům, které k začátku roku 2019 vycházejí v českém jazyce na území České republiky. Jsou jimi Fakker, Full Moon, Harmonie, Hudební rozhledy, Opus Musicum, Rock & Pop a Spark.

3.1. Fakker

3.1.1. Historie

Časopis Fakker vznikl v roce 2014 s cílem vytvořit periodikum dívající se na domácí i zahraniční rockovou a metalovou hudbu „z pohledu teenagerů, studentů a mladých pracujících do 30 let“. Magazín začal vycházet v dubnu 2014 za podpory sesterského časopisu Spark a crowdfundingové kampaně na webu Startovač. Ve svém úvodním statusu na sociální síti Facebook redakce Fakkeru přislíbila, že veškeré vydělané peníze zainvestuje zpět do časopisu a že inzerce nepřekročí 7 % obsahu časopisu (Fakker, 2014, a).

V editoriale prvního čísla, vydaného před prázdninami 2014, vyjádřili redaktori vystupující pod jmény Arwen a Zelig svůj záměr založit časopis na úsporných, stručných textech napsaných různým jazykem mladých lidí a také na atraktivní grafické stránce, fotografiích a plakátech. V této době Fakker vycházel s podtitulem *Spark special*, což naznačovalo jeho propojení s magazínem Spark. Tento podtitul zmizel s čtvrtým číslem 2015. Časopis je od začátku veden na menším formátu a tenčím papíru. Je zcela barevný a většinou má kolem 50 stran (Fakker, 2014, č. 1).

Časopis od začátku definují rubriky jako *Bordel*, *Desatero Fakkera*, *Srdce na dlani* nebo *Z bábiny truhly*. V prvních číslech dostávala prostor stylová rubrika *Image Salon*. Začaly se objevovat také dopisy čtenářů *Nad dopisy fakkanas!*, kde redakce umísťovala i zprávy a fotografie ze sociální sítě Twitter (např. Fakker, 2015, č. 1).

V roce 2015 se v časopise objevila například rubrika *Schools out*, v rámci které redakce navštěvovala české školy a pouštěla dětem známé rockové a metalové písně. Krátce se časopis věnoval i videohrám. Fakker v tomto roce také uvedl několik seriálů, například o alternativním modelingu. Svému hlavnímu tématu většinou Fakker věnoval kolem deseti stran (Fakker, 2015, č. 8-10).

Stálého šéfredaktora časopis získal až s osmým číslem roku 2015. Stal se jím Petr Adámek, vystupující pod pseudonymem „Ape“ (Fakker, 2015, č. 8). V roce 2015 si také prošlo zajímavou proměnou znaménko u podtitulku *Život končí ve třiceti!*. S březnovým číslem se nápis proměnil na *Život končí ve třiceti!?*. Od zářijového čísla pak byli čtenáři zvyklí na *Život končí ve třiceti?* (Fakker, 2015, č. 1-12).

V březnovém čísle roku 2017 přinesl časopis novou rubriku o začínajících kapelách *Mladí a neklidní* (Fakker, 2017, č. 3). Přesně o rok později se rubrika *Nad dopisy Fakkanas* přejmenovala na *Fakker a Vy!* (Fakker, 2018, č. 3). V tomto roce přišly seriály *Freak Show*, tedy profily podivínů mezi muzikanty, nebo *Metal prochází žaludkem*. S jedenáctým číslem roku 2018 nahradil heslo *Život končí ve třiceti?* podtitulek *Rockový časák* (Fakker, 2018, č. 11).

3.1.2. Současnost

3.1.2.1. Redakce a vydavatel

Šéfredaktorem časopisu je Petr „Ape“ Adámek, který v minulosti pracoval jako šéfredaktor webového portálu iReport. Mezi další pravidelné přispívatele patří Tomáš „XV“ Bárta, Kamila „Ámos“ Ungerová, Lucie „Nasieda“ Mařanová, Milan „Řízek“ Říský, Kamil „Doči“ Dočkal nebo Guevara (např. Fakker!, 2018, č. 10).

Časopis Fakker vychází v nákladu 10 000 kusů jednou měsíčně pod vydavatelstvím Smile Music. O distribuci se starají společnosti PNS a PressMedia (Smile Music, 2019).

3.1.2.1. Zaměření

Svou cílovou skupinu Fakker částečně sdílí se Sparkem, dalším hudebním časopisem vydavatelství Smile Music. Oba magazíny se zaměřují zejména na rockovou a metalovou hudbu. Fakker je ale podle svých tvůrců „časopis pro mladé, o mladých a mladými psaný“. Cílí tedy hlavně na o něco mladší demografii než starší Spark (Smile Music, 2019).

Svého čtenáře Fakker dále charakterizuje jako člověka, který navštěvuje koncerty a festivaly, sleduje dění na sociálních sítích, používá streamovací služby, kupuje stylové oblečení, sleduje dění na hudební scéně a rád zkusí novinky. Ze všech českých časopisů, které jsou v současné době na trhu, dává největší důraz na moderní žánry tvrdé hudby jako metalcore,

post-hardcore, deathcore, emo a další, jejichž publikum odpovídá cílové skupině časopisu (Smile Music, 2019).

3.1.2.2. Obsah čísla 01/2019

Číslo má na obálce kapelu Papa Roach. Časopis začíná na druhé straně. Na té dává redakce prostor rubrice *Fakker a vy*, ve které uveřejňuje tematické fotografie zaslané čtenáři a také vyhlašuje soutěže a jejich výsledky (např. nejlepší rockové tetování, vytvoř vlastní alternativní titulku čísla a podobně). Na straně se také nachází rubrika *Víte, že...* se třemi zajímavostmi ze života slavných osobností rockové a metalové hudby. Třetí stranu pak zabírá obsah čísla, tiráž a editorial *Fakkerník*, ve kterém šéfredaktor Adámek shrnuje své hudební zážitky z uplynulého roku a děkuje čtenářům (Fakker!, 2019, č. 1).

Na dalších stranách nalezne čtenář zpravodajskou rubriku *News*. Redakce přináší jak informace o nové tvorbě umělců, tak až bulvárně laděné zprávy se spíše humorným podtextem. Redaktoři užívají hovorový styl a expresivní vyjádření, často zakončená vykřičníkem (Fakker!, 2019, č. 1).

Rubrika *Srdce na dlani* disponuje podtitulkem *Muzika, co změnila můj život*. Fakker v ní zpovídá hudebníky a ptá se jich na jejich oblíbená alba. Oddíl *Mladí a neklidní* slouží k představení nadějných interpretů. V rubrice *Báбина truhla*, která je od ostatních stránek graficky oddělena motivem dřeva, se autoři naopak věnují starším kapelám z předchozích dekád. V rubrice *Live* redakce přináší reportáže a recenze koncertů, jejichž kvalitu hodnotí pomocí znamení tachometru. Časopis zakončuje rubrika *Desatero Fakkera*, ve které redaktor od jedné do deseti podle různých aspektů hodnotí určitou osobnost rockové nebo metalové hudby (Fakker!, 2019, č. 1).

Recenze shromažďuje časopis v rubrice *Bordel*. Tvoří ji jedna rozsáhlejší recenze doplněná o tzv. *Druhý pohled* a dvanáct kratších recenzí. Autoři užívají jednoduché hodnocení od jednoho do pěti bodů. Poměrně často se uchylují k plnému skóre (Fakker!, 2019, č. 1).

V průběhu jeho historie se ve Fakkere objevilo také několik rubrik, které se netýkají přímo hudby, souvisí ale s rockovou, metalovou a core kulturou. Ve zkoumaném čísle je to *Tattoo Corner*, kde známé osobnosti žánru hovoří o svých tetováních (Fakker!, 2019, č. 1).

Mimo stálé rubriky nabízí redakce také humorně laděný článek Pravda nebo fikce, profil skupiny Architects nebo rozhovory s kapelami Papa Roach a Skywalker.

3.1.2.1. Internet

Internetové stránky časopisu se jmenují Fakker.cz. Na webu přibývá každý den několik příspěvků, většinu z nich tvoří multimediální obsah, zejména fotografie z koncertů, a také texty upozorňující na nově vydané videoklipy, alba či singly (Fakker, 2019).

Fakker je také aktivní na sociálních sítích. Na Facebooku má časopis 8 865 fanoušků. Redakce na něj každý den umístí několik příspěvků, většinou jde o sdílení článků z webu (Facebook, 2019). Na Instagramu má Fakker 1321 sledujících a příspěvky na něj umisťuje nepravidelně (Instagram, 2019).

3.2. Full Moon

3.2.1. Historie

Časopis Full Moon vznikl v roce 2010. Jeho zakladatelé si kladli za cíl vyplnit mezeru na poli českých hudebních magazínů vzniklou po konci časopisů Report a Filter. Premiérové číslo vyšlo v květnu 2010. Stálejší formu začal časopis nabírat v dalších číslech, kdy se ve Full Moonu objevily první rubriky a seriály (například o českých hudebních vydavatelstvích). První šéfredaktorkou byla Jana „Apačka“ Grygarová. Standardní počet stran byl v začátcích časopisu 112. Full Moon byl zprvu dostupný pouze přes předplatné, na eshopu a vybraných prodejních místech, s prvním číslem roku 2011 se ale dostal i na pulty stánků (Full Moon Zine, 2019).

Grafická forma Full Moonu je od začátku spojovaná se studiem Carton Clan. Redakce Full Moonu si v této době podle svých slov zakládala na absenci tradičních sekcí, jako jsou novinky, minirecenze nebo PR články a výrazném osobní pohledu (Full Moon, 2011, č. 6-7).

Počátkem roku 2012 se z Full Moonu stal dvouměsíčník. Časopis vycházel v menším formátu a přibýlo několik rubrik. Svě stálé místo v časopise získala filmová sekce a později

také cestování. V dalším roce dostávaly prostor rubriky *Guilty pleasure*, *Fanouškovská jednička*, *TOP 10*, seriál o vizuálních konceptech českých interpretů nebo také několik krátkých komiksů a stripů. Oblíbenosti se těšily také pravidelné sloupky nejen na hudební, ale například i na sportovní, herní nebo filmová témata. O ty se staraly význačné osobnosti domácí scény, jako například Kitcher, Jiří Imlauf nebo Mary C. (např. Full Moon, 2012, č. 2). V posledním čísle roku 2013 začala vycházet tradiční rubrika Moon 5 (Full Moon, 2013, č. 6).

S prvním číslem roku 2014 se stal šéfredaktorem Michal Pařízek. Full Moon se pod jeho vedením vrátil k měsíční periodicitě. Znovu přešel k velkému formátu, změnil svůj grafický layout i strukturu. Došlo také k zpřehlednění časopisu, zavedení zpravodajského oddílu se zprávami a anoncemi a několika nových rubrik, jako je například *Protokol*, kde se osobnosti zahraniční scény vyjadřují ke svým oblíbeným hudebním albům. V září 2014 dal Full Moon do provozu vlastní mobilní aplikaci. Na závěr každého čísla vycházel komiksový strip *Pot v dešti* (Full Moon Zine, 2019).

V srpnu 2016 se obměnil grafický i obsahový koncept časopisu. Sloupky, které dosud celý časopis uvozovaly, se přesunuly na poslední stranu (Full Moon Zine, 2019). Od té doby má Full Moon poměrně ustálenou grafickou i obsahovou podobu

3.2.2. Současnost

3.2.2.1. Redakce a vydavatel

K únoru 2019 má Full Moon šest zaměstnanců a zhruba stovku externích přispěvatelů. Z těch přispívá zhruba polovina pravidelně. Toto číslo odpovídá nejen přispěvatelům do tištěného vydání, ale také na webové stránky Fullmoonzine.cz (mailová komunikace s Michalem Pařízkem, viz přílohy).

Šéfredaktorem časopisu je Michal Pařízek. Editory jsou Karel Veselý a Viktor Palák. Do textů zasahují pouze stylisticky a gramaticky, obsahově nebo významově nikoli. Během historie časopisu do něj přispívali významní hudební publicisté známí také z jiných médií, jako Tomáš Turek, Jiří Špičák, Petr Ferenc nebo Pavel Klusák. Časopis dává velký prostor mladým, začínajícím novinářům se zájmem o hudební žurnalistiku. Ve Full Moonu tak své první texty vydávalo několik publicistů, kteří později úspěšně pokračovali v jiných médiích.

Patří mezi ně například Miloš Hroch a Jakub Šponer z Rádia Wave (mailová komunikace s Michalem Pařízkem, viz přílohy).

Náklad časopisu je 5000 kusů a v průběhu historie se příliš neměnil. Čtenost magazín kvůli nákladnosti výzkumu nezjišťuje. Vydavatelem je Smile Music. V běžné prodejní síti je distributorem společnost Mediaprint Kapa. Časopis lze koupit také v síti Kosmas a v dalších přibližně dvaceti místech vlastní distribuční sítě, jako jsou galerie a kluby. Určitá část nákladu je v prodeji také na Slovensku (mailová komunikace s Michalem Pařízkem, viz přílohy).

3.2.2.2. Zaměření

Z průzkumů, které má časopis Full Moon k dispozici, vyplývá, že jeho čtenáři jsou spíše vzdělanější lidé mezi 25 a 34 lety převážně z větších měst. Mezi nimi lehce převažují muži nad ženami (54 % vs. 46 %). Časopis svého čtenáře obecně definuje jako „někoho, kdo má zájem o kulturu a nebojí se číst delší a třeba i složitější texty“ (mailová komunikace s Michalem Pařízkem, viz přílohy).

Časopis Full Moon je multižánrový. Zájmově mívá pouze vrchní patra české pop music, i zde ale časopis dělá výjimky. Podle Pařízka je mnoho jmen, kterými se Full Moon zabývá, v zahraniční vnímáno spíše jako pop music, v České republice se o nich ale hovoří jako o alternativě. Jde například o Donalda Glovera, Kendricka Lamara nebo St. Vincent. V posledních letech se časopis mimo hudby více věnuje také jiným oblastem kultury, jako je film nebo výtvarné umění (mailová komunikace s Michalem Pařízkem, viz přílohy).

3.2.2.3. Obsah čísla 12/2018

Na obálce čísla nalezneme kresbu odkazující na skupinu Vampire Weekend. Časopis samotný začíná na až na osmé straně (číslována je ovšem jako šestá). Předchází mu tři dvojstrany s inzercí přicházejících koncertů a nabídka předplatného. Časopis začíná delším editorialem, který redakce nazývá *Frontstage*. Šéfredaktor se v něm věnuje svým zážitkům z hudebního festivalu v Utrechtu, k obsahu čísla nebo dění v redakci se nevyjadřuje. Pod tiráží se nachází kontaktní informace a informace o předplatném (Full Moon, 2018, č. 12).

Na další straně následuje obsah. V rubrice *Preview* redakce píše o určité kulturní akci (koncert, festival, výstava), která se odehraje v měsíci vydání. Na další dvojstraně následuje rubrika *Protokol*, ve které osobnost alternativní hudební scény odpovídá na jednoduchý dotazník (Full Moon, 2018, č. 12).

O novinkách ze světa hudby zpravuje rubrika *Bleskovky*. Zprávy jsou pouze jeden odstavec dlouhé, nedisponují titulky, perexy ani doprovodnými obrázky. V rubrice *Do černého* Full Moon pomocí rozhovorů představuje úspěšné mladé lidi z podnikatelské a jiné sféry. Strana *Full Moon Forum* pravidelně upozorňuje na kulturní akce pořádané samotným časopisem. (Full Moon, 2018, č. 12).

Více než ostatní časopisy formuje podobu Full Moonu jeho hlavní téma. To v časopise není zvětšeno pouze jednou reportáží nebo rozhovorem, ale sérií několika článků. V případě Full Moonu 12/2018 je to americká hudební skupina Vampire Weekend. Téma začíná článkem o knize spisovatelky Lizzy Goodman *Meet Me in the Bathroom*, která pojednává o newyorské nezávislé rockové scéně let 2001 až 2011, do které autor promítá i vlastní reflexi nad dobou. Následuje komentovaná diskografie Vampire Weekend, článek o streamovací službě Napster, profil bývalého člena kapely Rostama Batmanglije, recenze animovaného seriálu z režie frontmana Ezry Koeniga a rozhovor o mladých kapelách z Lower East Side. Hlavní téma tradičně zakončuje rubrika *Moon Five*, ve které redakce uvádí pětici věcí nějakým způsobem spojených s tématem čísla (Full Moon, 2018, č. 12).

Zhruba ve dvou třetinách časopisu se objevuje druhý přehled obsahu, který informuje o zbytku čísla. Jeho většinu tvoří rubrika *Playlist*, ve které se autoři věnují recenzím nově vyšlých alb. Těch se v čísle objeví zhruba 30, jedno album je pak recenzováno dvakrát. Hodnocení autoři udělují v procentech (Full Moon, 2018, č. 12).

Po recenzích přichází na řadu reportáže – ty přináší Fullmoon zejména z koncertů a festivalů napříč žánry, kromě populární hudby zde dostává prostor i vážná a experimentální hudba. Větším akcím zahraničních interpretů se reportéři věnují v delších textech, v sekci *Lokál* pak redakce shromažďuje kratší texty o koncertech českých alternativních umělců. V rubrikách *Kino*, *Knihovna* a *Galerie* dává prostor recenzím filmů, knih a výstav výtvarného umění. Poslední dvojstránka je v časopisu vyhrazena tematicky nevázaným sloupkům s mnohdy humorným podtextem (Full Moon, 2018, č. 12).

3.2.2.4. Internet

Časopis je od začátku úzce provázán se svými internetovými stránkami a facebookovým profilem. Na internetové stránky časopisu Fullmoonzine.cz přibývají zhruba dva články denně. Web nabízí mnoho unikátních rubrik a seriálů, jako je *10+1*, *Full Moon Stage*, *Co právě v elektru kutěj* nebo *Rap Radar* (Full Moon Zine, 2019).

Na Facebooku má stránka Full Moonu 14 245 to se mi líbí (Facebook, 2019). Svůj účet má časopis také na Twitteru, kde ho sledují téměř dva tisíce lidí. Příspěvky tam redakce umisťuje téměř denně (Twitter, 2019).

3.3. Harmonie

3.3.1. Historie

3.3.1.1. Před rokem 2001

Časopis Harmonie vznikl v roce 1992 a první číslo vyšlo v lednu 1993. Za jeho koncepcí stáli vydavatel Daniel Andel a první šéfredaktor Pavel J. Kalina. Cílem jeho zakladatelů bylo zprvu vytvořit „*tiskové médium nového typu, které by úrovní a obsahem korespondovalo s předními evropskými hudebními časopisy typu Le Monde de la Musique, Diapason, BBC Music Magazine a Gramophone*“ (Harmonie, 2019).

Z inspirace těmito světovými magazíny o klasické hudbě tedy redakce dbala hlavně na recenze a rozhovory. V průběhu devadesátých let do svého obsahu Harmonie zavedla také tradici tematických seriálů – ty měly nejčastěji dvanáct dílů a obměňovaly se na začátku každého roku (Harmonie, 2019). V roce 1993 měl časopis dvouměsíční periodicitu, měsíčníkem se stal až o rok později (Harmonie, 2008, č. 1).

3.3.1.2. Od roku 2001

Časopis si v průběhu sledovaného období prošel o několik řádů menším počtem změn, než je tomu u jiných hudebních periodik. V roce 2001 obsahovala Harmonie mimo rozhovorů s českými i světovými hudebníky, recenzí a reportáží z koncertů a festivalů také několik

pravidelných seriálů a rubrik, mimo jiné například *Skladatel měsíce*, *Svět opery*, *Soudobá hudba* nebo *Ze světa jazzových nakladatelství* (např. Harmonie, 2001, č. 10).

Na začátku roku 2004 byli dva blíže nejmenovaní důležití obchodní partneři Harmonie nuceni snížit objem financí, který do časopisu vkládali. Harmonie se tak ocitla ve finanční tísní. (Harmonie, 2004, č. 1). Od tohoto roku až do letoška (2019) se téměř každý lednový editorial nese ve znamení nejistoty o budoucnosti časopisu. S prvním číslem roku 2011 si Harmonie prošla mírnou grafickou proměnou a začala být vydávána v celobarevném provedení (Harmonie, 2011, č. 1).

3.3.2. Současnost

3.3.2.1. Redakce a vydavatel

Šéfredaktorem časopisu je Luboš Stehlík, jeho zástupkyní je Michaela Vostřelová. O sekci jazzu a world music se stará Petr Vidomus. Vydavatelem je společnost Muzikus. Časopis vychází v nákladu 3 900 kusů. Prodej v Česku činí 1500 kusů, na Slovensku pak 250. K tomu má Harmonie 2150 předplatitelů. Čtenost časopisu se počítá na přibližně 9000 (mailová komunikace s redakcí, viz přílohy).

3.3.2.2. Zaměření

Časopis se zabývá hlavně klasickou hudbou, prostor věnuje ale také world music, tanci a jazzu. Společně s Českým rozhlasem Vltava je Harmonie jediným médiem v Česku, které se jazzovou hudbou důrazněji zabývá. Cílovou skupinou časopisu Harmonie jsou hudební profesionálové, pedagogové a hudebně více poučení laici ve věku mezi 30 a 60 lety (mailová komunikace s redakcí, viz přílohy).

3.3.2.3. Obsah čísla 1/2019

Obálku časopisu vyplňuje fotografie dirigenta Pietariho InkinenaNa úvodní straně časopisu čtenář nalezne tiráž a editorial. Šéfredaktor Luboš Stehlík v něm připomíná významná výročí, která přinese rok 2019, představuje obsah časopisu a uvádí nové seriály. Na další straně se nachází přehled obsahu (Harmonie, 2019, č. 1).

Časopis neuvádí zpravodajská rubrika, jak je to u jiných časopisů často zvykem, ale glosa Michaely Vostřelové ohlížející se za hudebními oslavami sta let republiky. Následuje rubrika *Osobnost* a čtyřstránkový rozhovor s finským dirigentem Pietari Inkinenem, který zdobí obálku časopisu. V rubrice *Skladatelské hovory* si čtenář může přečíst rozhovor Michala Nejtka s Danielem Matejem (Harmonie, 2019, č. 1).

V čísle 1/2019 čtenář nalezne také seriály *Paměť a tradice v evropské hudební kultuře pozdního středověku a raného novověku, 201 let Moravského zemského muzea a 99 let jeho hudebního oddělení, Být muzikologem v Čechách, České muzeum hudby 200 let po založení Národního muzea a Konstanty a varianty* (Harmonie, 2019, č. 1).

Na dalších stranách časopisu čtenář najde rozhovor s houslistou Leošem Čapickým a violoncellistou Václavem Petrem, portréty dirigentů Kirilla Petrenka a Jacka Kaspszyka a klavíristy Igora Levita nebo reportáž z festivalu Janáček Brno 2018 (Harmonie, 2019, č. 1).

V rubrice *Jazz* čtenář nalezne rozhovor s trumpetistou Terencem Blanchardem, reportáž z festivalu Blues Alive a ohlédnutí za jazzovou deskou Naima. Sekci *World music* pak vyplňuje reportáž z veletrhu Womex 2018 (Harmonie, 2019, č. 1).

V čísle se také objevuje devět recenzí nově vycházejících CD vážné hudby či jazzu, jedné knihy a jedné kolekce not. Redakce jednotlivé počiny hodnotí pomocí systému jednoho až pěti bodů označených písmenem H. Ta nejlepší alba pak dostanou nálepku Tip CD Harmonie (Harmonie, 2019, č. 1).

3.3.2.4. Internet

Na internetové stránky časopisu Harmonie Casopisharmonie.cz přibývají nové příspěvky téměř denně. Jde většinou o reportáže, rozhovory a novinky (Harmonie, 2019). Facebooková stránka časopisu má 4 146 to se mi líbí. Příspěvky na ni redakce umisťuje téměř denně (Facebook, 2019).

3.4.Hudební rozhledy

3.4.1. Historie

3.4.1.1. Před rokem 2001

List Hudební rozhledy byl založen v roce 1948. Komunistický režim jej určil jako oficiální československý hudební časopis s monopolním postavením. Fungoval jako orgán Svazu československých skladatelů, jeho vydávání bylo tedy zajištěno značným objemem financí. Časopis byl „zrcadlem, svědkem a v některých obdobích i spoluvůrcem našeho kulturního, hudebního, společenského i politického vývoje a života“ (Štilec, 2016).

Pád komunistického režimu v Československu v roce 1989 Hudební rozhledy přežily, obměnily svůj status i redakci a pod stejným názvem vycházejí dodnes (2019), což z nich činí nejstarší kontinuálně vydávané periodikum v České republice (Štilec, 2016).

V roce 1996 se Hudební rozhledy osamostatnily, staly se nezávislou platformou a nebyly již závislé na žádných svazech a syndikátech (Macek, 1997).

3.4.1.2. Od roku 2001

V únoru 2004 ze zdravotních důvodů odstoupil šéfredaktor Jan Šmolík a na jeho místo nastoupila muzikoložka Hana Jarolímková. Časopis se v tu chvíli nacházel na hraně přežití a jen velmi těžko hledal přízeň sponzorů a inzerentů. Předseda výboru Společnosti Hudební rozhledy Petar Zapletal to odůvodňoval tím, že sponzoři přešli od kulturních časopisů spíše ke sportu (Hudební rozhledy, 2004, č. 3).

Zatím největší změna v 21. století v Hudebních rozhledech proběhla v lednovém čísle roku 2006. Časopis dostal zcela novou, barevnější grafickou úpravu, začal vycházet ve větším formátu a rozšířil svůj počet stran ze 48 na 64. Prostor také nově dostaly rubriky věnující se tanci, respektive hudebním nástrojům. Redakce tímto chtěla navázat na tradici nedlouho předtím zrušených periodik Hudební nástroje a Taneční listy. Spolu s tímto číslem také vznikly internetové stránky hudebnirozhledy.cz (Hudební rozhledy, 2006, č. 1)

Další změny proběhly v časopise až na přelomu let 2009 a 2010, ale v zásadě menším rozsahu. Redakce mimo jiné přestala uveřejňovat fejetony (Hudební rozhledy, 2010, č. 1).

3.4.2. Současnost

3.4.2.1. Redakce a vydavatel

O chod časopisu se od roku 2005 starají šéfredaktorka Hana Jarolímová a tajemnice redakce Marcela Šlechtová. Jde o jediné zaměstnance časopisu, zbytek přispívatelů tvoří externí spolupracovníci, v současné době například Helena Havlíková, Julius Hůlek, Richard Winter, Robert Rytina nebo Jitka Slavíková. Redakční radu tvoří Jan Bařam, Lucie Dercsényiová, Roman Dykast, Jiří Štílec a Jan Vičar. Vydavatelem časopisu je Společnost Hudební rozhledy (Hudební rozhledy, 2018, č. 11).

3.4.2.2. Zaměření

Základní koncepce časopisu „*vychází ze snahy informovat prostřednictvím předních českých muzikologů a publicistů co nejširší okruh čtenářů (jak profesionálů tak i amatérů) o nejvýznamnějších hudebních událostech z oblasti klasiky pořádaných v celé České republice a výběrově i v zahraničí*“. (Hudební rozhledy, 2019). Jazyk redaktorů je vysoce kultivovaný a místy odborný a má tedy potenciál zasáhnout především čtenáře starších věkových skupin.

3.4.2.3. Obsah čísla 11/2018

Na obálce čísla se objevuje fotografie klavíristy Yekwona Sunwooa. Hudební rozhledy začínají editorialem a obsahem na straně 1. V editorialech šéfredaktorka Hana Jarolímková obsah časopisu nenastíhuje, tuto funkci nahrazuje sekce *Anonce* na straně 3. Místo toho nabízí několik zajímavostí ze života polského skladatele Krzysztofa Pendereckého, který v listopadu oslavil 85. narozeniny (Hudební Rozhledy, 2018, č. 11).

Obsah časopisu je rozdělen na deset částí: *Rozhovory, Události, Festivaly a koncerty, Horizont, Divadlo – opera – balet – muzikál, Zahraničí, Studie a komentáře, Knihy a noviny, Svět hudebních nástrojů a Revue hudebních nosičů* (Hudební Rozhledy, 2018, č. 11).

Časopis jako takový nezačíná zpravodajskou sekcí, jako bývá zvykem, ale dvěma dvojstránkovými rozhovory s klavíristy Yekwonem Sunwoem a Ivo Kahánkem. V sekci *Události* redakce informuje o akcích, které tematicky nezapadají do žádné z ostatních rubrik. V tomto čísle je to promítání filmu *Svatý Václav v Obecním domě* v Praze spojené s živým orchestrem (Hudební Rozhledy, 2018, č. 11).

V sekci *Festivaly a koncerty* se redakce na dvanácti stranách věnuje několika velkým akcím vážné hudby, které se v Česku uskutečnily v předchozích dvou měsících. Konkrétně jsou to festivaly Dvořákova Praha 2018, Svatováclavský hudební festival, Eva Gajarová a hosté, Mladá Praha, koncerty Johna Axelroda, Atally Ayana a klání mladých hudebníků Mezinárodní soutěž Leoše Janáčka. V rubrice *Horizont* se Vladimír Říha ohlíží za festivalem Zlatá Praha a hodnotí výherce hlavních kategorií (Hudební Rozhledy, 2018, č. 11).

Hudební rozhledy informují také o jiných představeních spojených s hudbou, a to v rubrice *Divadlo – opera – balet – muzikál*. Redakce se v tomto čísle věnuje třem rozdílným pojetím nových nastudování *Libuše* Bedřicha Smetany a Festivalu Jarmily Novotné (Hudební Rozhledy, 2018, č. 11).

Zpravodajství pomocí krátkých zpráv bez titulků a perexů podává redakce v rubrice *Zprávy z domova*. Jejím autorem je Richard Winter. Na podobné bázi je založená také rubrika *Zprávy ze zahraničí*, které předchází sekce *Zahraničí* s reportážemi z koncertů za hranicemi Česka. V tomto čísle se autoři zaměřili na festival Salzburger Festspiele (Hudební Rozhledy, 2018, č. 11).

Rubrika *Studie, komentáře* nabízí několik pravidelných seriálů Hudebních rozhledů, jako jsou *Nejvýznačnější zahraniční festivaly*, *Portréty velkých klavíristů 20. století*, *Z historie a současnosti muzikálu*, *Muzikantské fugy*, *Celuloidová hudba*, *Žánrové obrázky z dějepisu českého jazzu* a *Sto let s Leonardem Bernsteinem*. Rubrika *Knihy a notoviny* nabízí recenzi nově vydané publikace Vladimíra Kouřila *Kámen a mouka*. Na stranách *Světa hudebních nástrojů* si mohou čtenáři přečíst o nástrojích jako takových, jejich významných výrobcích a dílnách. *Revue hudebních nosičů* nabízí recenze několika nově vydaných CD vážné hudby a opery. Redaktoři užívají kultivovaný jazyk a jednotlivá díla nehodnotí žádným hodnotícím systémem. Tiráž čtenář najde na poslední straně časopisu (Hudební Rozhledy, 2018, č. 11).

3.4.2.4. Internet

Na webu Hudebních rozhledů Hudebnirozhledy.cz nalezneme například upoutávky na nová čísla, výběr z tištěné verze, informace o historii časopisu, ale také exkluzivní články (Hudební rozhledy, 2019). Na své facebookové stránce se Hudební rozhledy líbí 411 uživatelům. Nové příspěvky sem redakce umísťuje pouze několikrát do měsíce (Facebook, 2019).

3.5. Opus Musicum

3.5.1. Historie

3.5.1.1. Před rokem 2001

Časopis Opus musicum byl založen roku 1969 v Brně krajskou Sekcí hudební vědy a kritiky při Svazu československých skladatelů a Moravským muzeem. K jeho vzniku přispěl rozvoj brněnského kulturního dění způsobený uvolněním společensko-politických poměrů v Československu na konci šedesátých let, v jehož rámci v Brně odstartoval také Mezinárodní hudební festival Brno nebo sdružení Husa na provázku. Zakladatelé Opus musicum chtěli navázat na odkaz starších brněnských hudebních časopisu, jako byly Hudební listy Leoše Janáčka (1884-88), a inspirovali se soudobými revue, například plátkem Host do domu. Prvním odpovědným redaktorem byl věnován Jiří Fukač. Založení časopisu se delegátům povedlo prosadit u Svazu československých skladatelů v Praze (Opus musicum, 2019).

Cílem zakladatelů bylo vytvořit apolitickou alternativu k režimním Hudebním rozhledům, která „*poskytne prostor pro popularizaci výsledků bádání v oblasti hudební vědy a hudební kritiku aktuálního dění i nahrávek a knih o hudbě*“. Kromě klasiky se časopis věnoval také hudbě duchovní či hudbě malých žánrů. Kromě hudebních témat dávalo Opus musicum prostor také například historickým, sociologickým i topografickým textům (Opus musicum, 2019).

V roce 1971 musel z časopisu odejít Jiří Fukač a jeho nástupcem se stal pro režim pohodlnější Jiří Majer, časopis si ale zvládl uchovat svůj styl. Za jeho působení začalo Opus musicum fungovat také jako nakladatelství. V roce 1984 se odpovědnou redaktorkou stala Eva Drlíková (Opus musicum, 2019).

Po pádu komunistického režimu a rozpadu Československa se časopis v roce 1993 transformoval do podoby samostatného právního subjektu Nadace Opus musicum. V roce 1999 se přeměnil na obecně prospěšnou společnost. Časopis se v 90. letech zároveň dostal do finančních potíží a byl nucen snížit svou periodicitu na šest čísel za rok. Na fungování časopisu začaly přispívat Ministerstvo kultury ČR, Nadace Leoše Janáčka, Nadace Český hudební fond nebo Magistrát města Brna. V roce 1999 z časopisu odešla dlouholetá odpovědná redaktorka Eva Drlíková. Vedení časopisu se ujala redakce ve složení Monika Holá, Nora Zlámalová, Lukáš Mrověc (Opus musicum, 2019).

3.5.1.2. Od roku 2001

I po odchodu Evy Drlíkové si časopis zachoval svůj akademický přístup. Hned za úvodníkem a obsahem čtenář našel v sekci *Studie a analýzy* okolo tří odborných muzikologických textů, jejichž rozsah sahal od několika málo do desítek stran. Časopis na svých zhruba osmdesáti stranách nabízel také několik dalších sekcí: úvahy *Přemítání*, rozhovory *Zpovídání*, reportáže z koncertů, festivalů a muzikologických konferencí, recenze knih a CD, komentáře, polemiky, komplexní portréty a fejetony (např. *Opus musicum*, 2001, č. 3).

S prvním číslem roku 2002 nahradila Moniku Holou na pozici stálé redaktorky Jana Janulíková (*Opus musicum*, 2001, č. 1). Na začátku roku 2003 představil časopis nový grafický i obsahový formát. Stálou redakci začaly tvořit pouze Jana Janulíková a Svatava Šenková. Časopis přešel na formát A4 a snížil počet stran na 48. Některé rubriky se přejmenovaly. Svě stálé místo v časopise získala rubrika *Acta Janáčkiana* o díle Leoše Janáčka. Časopis také rozšířil své zaměření, které se dosud omezovalo spíše na starou hudbu. Přibyly rubriky *Soudobá hudba* a *Jazz* (*Opus musicum*, 2003, č. 1).

Od konce roku 2005 redakci vedla dvojice Martin Flašar a Jana Janulíková (*Opus Musicum*, 2005, č. 6). V roce 2006 se výrazně změnila grafická úprava časopisu. S výjimkou obálky ale *Opus musicum* zůstává černobílé. Nově se také začíná objevovat rubrika *Za hranice hudby* o nehudebních tématech. V této době časopis neměl stálý počet stran, většinou kolísal mezi 60 a 80 (např. *Opus musicum*, 2006, č. 1).

V prvním čísle roku 2007 začala v časopise vycházet rubrika *Dokument*, ve které redakce uveřejňovala neznámé, dosud neuveřejněné texty, dopisy a dokumenty, jež provázely vývoj dějin české kultury. Autoři rozebírali například dopis Ústředního akčního výboru národní fronty Klubu moravských skladatelů po únoru 1948 (*Opus musicum*, 2007, č. 1).

Ve třetím čísle roku 2008 redakci doplnila Kateřina Hnáťová (*Opus musicum*, 2008, č. 3). Ke konci roku pak z tiráže mizí Jana Janulíková (*Opus musicum*, 2008, č. 5). Ta se později starala o marketing časopisu. Od tohoto roku také časopis každý rok pravidelně mění grafickou úpravu obálek, které se pokaždé nesou ve znamení tvorby jednoho z významných českých grafiků a výtvarných umělců.

V prvním čísle roku 2009 přišla výrazná grafická změna, časopis se ve znamení návratu k tradici vrátil k formátu A5. Obsah časopisu se také značně zjednodušil a omezil svůj obsah

na oddíly *Studie, Rozhovor, Události a Recenze*. (Opus musicum, 2009, č. 1). Délka časopisu opět kolísá, tentokrát mezi v rozmezí mezi 45 a 60 stranami.

Do desátých let vstoupil časopis s určitými změnami. Rubriky zůstaly téměř stejné, tak jako tradiční formát A5, zásadně se ale změnila grafická podoba. Počet stran dosáhl téměř stovky. Časopis také začal vycházet poprvé částečně barevně (Opus musicum, 2010, č. 1). V redakci se začala objevovat Tereza Berdychová, kterou během roku 2015 nahradila Tereza Žůrková.

V roce 2017 vystřídalo výtvarné umění na obálkách Opus musicum fotografické dílo Ivana Kafky. Mírně se změnila i grafická úprava sazby. Zrodila se také nová rubrika nazvaná *Odborné zprávy*, která podávala informace o vydavatelské problematice (Opus musicum, 2017, č. 1). Ještě v posledním čísle roku 2017 ovšem ze stran časopisu zmizela (Opus musicum, 2017, č. 6).

3.5.2. Současnost

3.5.2.1. Redakce a vydavatel

Současnou redakci tvoří Kateřina Hnátová a Tereza Žůrková, do časopisu ale přispívá také řada významných českých muzikologů, jako je Jan Vičar, Vojtěch Kvas nebo Miloš Štědroň. Revue vydává obecně prospěšná společnost Opus musicum, každé číslo vychází v nákladu 500 kusů. K dostání je kromě eshopu například v prodejní síti Kosmas (telefonní hovor s Janou Janulíkovou, viz přílohy).

3.5.2.2. Zaměření

Časopis Opus musicum se zaměřuje zejména na vážnou hudbu. Je znám pro svůj vysoce odborný přístup. Od ostatních časopisů se odlišuje publikováním často desítky stran dlouhých studií a jiných muzikologických textů. Orientuje se tedy hlavně na odbornou, muzikologickou veřejnost a lidi s hlubším zájmem o hudbu (telefonní hovor s Janou Janulíkovou, viz přílohy).

3.5.2.3. Obsah čísla 2019/1

Na obálce čísla čtenář najde fotografii sochy Tomáše Havlenky s názvem Liška Bystrouška. V úvodním editoriale zodpovědná redaktorka Kateřina Hnáťová promlouvá ke čtenáři, popisuje obsah časopisu, objasňuje souvislosti mezi některými texty čísla a vzpomíná na osobnost zemřelé bývalé dlouholeté šéfredaktorky Evy Drlíkové. Předchozí strany vyplňuje soupis sponzorů a tiráž (Opus musicum, 2019, č. 1).

Jádrem Opus musicum je tradiční trojice muzikologických studií. Každá z nich má kolem patnácti stran. Autoři své téma zpracovávají velice detailně a odborně, citacemi uvádí zdroje. V tomto čísle si mohou čtenáři přečíst například studii o německojazyčné sepolkře Johanna Heinricha Schmelzera z pera Petra Slouky (Opus musicum, 2019, č. 1).

Tyto studie tvoří téměř dvě třetiny časopisu. Zbytek pak vyplňuje několik dalších sekcí. Jde například o *Události*, kde si čtenáři mohou přečíst odborným stylem napsanou recenzi divadelního představení *Jonny vyhrává* a také vzpomínku na Evu Drlíkovou z per bývalých redaktorů Miloše Štědrone a Alice Němcové (Opus musicum, 2019, č. 1).

V čísle čtenář najde také rozhovor Moniky Holé se sopranistkou Zdislavou Bočkovou a recenze tří knih. Autoři nepoužívají žádný hodnoticí systém, díla hodnotí pouze velmi kultivovaným a lehce odborným jazykem (Opus musicum, 2019, č. 1).

Na posledních čtyřech stranách nalezne čtenář infoservis s detaily o programu nově oznámených koncertů a festivalů a také stručný profil výtvarníka Tomáše Havlenky. (Opus musicum, 2019, č. 1)

3.5.2.4. Internet

Časopis Opus musicum sice má své internetové stránky Opusmusicum.cz, neumísťuje na ně však žádný žurnalistický obsah. Čtenář si může pouze přečíst editoriale a rejstříky uveřejněných čísel a také si je zakoupit přes eshop (Opus musicum, 2019). Na své facebookové stránce má Opus Musicum 349 to se mi líbí. Příspěvky na ni umísťuje jen výjimečně (Facebook, 2019).

3.6. Rock & Pop

3.6.1. Historie

3.6.1.1. Před rokem 2001

Myšlenka založit časopis Rock & Pop vzešla na jaře 1989 ze schůzek pražských hudebních žurnalistů, mezi které patřil například Vladimír Hanzel, Vladimír Vlasák nebo Vojtěch Lindaur. Zakladatelé nabídli šéfredaktorství Jiřímu Černému s tím, že by se časopis chtěl držet „svěžesti *Melody Makeru* a hloubkových sond *Rolling Stoneu*“. První číslo nově založeného čtrnáctideníku vyšlo v květnu 1990 v nákladu sto deseti tisíc výtisků pod vydavatelstvím Lidové noviny. Časopis vycházel ve formátu inspirovaném časopisem *Mladý svět*. Na obálce se objevil zpěvák a kytarista Frank Zappa. Koncem léta 1991 se pak Lidové noviny a Rock & Pop rozešly a vznikla nová společnost Rock and Pop a.s. (Lindaur, 2007).

V roce 1992 odešel z postu šéfredaktora Jiří Černý a nahradil jej Vojtěch Lindaur. Lidové noviny se i svého posledního podílu vzdaly v dubnu 1993, pak časopis vydávala společnost Hakon Euro s. r. o. Od roku 1996 přešel list pod vydavatelství Muzikus. Z Rock & Popu se stal měsíčník a začal vycházet v tradičně časopisovém A4 formátu. Většina ze sta stránek již byla barevná. V té době již v časopise působily jména jako Honza Dědek, Petr Korál nebo Martin Kukla. Během roku 1997 se počet stran zvýšil na 132. Do roku 2000 stihla redakce vydat 182 čísel (Lindaur, 2007).

3.6.1.2. Krize na začátku milénia (2001-2003)

Do 21. století vstoupil Rock & Pop jako významný hráč na poli hudebních časopisů. Šéfredaktorem byl stále Vojtěch Lindaur, editorem Radek Diestler. K dostání byl pod nakladatelstvím Muzikus za 59 korun. Stálými rubrikami byly zpravodajské oddíly *Rock & Top*, *Pelmeľ – o čem byste měli vědět*, komunikační kanál *Online* nebo *& kluby* informující o nadcházejících koncertech. V rubrice *Tipy & typy* redakce upozorňovala na méně známé kapely soudobé scény, v části *Zapomenutí nezapomenutelní* se naopak ohlížela interprety minulosti (např. Rock & Pop, 2001, leden). Časopis v roce 2001 také nabízel slovník hudební terminologie, stránku s bazarovou inzercí, soukromé hitparády, programy klubů a okolo 120 recenzí nových i starších desek, reedicí, live alb, demonahrávek, singlů i knih (např. Rock & Pop, 2001, duben).

Rok 2002 se v redakci Rock & Pop nesl ve znamení krize, a to zejména z finančních důvodů. Ve snaze zalíbit se širokému publiku tak časopis pokračoval v rozšiřování svého záběru – kromě rockové a popové hudby se zaměřoval také na taneční hudbu, world music, hip hop, metal a další žánry (Rock & Pop, 2002, leden).

Několik změn časopis učinil ve složení rubrik. Z Rock & Popu v důsledku odchodu dlouhodobé redaktorky Jany Kománkové zmizela příloha *Trance & Dance* pojednávající o taneční hudbě, které se místo toho začal Rock & Pop věnovat v rámci celého časopisu. Na její pozici nastoupil „časopis v časopise“ *Ghetta*, ve kterém redaktoři vedení Petrem Korálem představovali okrajové a undergroundové scény napříč žánry. Přibyla také rubrika vzpomínkových rozhovorů *Řekni, jak to tenkrát bylo*. Rock & Pop rovněž přestavil novou, barevnější grafickou podobu a čerstvé logo (Rock & Pop, 2002, leden).

Finanční náročnost nové grafické a obsahové podoby ale způsobila to, že se časopis musel spokojit s úbytkem z dosavadních přibližně 130 stran na 100 a s méně kvalitním papírem, což způsobilo vlnu kritiky ze strany čtenářů. V editoriale dalšího čísla Lindaur veškeré chyby přiznal a označil předchozí vydání za jedno z nejhorších v historii časopisu (Rock & Pop, 2002, únor).

Vytýkavým dopisům čtenářů čelil Rock & Pop ještě několik dalších čísel, kdy si prošel zejména po grafické stránce řadou experimentů (např. Rock & Pop, 2002, č. 4). Krize časopisu vyvrcholila v červenci 2002, kdy se redakce rozhodla časopis přejmenovat na &Musiq. Novým názvem se chtěla vymanit z žánrových škatulek (&Musiq, 2002, červenec).

Krize se týkala jak finančního fungování, tak hledání kompromisů ohledně představ jednotlivých členů redakce o podobě samotného magazínu. Časopis se ale s úbytkem čtenářů stále nedokázal vypořádat a na začátku roku 2003 dosadil osmdesátiprocentní vlastník časopisu Daniel Andel na pozici šéfredaktora dramaturga Pavla Skálu. Z časopisu následně odešel Vojtěch Lindaur a s ním také celá dosavadní redakce (&Musiq, 2003, leden).

Příčiny krize komentovala každá strana sporu jinak. Zatímco podle Lindaura vydavatel opomíjel systematickou propagaci a rezignoval na možnosti nového získání inzerce, Andel serveru iDnes sdělil, že redakce neuposlechla jeho opakované žádosti na zvýšení obsahové i grafické atraktivity časopisu (Vlasák, 2003).

Nový šéfredaktor Pavel Skála v dalším čísle přislíbil, že jeho nová redakce plánuje zachovat tradiční obsahovou stránku časopisu, jeho maximální informační šíři a žánrovou pestrost. To

stvrdil také návratem k původnímu názvu Rock & Pop (Rock & Pop, 2003, únor). V následujících měsících si Rock & Pop téměř v každém čísle procházel proměnami v rámci obsahu i grafické úpravy. V květnovém čísle roku 2003 zavedl časopis nový systém rubrik začínajících značkou & (& *mimochodem* – později & *editorial*, & *flash*, & *recenze* a podobně), který vydržel zhruba další rok (Rock & Pop, 2003, květen).

3.6.1.3. Změna vydavatele a snaha o změnu (2003-2010)

V září 2003 nahradil Pavla Skálu na postu šéfredaktora Tomáš S. Polívka (Rock & Pop, 2003, září), který ve funkci vydržel přesně rok. Stálého šéfredaktora pak časopis neměl až do prosince 2004, kdy Daniel Andel oznámil, že jeho vydavatelství Muzikus dává od Rock & Popu ruce pryč a vydávání se ujme One & One Company. Do vedení časopisu se vrátil Vojtěch Lindaur a někteří členové bývalé redakce (Rock & Pop, 2004, prosinec).

Další číslo tak vyšlo až v březnu 2005 a dvouměsíční přestávka přinesla opět novou grafickou koncepci. Vrátilo se několik starších žánrových rubrik jako *Blues Bar*, *Jazz Café* nebo *World Music*. Vznikly také některé nové, jako *Jamrock* věnující se reggae nebo taneční *Xelectronic*. V rubrice *Starobinec* dávala redakce prostor vyprávění o legendárních momentech a postavách hudební historie, v části *Oni o nich* zase vyzpovídávala osobnosti české hudební scény o jejich vztahu k oblíbeným zahraničním interpretům. Přibyla také kvízová rubrika *Dvanáct do tuctu*, v časopise se začalo objevovat sudoku a další rébusy. Naopak zmizela tradiční úvodní rubrika *Pelmele*. Změnila se i grafická koncepce časopisu. Stránky se staly barevnějšími, většinou pracovaly s variacemi bílé, černé a červené barvy. Nové podoby se dočkalo se i logo časopisu, které získalo podtitul *Hudba je jen jedna* (Rock & Pop, 2005, březen).

V této formě časopis pokračoval zhruba do června roku 2006, kdy z tiráže opět zmizel Vojtěch Lindaur jako šéfredaktor. Vedení se ujal nový editor Jaromír Tůma, pozice šéfredaktora ale zůstala neobsazená (Rock & Pop, 2006, červenec).

Své jubilejní 250. číslo časopis v říjnu 2006 uvedl opět novým designem. Ubylo barevnosti, redakce tentokrát na drtivé většině stránek zvolila čistě bílý podklad. Z loga byl odstraněn podtitulek. Rubriky zavedené Lindaurem zmizely a nahradily je nové, jako punková *Garáž* nebo vzpomínkové *Retro* a *Vrakoviště*. Na svou dobu představovala zajímavý projekt

rubrika *Abonenti z myspace.com*, která se věnovala nejnovějším objevům ze sociální sítě MySpace (Rock & Pop, 2006, říjen).

Na začátku roku 2007 se stal šéfredaktorem Peter Sládeček. Jaromír Tůma zůstal na pozici editora. Změna vedení se tentokrát obešla bez výraznějších proměn. Na poslední stránky časopisu přibyla příloha *Classic Rock*, věnující se tvrdé hudbě z šedesátých a sedmdesátých let (Rock & Pop, 2007, únor).

Výraznější změny Sládeček naplánoval až na první číslo roku 2008. Časopisu chtěl dát novou, zábavnější formu bez obětování tradičních hodnot. „*Rock & Pop model 2008 je strukturován tak, aby pokryl nejen ,to podstatné‘, vytvářel dojem ,měsíčníku s názorem‘ a oháněl se čísly, daty a žebříčky, ale především bavil a plnil roli společníka při toulkách hudebním světem,*“ napsal šéfredaktor Peter Sládeček v lednovém čísle (Rock & Pop, 2008, leden).

Sládeček časopis rozdělil na sekce, které se názvem i graficky inspirovaly tlačítky na hudebním přehrávači. Od únorového čísla také časopis nově uváděly dva editorially – jeden z pera šéfredaktora Petera Sládečka a druhý redaktora Toma Komárka (Rock & Pop, 2008, únor).

Peter Sládeček na postu šéfredaktora v červnu 2008 skončil z důvodů údajných kreativních rozdílů. Nahradil jej Martin Hošna, který časopis ponechal bez větších změn. Rock & Pop musel ale kvůli důsledkům ekonomické krize o několik korun zdražit (Rock & Pop, 2008, červen).

Větší změny se v časopise objevily až na přelomu let 2009 a 2010. Hošna se vrátil k tradičnější obsahové koncepci. Malé změny se dočkalo také logo. Redakce značně omezila žánrové rubriky, zůstala pouze blues/jazzová sekce, přejmenována na *Blue Pages*, a *World Music* (nyní *Globální kuchyně*). Dále se objevila se rubrika *Ženy okolo rocku* a zmizel systém dvou editorially (Rock & Pop, 2010, leden).

To, že se časopis dokázal pomocí zvýšení ceny s krizí vypořádat poměrně dobře, dokazuje i rozšíření počtu stran na 116 v červnu a listopadu 2010. V květnu 2011 redakce poprvé zaexperimentovala s konceptem dvou obálek, se kterým si Rock & Pop spojujeme dnes (2019). Oproti dnešku byl ale systém zjednodušen (obě strany zpodobňovaly téměř ty samé interprety, časopis nebyl rozdělen na dvě části). Redakce od něj po jednom čísle opustila (Rock & Pop, 2011, květen).

3.6.1.4. Návrat ke kořenům (2011-2015)

V říjnu 2011 se do Rock & Popu navrátila část staré redakce v čele s bývalým zástupcem Vojtěcha Lindaura Ivanem Ivanovem, který nahradil Martina Hošnu ve vedení časopisu. V editorialech slíbil, že se časopis bude zaměřovat na rockovou hudbu a půjde více do hloubky. V Rock & Popu začal prosazovat větší počet exkluzivních rozhovorů a komentářů zajímavých osobností. Povídání o těchto umělcích bylo pod Ivanovem rozsáhlejší, komplexnější a osazeno více souvislostmi (Rock & Pop, 2011, říjen).

V září 2012 se do časopisu opět vrátil Vojtěch Lindaur – tentokrát jako tvůrce nové rubriky *Next rock generation* (Rock & Pop, 2012, červenec). Návrat ke kořenům Ivanovova redakce stvrdila také v říjnu 2013, kdy uvedla novou rubriku *Hard & Heavy*, která se zabývala tvrdšími styly hudby (Rock & Pop, 2013, červenec).

Ivan Ivanov na postu šéfredaktora skončil v červenci 2014 a přesunul se na novou pozici vedoucího redakce. Do čela časopisu se vrátil Vojtěch Lindaur. Právě pod jeho vedením se stal tradiční systém dvou obálek, z nichž každá na jedné straně časopisu zachycuje jiného interpreta (Rock & Pop, 2014, červenec).

S květnovým číslem roku 2015 oslavil časopis 25 let a Vojtěch Lindaur v editorialech naznačil plány na budoucí směřování časopisu, kterými chtěl napodobit úspěch časopisů Uncut nebo Mojo (Rock & Pop, 2015, květen). Hned další měsíc ovšem redakci zasáhla krize a došlo k její téměř kompletní obměně. Odcházející Vojtěch Lindaur založil konkurenční magazín Rock & All a šéfredaktorkou se stala Martina Jablanovská (Rock & Pop, 2015, červenec a srpen).

3.6.1.5. Moderní Rock & Pop (2015-2019)

Pod novým vedením si časopis prošel po delší době změnou grafické úpravy. Omlazená redakce také rozšířila novinkovou část a přislíbila, že se bude více věnovat domácí scéně. Od prosincového čísla roku 2015 Rock & Pop omezil systém hodnocení v sekci recenzí. Nejlepší desky byly oceněny nálepkou *Tip Rock & Pop*, zbytek nebyl graficky ohodnocen. Předtím redakce užívala systém pěti hvězdiček. (Rock & Pop, 2015, prosinec)

V lednu 2016 si Rock & Pop prošel jednou z největších změn ve své historii. Časopis se rozdělil na dvě samostatné sekce – domácí a zahraniční. Každá z nich má svou vlastní obálku

se hřbetem nalevo. Obě části uvádí vlastní přehled obsahu, tiráž i editorial. Stránky jsou číslovány od začátku zahraniční sekce, tzn. domácí sekce začíná číslem 97 (Rock & Pop, 2016, leden).

Během roku 2018 redakce pokročila ve svém fokusu na domácí scénu a začala snižovat počet recenzí zahraničních alb. V prosinci 2017 jich bylo ještě 16 (Rock & Pop, 2017, prosinec) o rok později už pouze čtyři. Počet domácích recenzí zůstal na čísle 16 (Rock & Pop, 2018, prosinec).

3.6.2. Současnost

3.6.2.1. Redakce a vydavatel

Současnou redakci tvoří šéfredaktorka Martina Jablanovská a redaktori Jan Martínek, Zdeněk Hejduk, Roman Zahradka, Andy Blackhawks, Tom Martin, Milan Slezák, Vladimír Motýlek Savec, Jaroslav Špulák, Barbora Trnková, Šárka Blahoňovská, Sylvie Kaplanová, Jitka Šnajdrová, Jiří Štraub, David Nguyen a Zuzana Pallová. O grafickou úpravu a sazbu se stará Kousekmusic.cz (Rock & Pop, 2018, prosinec).

Během jeho historie si časopisem prošlo mnoho významných českých hudebních publicistů. Mezi nimi byl například Jiří Černý, Vojtěch Lindaur, Ivan Ivanov, Jaromír Tůma, Honza Vedral, Peter Sládeček nebo Tom Komárek.

Časopis vychází jednou za měsíc v průměrném nákladu 17 000 kusů pod vydavatelstvím One & One Company. O distribuci v Česku se stará První novinářská společnost a. s., na Slovensku Mediaprint-Kapa. Běžná cena je 90 korun (Magazíny.cz, 2019).

3.6.2.2. Zaměření

Rock & Pop si ve své historii prošel řadou proměn, které jsou ve větší šíři rozvedeny v sekci historie. Dnes se časopis z žánrového hlediska zaměřuje na široký záběr rockové a popové hudby. V posledních letech dává mírně větší důraz na domácí scénu.

3.6.2.3. Obsah čísla Únor 2019

Rock & Pop je rozdělen na českou a zahraniční sekci se dvěma obálkami – na domácí nalezneme Terezu Maškovou a na světové kapelu The Beatles. Číslován je od začátku zahraniční sekce. Tu uvádí obsah, tiráž a editorial šéfredaktorky Martiny Jablanovské. V prvním ze svých dvou editorialů v čísle se k časopisu nevyjadřuje, čtenářům pouze vypráví o svém zážitku z dvou koncertů v Jižní Americe (Rock & Pop, 2019, únor).

V úvodu časopisu čtenář nalezne také rubriku *Rock & Top*, která v krátkých článkách o dvou až třech odstavcích informuje o novinkách ze světa hudby. Rubrikou prostupují dvě graficky oddělené sekce, tedy *Co nás nemine*, ve které jsou vypsány desky vycházející v měsíc vydání časopisu, a *Máš lístek?*, která představuje seznam koncertů zahraničních kapel v nadcházejících měsících (Rock & Pop, 2019, únor).

Následuje rubrika *Písň s příběhem*. V části *Retro* se redakce ptá na otázku „*co bychom si přečetli v Rock & Popu, kdyby vycházel v roce... 1994*“. Na stránce ji doprovází přehled nejprodávanějších zahraničních singlů Billboard Hot 100 (Rock & Pop, 2019, únor).

Strany 16 až 19 redakce vyhradila článku Sylvie Kaplanové nové roli hip hopu jakožto nejoblíbenějšího žánru mezi mladými lidmi. Stejná autorka napsala také nejdelší text čísla – pětistránkový článek o životě punkové legendy Sida Viciouse. Na dalších stranách najde čtenář také článek Petra Gratise o rozpadu The Beatles, profil nedávno zesnulého zpěváka Prince nebo text o novém projektu kapely Coldplay. Jediný rozhovor zahraniční části čísla udělala redakce s kapelou Fun Lovin Criminals. V rámci seriálu *Propadák*, která pojednává o „*deskách, které neprošly sítím historie a kritika je strhala, ale které rozhodně stojí za to,*“ se autor Tom Martin zaměřil na album kapely Men At Work *Two Hearts* (Rock & Pop, 2019, únor).

Na začátku sekce recenzí představuje pětice redaktorů výčet tří až čtyř alb, která poslouchali v uplynulém měsíci. Poté přicházejí na řadu samotné recenze – v zahraniční sekci časopisu jsou pouze tři, všechny bez hodnocení, pouze ověřené nálepkou TIP Rock & Pop. Recenzenti nepoužívají ich formu a drží se tradiční formy recenze Na poslední dvojstraně zahraniční části čtenář nalezne žebříčky nejprodávanějších alb v Česku, Spojeném království a USA a rubriku *Live*, kde se dočte o koncertu Michale Gravese v Praze (Rock & Pop, 2019, únor).

Domácí část se v úvodu drží téměř totožné formule jako ta zahraniční. Na prvních několika stranách nalezneme obsah, editorial, tiráž, rubriky *Rock & Top*, *Máš lístek?* a *Retro*, které tentokrát ale pojednávají o domácích interpretech. Českou část doplňuje fejeton Zdeňka Hejducha *Pohledy od Labe* (Rock & Pop, 2019, únor).

Na rozdíl od zahraniční sekce je ta česká vyplněná zejména rozhovory. Časopis nabízí interview s interprety No Name, Thom Artway, Kamelot, Modium, Iné Kafe, Kaczi, Jaro, Lety mimo, Khoiba a Iby Pop. Zpěvačce Tereze Maškové, kterou redakce umístila na obálku časopisu, se věnuje pouze v krátkém interview a recenzi. Jedinou žánrovou rubrikou v časopise je *Jazz & Blues*. Také ta je vedena jako interview, a to s hudebníkem Karlem Prokešem (Rock & Pop, 2019, únor).

Rubrika recenzí je v domácí části značně širší – na patnácti stranách čtenář nalezne recenze dvaceti alb, jednoho DVD a jedné knihy. Redakce neuvádí hodnocení pomocí hvězdiček ani jiného systému, pěti nejlepším deskám pouze udělí nálepku TIP Rock & Pop. Domácí část zakončuje rubrika *Živě* s reportážemi z koncertů domácích interpretů (Rock & Pop, 2019, únor).

3.6.2.4. Internet

Časopis provozuje stránky Rockandpop.cz. Valnou většinu článků, kterých redakce vydá zhruba jeden za den, tvoří jednoduché zprávy a oznámení (Rock & Pop, 2019).

Na Facebooku má Rock & Pop 11 700 to se mi líbí. Téměř denně na něm zveřejňuje nové články na webu a také upozorňuje na vydání nových čísel (Facebook, 2019).

3.7. Spark

3.7.1. Historie

3.7.1.1. Před rokem 2001

Časopis vznikl v roce 1991. Založili jej hudební publicisté Karel Balčírák, Lukáš Pavliňák a Jiří Hrubý v Ostravě. Začínal jako občasník, měsíčníkem se Spark stal až s uvedením do celostátní distribuce v roce 1995. V roce 1996 se časopis přesunul do Prahy, když Balčírák spolu s promotérem Pavlem Schusterem založil vydavatelství One & One Company. (Tůma, 2008).

Během devadesátých let Spark zavedl mnoho rubrik, které v něm setrvávají dodnes. Mezi ně patří například zpravodajství *Actual*, přehled nově vydaných alb *Albová bouře*, pohled do studia *Studio report*, dopisy čtenářů *Voices pit*, rozhovory *Deep look inside*, *Ušní průplach* a *Under Pressure*, profily *Kytaroví mohykáni*, recenze *The Records*, *Síla a Melodie* pojednávající o melodických žánrech metalu, nehudební *Kulturní špionáž* a historické rubriky *Klenoty albových archivů* a *Historická studna* (např. Spark, 1999, č. 2).

S časopisem navíc vycházela graficky oddělená příloha *Aquarium* zaměřená na český rockový a metalový underground. Disponovala vlastním editorialem, zpravodajským oddílem i recenzemi. Rubrika *Pandetionium* měla také vlastní editorial a zaměřovala se na extrémní odnože metalu, jako je black metal a death metal (např. Spark, 2000, č. 2).

Během roku 2000 přibýlo také bulvární zpravodajství *Sekaná*, přehled dění na internetu *Letem internetovým světem*, rubrika *Nová vlna* (později *Nová generace*) o propojování metalu a technologií, obnovená hardcorová část *Scream* nebo komiks *The Metalium*. Mimo pravidelné rubriky přinášel Spark v každém čísle několikastránkový *Hlavní článek*, kolem desítky interview s českými i zahraničními interprety a několik profilů, které redakce nazývala *Stories* (např. Spark, 2000, č. 10).

3.7.1.2. Od roku 2001

V roce 2001 časopis znovu změnil svou grafickou koncepci a zmenšil svůj rozsah ze zhruba 132 na 100 stran. Přibýla dnes již tradiční rubrika *Galerie titánů*, kterou je možné z časopisu vyjmout a archivovat samostatně, a také profily redaktorů *Redaktoři očima redaktorů*. Rubriku *Kytaroví mohykáni* redakce tematicky rozšířila a přejmenovala na *Rockoví*

mohykáni. Příloha o extrémní hudbě se přejmenovala na *Labyrinth*. Také rubrika o české scéně změnila svou koncepci a přejmenovala se na *Rockové podhoubí* (Spark, 2001, č. 1).

V březnovém čísle přibyla samostatná filmová rubrika *Film*. Část *Síla a melodie* se přejmenovala na *Hlavou a srdcem* (Spark, 2001, č. 3).

V prvním čísle roku 2003 se opět změnila grafika. Redakci nově rozšířil kolektiv kolem připravovaného časopisu *Spike*, zaměřeného na extrémní metal. Tomu bylo na stránkách Sparku poskytnuto místo do doby, než sežene finance na vlastní vydávání. (Spark, 2003, č. 1). V září přinesla redakce profily *Portrét* a novou žánrovou rubriku *Rock Alternative* (Spark, 2003, č. 9).

Od roku 2004 se u editoriału začal čas od času objevovat také komentář, fejeton či glosa z pera některého z autorů. Pro objektivitu hodnocení rozšířil časopis svůj hodnoticí systém na poloviny hvězdiček. Také se vrátila rubrika *Síla a melodie* (např. Spark, 2004, č. 8)

S prvním číslem roku 2005 se opět mírně vystřídala grafická úprava. Tuzemská sekce v tomto roce také krátce změnila název na *Z českých luhů a hájů* (Spark, 2005, č. 1). V roce 2006 se začala objevovat série interview *Pod rentgenem* (např. Spark, 2006, č. 10).

V roce 2008 nastartovala redakce seriál o aktuálních populárních kapelách *Killing season* (např. Spark, 2008, č. 5). V říjnovém čísle redakce uvedla nové rubriky *Folkmetalové putování* a *Czech Blade* (Spark, 2008, č. 10). V únorovém čísle roku 2009 přišla nová rubrika *Metaliště*, ve které redakce hodnotila zaslaná alba a demosnímky českých a slovenských kapel (Spark, 2009, č. 2). Na začátku roku 2010 přibyl punkový oddíl *Punk as Fuck* (Spark, 2010, č. 2).

Od dubna 2012 se v časopise objevuje osmistránková příloha *Holocaust Nightmare* – nástupce rubrik *Labyrinth* a *Spike*. Věnuje se extrémním metalovým žánrům. Předtím se v časopise několikrát objevila jako speciál (Spark, 2012, č. 4).

V průběhu dalších let se v časopise událo jen minimum obsahových či grafických změn. Vystřídal se pouze vydavatel. Roku 2012 přešel Spark k vlastní vydavatelské společnosti Spark Rock, od roku 2015 pak spadá do katalogu Smile Music.

3.7.2. Současnost

3.7.2.1. Redakce a vydavatel

Dlouholetým šéfredaktorem a spoluvydavatelem Sparku je hudební publicista Karel Balčírák. Mezi další redaktory patří například Martin Čermák, Jan Dlouhý, Miroslav Kozák nebo Zdeněk Pospíšil (Spark, 2018, č. 11).

Časopis Spark vychází jednou za měsíc v nákladu 15 000 kusů pod vydavatelstvím Smile Music. O distribuci v České republice se stará PNS, na Slovensku Mediaprint-Kapa. Průměrně se v Česku i na Slovensku prodá asi 10 000 kusů. Čtenost za jedno čtvrtletí je podle dostupných údajů 47 000 (Smile Music, 2019).

3.7.2.2. Zaměření

Z hlediska žánru se Spark věnuje striktně rockové a metalové hudbě. V rámci žánrových rubrik a příloh dostávají v časopise prostor také méně obvyklé a extrémní subžánry.

Podle dostupných údajů tvoří drtivou většinu čtenářů Sparku muži, a to 90 %. Asi 40 % čtenářů je ve věku 12 až 25 let, zbylých 60 % je starší. Čtenář Sparku je zvyklý aktivně kupovat hudbu na CD, LP, DVD, pravidelně navštěvovat koncerty a festivaly, chodit ve stylovém oblečení a sledovat dění na kulturní scéně (Smile Music, 2019).

3.7.2.3. Obsah čísla 11/2018

Obálka čísla se vztahuje k hlavnímu tématu časopisu, a to kapele Manowar. Samotný časopis začíná na čtvrté straně. Přehled obsahu Spark dělí na oddíly *Cover story*, *Interview*, *Rubriky*, *Megapostery* a přílohu *Holocaust Nightmare*. Obsah doprovází editorial šéfredaktora Karla Balčíráka. V textu představuje téma čísla a odpovídá na otázky, které by čtenáře mohly zajímat. Na další straně časopis uvádí také rubriku s dopisy čtenářů *Voices Pit* a box *Mezi námi rockery*, kde Spark uveřejňuje fotografie zaslané čtenáři (Spark, 2018, č. 11).

V rubrice *Actual* s podtitulkem *Rock'n'roll around the world* najde čtenář přehled novinek z hudebního světa. Ty jsou podávány různou formou: může jít o jednoduchý článek se základními informacemi, ale také o krátký rozhovor s interpretem. Rubriku zpravidla

uvozuje sloupek či fejeton s hudební tematikou, v tomto čísle z pera metalového zpěváka Uda Dirkschneidera (Spark, 2018, č. 11).

Flešovité zpravodajství zastupuje graficky oddělený sloupek *Fast Trax*. Objevuje se zde také podrubrika *Comeback*, kde se redakce věnuje umělcům, kteří se s novou deskou vrací po dlouhé době, a *Hot Bullets*, kde naopak autoři čtenářům doporučuje začínající a méně známé interprety (Spark, 2018, č. 11).

Největší prostor Spark vyčleňuje své *Cover story*. Té se redakce věnuje v poměrně velkém rozsahu, blok textů o skupině Manowar se rozléhá přes čtrnáct stran časopisu. Obsahuje několik rozhovorů se samotnými členy kapely, s lidmi z jejich okolí a s osobnostmi hudební scény, výčet diskografie s recenzemi alb a další publicistické útvary (Spark, 2018, č. 11).

Přehled nově vycházejících metalových a rockových alb nabízí rubrika *Albová bouře*. V dotazníku *Deep Look Inside* určitá osobnost z hudební scény odpovídá na tři až čtyři desítky vždy téměř totožných otázek o základních životních postojích a zážitcích („*Věříš v Boha?, Co tě naposledy dovedlo k pláči?*“). Jisté formě dotazníku se věnuje také rubrika *Ušní průplach*, ve které hudební osobnosti komentují několik alb vybraných redakcí (Spark, 2018, č. 11).

Rubrika *Galerie titánů* nabízí čtyřstránkový profil rockového či metalového interpreta ze současnosti i minulosti, přehled jeho diskografie, zajímavosti o jeho kariéře a podobně. *Galerie* je spolu s plakáty umístěna přesně doprostřed časopisu a její grafická úprava čtenáři naznačuje, aby dvojs stránku z časopisu vytrhl a vydání sbíral (Spark, 2018, č. 11).

Hned v několika rubrikách se Spark věnuje pohledům do minulosti. *Klenoty albových archivů* přináší výběry nejlepších alb s určitou tematikou či z daného období. Na podobném základě funguje také rubrika *Historická studna*, která se ale zaměřuje výhradně na jednoho interpreta či hudební styl. V části *Rockoví mohykáni* časopis přináší vzpomínkové profily či rozhovory s významnými osobnostmi historie rockové hudby. Minulost a současnost spojuje rubrika *Asfalt and more*, ve které redakce píše o nově vycházejících vinylových reedicích slavných alb (Spark, 2018, č. 11).

Jádrem časopisu je rubrika *Records*, ve které čtenář najde recenze alb. Těch je v každém čísle okolo padesáti. Redaktoři Sparku užívají hodnocení od jedné do šesti hvězdiček, přičemž jedna znamená „*všechno špatně*“ a šest „*dílo hodné mistrů*“ (Spark, 2018, č. 11).

Oproti ostatním časopisům se Spark vymyká úvodní dvojstránkou rubriky recenzí, na které časopis představuje redakční žebříček všech alb, které redaktoři v daném čísle recenzují. Každou desku ohodnotí všech třináct redaktorů a na základě součtu a výsledného aritmetického průměru získaných hvězdiček sestaví žebříček. Nejlepší desky měsíce docházejí ve většině případů průměrného zisku mezi 4,5 a 5 hvězdičkami, nejhorší pak mezi 3 a 3,5 (Spark, 2018, č. 11).

Vedle tohoto měsíčního žebříčku Spark udržuje roční žebříček padesáti alb. Prostor představit svých top 5 dostávají také čtenáři. Pětice alb, které se v žebříčku umístily na nejlepších místech, dostane označení „album měsíce“ a redakce se každému z nich věnuje jednou rozsáhlejší a dvěma kratšími recenzemi. Ostatních zhruba 45 recenzí je pak kratších a většina z nich se nese v jednom odstavci, záleží ovšem na stylu redaktora. Zhruba v polovině případů recenzent užívá ich formu. Většina alb dostává v recenzích pozitivní až velmi pozitivní hodnocení (čtyři hvězdičky a více). Velmi častý je také výskyt absolutních hodnocení. V každém čísle jich lze najít několik, mnohdy i kolem pěti (Spark, 2018, č. 11).

V druhé polovině časopisu dostávají prostor rubriky zaměřené na určitý žánr rockové a metalové hudby. V současné době ve Sparku vychází rubrika *Prog*, pojednávající o progresivním rocku a metalu, a také *Síla melodie*, která se věnuje melodickým odvětvím metalu (Spark, 2018, č. 11).

Extrémním metalovým žánrům se věnuje příloha *Holocaust Nightmare*, kterou Spark zavedl v roce 2012. Vyplňují ji zejména rozhovory s interprety zastupujícími extrémnější a okrajovější metalové subžánry, jako je black metal, death metal, doom metal a další, ale například i hardcore punk nebo grindcore. Příloha disponuje samostatným logem, obsahem i editorialem (Spark, 2018, č. 11).

Rubrika *Beautiful voices* se věnuje ženám na metalové scéně, *Tuzemské podhoubí* zase přináší krátké rozhovory s českými umělci. Jediná rubrika, ve které se časopis nevěnuje přímo hudbě, je *Kulturní špionáž*. Redakce v ní dává prostor literatuře, filmům či reáliím spojeným s tvrdou hudbou, případně přináší rozhovor s umělci, kterých se ale neptá přímo na hudbu. Na posledních stránkách časopisu se nachází rubrika *Live*, ve které redakce recenzuje koncerty a jiné hudební akce (Spark, 2018, č. 11).

Kromě těchto rubrik se v časopise objevují také interview s kapelami Amaranthe, Opeth, Slash and Myles Kennedy, Dark Gamballe, Bonfire, Škwor, The Vintage Caravan a Orange Goblin (Spark, 2018, č. 11).

3.7.2.4. Internet

Internetové stránky magazínu Spark se jmenují Spark-rockmagazine.cz. Denně na nich redakce uveřejní několik příspěvků, zejména novinek ze světa rockové a metalové hudby. Kromě toho je časopis úzce svázán také s webem Czechblade.cz (Smile Music, 2019).

Časopis Spark má na své facebookové stránce 21 388 to se mi líbí. Nové příspěvky na něj umisťuje denně (Facebook, 2019). Svůj účet má časopis také na Instagramu, kde má 1610 sledujících (Instagram, 2019). Na Twitteru jich má časopis 763 (Twitter, 2019).

4. Zaniklé hudební časopisy

V této části se věnuji časopisům, které již na českém trhu s hudebními časopisy nevycházejí, ale v minulosti tvořily jeho důležitou část. Jsou jimi všechna periodika, která vydržela v profesionální distribuci po dobu více než tří let, tedy Bbarák, Filter, Folk and Country, HIS Voice, Music, Report, Rock & All a XMag

4.1. Bbarák

4.1.1. Historie

První číslo časopisu Bbarák vyšlo v červnu 2001. Magazín založila skupina hiphopových nadšenců v čele s někdejší raperem Davidem „Affrem“ Maryškem, který od roku 2000 provozoval internetový fanzin Bbarák, dříve Hip-hop.cz (Staněk, 2006). V prvním roce svého vydávání měnil Bbarák téměř s každým číslem grafickou úpravu a vycházel nepravidelně, tradičně měsíční periodicitu časopis získal v roce 2002 (Bbarák, 2001-2002).

Kromě novinek ze světa hip hopu, recenzí, profilů umělců a rozhovorů s osobnostmi české i zahraniční hudební scény dávala redakce prostor také cestovatelským tématům, glosám v rubrice *Kraťasy* a v oddíle *Kulturistika* dokonce básním, próze a výtvarnému umění. Redakce nabízela také články a fotogalerie týkající se jiných forem hip hopové kultury, jako grafitti a breakdance (Bbarák, 2002).

Unikátní byl Bbarák svým zájmem o afroamerickou kulturu. Přinášel například profily významných politiků tmavé pleti, jako byli Malcolm X nebo Martin Luther King. Socio-politických témat se redakce dotkla také například v rubrice Black Power nebo v článku o vztahu hiphopu a islámu (Bbarák, 2002, č. 3).

V průběhu roku 2002 se časopis dále vyvíjel a nabíral stálou formu. Přibyly například dopisy fanoušků *Pisárna* a zpravodajská sekce. Bbarák se dále začal v rubrice *Video* věnovat také filmům, a to nejen s hiphopovou tematikou, nebo recenzovat příslušenství pro DJ. V rubrice *Czech the lyrics* redakce rozebírala texty konkrétních písní českých hiphopových umělců, sesterská sekce *Czech the politics* zase pojednávala o politických názorech zahraničních rapperů (Bbarák, 2002, č. 12).

V roce 2003 časopis na čas ustálil svou grafickou podobu. V porovnání s tou předchozí šlo o uspořádanější, minimalističtější provedení. Časopis se také začal pravidelně věnovat

českým lokálním scénám. Také zavedl seriál *Timeline* o historii hiphopu. V této době Bbarák nabízel mimo jiné recenze 16 alb, dvou demonahrávek, šesti singlů a jedné knihy. Časopis dával velký prostor i obrazovému obsahu. Několik dvojstran v prostřední části bylo zcela věnováno bohaté galerii vyfotografovaných grafitti z Česka i zahraničí. Své místo v časopise měly také komiksy a stripy. Od listopadu 2003 časopis začal vycházet s podtitulem *Hip hop magazine* (Bbarák, 2003, č. 11).

V roce 2004 časopis opět nabral barevnější podobu inspirovanou grafitti a street kulturou. Přibyla rubrika zaměřená na dancehall a reggae nebo fotografická sekce *Party pics* (Bbarák, 2004, č. 7-8).

V roce 2005 došlo v Bbaráku ke dvěma významným změnám. První proběhla v lednovém čísle. Obsah byl rozdělen na dvě části: *Menu* (pravidelné rubriky) a *Speciality* (témata čísla). Změnilo se uspořádání rubrik, mnoho zavedených zmizelo a objevila se řada nových. Z těch lze jmenovat například pohled do dění na jednotlivých evropských scénách *De La Europa*, profily ženských rapperek *Female MC*, historickou rubriku *Kořeny* nebo rozhovory s DJs *Wax* (Bbarák, 2005, č. 1).

Další významná změna přišla v prosinci 2005. Časopis opět zcela změnil grafiku, bodovou škálu v recenzích přeměnil na systém pěti domečků, zvýšil počet stran na z 66 na 78 a přidal několik rubrik. Mezi nimi byly například *Ve studiu s...*, *Víc než dobrá hudba*, *Běloch co zní jako černocho* nebo *Back in black*. Značně se rozšířila módní a stylová sekce. Přibyla také rubrika věnující se R&B (Bbarák, 2005, č. 12).

Časopis svou grafickou koncepcí opět změnil v lednu 2007, kdy se také znovu rozšířil počet stran, a to na zhruba 86. V průběhu roku přibýly rubriky jako *Abstract Science* zaměřená na elektronickou hudbu, historický pohled *Jak vznikaly hity* a *Rewind* věnující se žánru grime. První číslo roku 2008 opět představilo mírně modernizovanou grafickou úpravu a jednu novou rubriku, a to pohled do světa automobilů *Káry a káza* (Bbarák, 2007, č. 1).

Od ledna 2009 začal časopis vycházet nepravidelně z finančních důvodů způsobených ekonomickou krizí. Poslední, v pořadí 82. číslo vyšlo v lednu 2010. Původní plán hovořil o tom, že bude Bbarák vycházet co čtvrt roku i nadále (Hromek, 2010), další už ale nevyšel.

4.1.2. Redakce a vydavatel

Šéfredaktorem časopisu byl v průběhu celé jeho historie David „Affro“ Maryško, který zároveň působil jako vydavatel. Redakcí časopisu si prošli například Ondřej Rynda nebo Daniel Fajkus, ale také několik známých jmen, které si řada lidí primárně nespojí s hudební žurnalistikou, jako je nyní (2019) zástupce šéfredaktora hospodářských novin Nikita Poljakov nebo herec Lukáš Hejlík. O distribuci v ČR se starala společnost Mediaprint a Kappa, na Slovensku pak Press Media (např. Bbarák, 2009, 7-8).

4.1.1. Zaměření

Časopis se věnoval téměř výhradně domácí a zahraniční hiphopové kultuře. Kromě rapové hudby dával prostor také jejím dalším aspektům, jako je DJing, graffiti nebo breakdance. V pozdějších letech začala redakce Bbaráku psát i o jiných žánrech blízkých hiphopu, jako je R&B nebo grime.

4.1.2. Obsah čísla 81

Časopis má na obálce rappera Eminema. Na prvních stranách nalezneme přehled obsahu, rozdělený na pravidelné rubriky a exkluzivní obsah, a také editorial šéfredaktora Affra. Ten má silnou osobní rovinu, autor reflektuje důležité světové i lokální události a svou minulost i budoucnost v časopise. Na další dvojstraně následuje soutěžní kolonka a fotorubrika *Party Pixxx*. Zpravodajská rubrika *Novinky* je rozdělena na domácí a zahraniční. Je vedena formou kratších zpráv s vlastními titulky. V rubrice *Songy, který miluju* představuje Robert „Bobby“ Rohál píseň *The Blast* od kapely Reflection Eternal (Bbarák, 2009, 7-8).

Následují rozhovory s interprety David Steel, Zverina, 4021, Zeměvzduch nebo Skooda Chose a také profily umělců Beatburger Band, The Knux, Nasa a Busta Rhymes (Bbarák, 2009, 7-8).

V rubrice *De La Euro*, která se zabývá hip hopem v různých evropských zemích, redakce představuje rappera Fallacy a producenta Endemic. Její celosvětovou obdobou je *De La Planeta*, která přináší rozhovor s kanadským rapperem Classified. Následuje reportáž ze setkání s producentem Flo Ridou, reporty z koncertů pak čtenář najde v rubrice *Živáče* (Bbarák, 2009, 7-8).

Časopis se i v tomto čísle věnuje tématu afroamerické kultury. Několik stránek je věnováno africké hip hopové scéně a umělcům jako je K'naan nebo Kuduro. Rubrika *Back in Black* pojednává o legendárních umělcích tmavé pleti, v tomto čísle redakce píše o Ettě James. Svou náklonnost k afroamerické kultuře časopis stvrzuje také krátkým zpravodajstvím ze světa basketbalu na posledních stranách časopisu (Bbarák, 2009, 7-8).

Jedním z témat časopisu je ale naopak také role bílých interpretů v hip hopu. V této části nalezneme dvoustránkový text o rapperu Eminemovi a o producentovi Ricku Rubinovi. Na toto téma navazuje grimeová rubrika *Rewind*. (Bbarák, 2009, 7-8).

Rewind ovšem nebyl jedinou žánrovou rubrikou v časopise, mezi ně patřily také *R&B News* nebo *Abstract Silence* o elektronické hudbě. DJům se časopis věnoval v rubrice *Wax*. (Bbarák, 2009, 7-8).

Ve svých pozdějších fázích psal časopis kromě hudby také o módě a oblékání. K tomu v čísle slouží rubriky *Šatna* a *Style Addict* (Bbarák, 2009, 7-8).

Čtenář v časopise najde také recenze 18 nových alb, sedmi singlů a dvou filmů. Poměr pozitivních a negativních recenzí je poměrně vyvážený, redaktori časopisu se oproti konkurenci jako jedni z mála nebáli špatných hodnocení. V čísle přidělili jedno plné hodnocení a dvakrát pouhých 1 a půl bodu. Ve svých textech redaktori používají hovorový jazyk a výrazy, idiomy a občas i ich formu (Bbarák, 2009, 7-8).

Na posledních stranách čtenář nalezne rubriku *Jak vznikaly hity*, kde redakce zpovídá daného hudebníka o vzniku některé z jeho písní. Konec časopisu vyplňuje rozpis blížících se akcí a náznak příštího čísla (Bbarák, 2009, 7-8).

4.2.Filter

4.2.1. Historie

Časopis Filter vznikl v roce 2005 z iniciativy jeho šéfredaktora Pierra Beneše. První číslo vyšlo v polovině dubna toho roku; nejprve bylo dostupné pouze v hudebních klubech a jiných místech spjatých s hudební scénou, na přelomu dubna a května se pak dostalo i do tradičních prodejen. Prvotním cílem tvůrců Filteru, z nichž většina předtím působila ve zrušeném časopisu UltraMix, bylo vytvořit kvalitní hudební časopis, který bude otevřený všem moderním hudebním žánrům. Mimo to mělo jít také o magazín se společenským přesahem pro mladé lidi s tématy, které je zajímají (Dvořáček, 2005).

Na trh Filter vstoupil s rubrikami jako *Měsíc v redakci*, *Příběh songu*, *Retro*, *Dopisy*, *Měsíc v obraze*, *Zpověď*, mimo to byl ale charakteristický svými méně tradičními nápady. Ty zastupovala například série interview *Hudba je všude*, v rámci které redakce hovořila o hudbě například s prodavačkami nebo tanečnicemi v nočních klubech, nebo seriál *24 hodin*, který spočíval v tom, že se jeden z redaktorů vydal s tisícikorunou do určitého města v ČR a strávil v něm den a noc. Charakteristický humorný přístup časopisu se promítal také do řadových článků. Jedním příkladem za všechny může být text *Největší chlupáči soubyznysu*. Časopis se věnoval také muzikantské technice a módě (Filter, 2005, č. 1).

Původní slogan *Hudba a spol.* nahradil v červenci 2006 podtitulek *Nejprodávanější hudební měsíčník*. Časopis také mírně změnil grafickou úpravu, zůstal ale u své charakteristické barevnosti. Výběr rubrik se zúžil, přibyly ale i některé nové. Mezi ně patřil například *Voyeur*, v rámci kterého redakce v náhodné časy telefonovala určité osobnosti a zjišťovala, co právě dělá (Filter, 2007, č. 1).

S říjnovým číslem roku 2007 si časopis prošel mírnou grafickou proměnou (Filter, 2007, č. 10). V roce 2008 časopis nasadil několik nových seriálů, například *UV Filter* (Filter, 2008, č. 5).

V únorovém čísle roku 2009 představil časopis opět nový design, znovu stejně barevný. V průběhu roku nastartoval také několik seriálů, které měly pomoci začínajícím hudebníkům, a to *Jak na to*, *Lidé z branže* nebo *Povolání* (např. Filter, 2009, č. 5).

Časopis zanikl v prosinci 2009. Podle šéfredaktora Beneše za koncem časopisu stál odliv inzerentů v důsledku ekonomické krize (Benda, 2009).

4.2.2. Redakce a vydavatel

V začátcích na Filteru mimo externisty nastalo pracovalo kolem devíti lidí. Po celou dobu vydávání časopisu byl šéfredaktorem Pierre Beneš. Na pozici zástupce šéfredaktora pak působil Radek Bureš, editorem byl Honza Vedral. Stálou redakci tvořili například Veronika Koloušková, Pavel Kučera nebo Martin Krušina. Mezi externí spolupracovníky patřili mimo jiné Karel Buriánek, Lukáš Franz nebo František Stoupal (např. Filter, 2009, č. 9).

4.2.1. Zaměření

Časopis Filter se snažil zaujmout širokou škálu čtenářstva, jeho cílovou skupinou byl ale čtenář městského typu mezi 18 a 35 lety (Dvořáček, 2005).

Časopis byl po celou dobu svého působení zaměřený na českou i světovou populární hudbu. Prostor v něm dostávalo mnoho žánrů moderní hudby. V největší míře se soustřeďoval na soudobou rockovou a indie hudbu, prostor ale dostával také hip hop a elektronika, výjimečně i metal. Oproti ostatním časopisům té doby se Filter výrazně soustřeďoval na soudobou českou nezávislou scénu (častý výskyt kapel jako Sunshine nebo The Prostitutes) a také nové žánry typu nu rave. Podle slov šéfredaktora Pierra Beneše se redakce zabývala veškerou hudbou, kterou považovala za kvalitní (Dvořáček, 2005).

4.2.2. Obsah čísla Září 2009

Na titulní straně nalezneme kapelu Vypsaná fixa. Časopis samotný uvádí na třetí straně obsah čísla. Ten je rozdělen na dva samostatné oddíly: do části *Tento měsíc* redakce umísťovala přehled obsahu unikátního pro dané číslo, v oddílu *Pravidelně* se zase čtenář mohl dočíst o tématech pravidelných rubrik (Filter, 2009, č. 9).

Obsah na úvodní dvojstraně doplňuje tiráž a rubrika *Měsíc v redakci*, která v časopise nahrazovala editorial a sloužila jako určitý zápisník fungování redakce. Filter tak svým čtenářům přibližoval proces tvorby časopisu a životy jeho redaktorů. Objevovaly se v něm často humorné příhody členů redakce z procesu tvorby časopisu i mimo ni. Prostor na začátku časopisu je vyhrazen také dopisům čtenářů. Úvodní část časopisu zakončuje krátký článek o přibaleném dárkovém CD s kompilací *Breakbeat Conference* (Filter, 2009, č. 9).

Rubrika *Displej* plní z většiny úkol zpravodajství z Česka i zahraničí. Přináší informace například o chystaných novinkách, o oznámených koncertech, ale také o sestavě světových hitparád. V podrubrice *Zoom* redakce představuje některé z mladých vycházejících interpretů (Filter, 2009, č. 9).

Pohled do života známých osobností československé scény nabízí rubrika *Voyeur*. Své místo v časopise měl také oddíl *Příběh písně*, ve kterém redakce odhalovala okolnosti vzniku slavných skladeb (Filter, 2009, č. 9).

Číslo také nabízí několik rubrik, které byly primárně určeny pro mladé hudebníky. Série *Jak na to* jim měla pomoci například s výběrem zkušebny, nástrojů nebo nahrávacího studia, sekce *Lidé z branže* zase představovala různé role aktérů v hudebním průmyslu (Filter, 2009, č. 9).

Další tradiční rubrikou byl *Průvodce*, kde mohli čtenáři Filteru najít veškeré recenze. Těch je v čísle 43. Úvodní dvojstranu vyplňují rozsáhlejší texty, pro zbylé recenze je pak vyhrazeno dalších sedm stran. Na poslední z nich redakce věnuje prostor rubrice *Filterujeme Bandzone.cz*, kde hodnotí měsíční tipy vzešlé ze sociální sítě pro kapely Bandzone.cz (Filter, 2009, č. 9).

Styl recenzí je čtivý, autoři užívají spíše hovorový styl psaní a nezahlcují čtenáře odbornostmi. Často se uchylují k obecné češtině, hovorovým výrazům a humoru. Naprostá většina hodnocených alb se v hodnocení drží mezi třemi a čtyřmi hvězdičkami. K vyššímu i nižšímu hodnocení autoři přistupovali jen minimálně (Filter, 2009, č. 9).

Mezi první a druhou dvojstránku stránek recenzí redakce umísťovala rubriku *UV Filter*, tedy „*Hudební dotazník pro otrlé*“, ve které známé české osobnosti odpovídaly na dotazy týkající se jejich oblíbené či neoblíbené hudby. Na dalších stránkách čtenář najde recenze hudebních DVD, filmů, knih a koncertů s bohatým fotodoprovodem (Filter, 2009, č. 9).

4.3. Folk and Country

4.3.1. Historie

4.3.1.1. Před rokem 2001

Časopis Folk and Country začal vycházet v roce 1991. Za jeho založením stál kruh folkových nadšenců z Folk and Country Klubu, který se za doby normalizace staral o organizaci mnoha žánrových koncertů a festivalů, jako byl například Svojšícký slunovrat, Letorost nebo Českokrumlovský folkový festival (Časopis Folk, 2014).

Během devadesátých let se na stranách časopisu vystřídala řada jmen odborníků i osobností folkové a country scény, zakládající kruh kolem hudebního publicisty a dramaturga Michala Juppa Konečného ale zůstal stejný a do časopisu přispíval po celých dvacet let jeho existence (Časopis Folk, 2014).

4.3.1.2. Od roku 2001

Do roku 2001 vstoupil časopis rozšířením svého obsahu. Redakce zrušila přílohu pro předplatitele *FC Klub* a zavedla ji do standardního časopisu. S výjimkou obálky vycházel časopis v této době ve zcela černobílém provedení. V samotném úvodu si čtenář mohl přečíst například rubriku *Zápisník*, ve které Konečný a Jiří moravský Brabec prezentovali novinky ze scény ve formě krátkých humorných postřehů. Na úvodních stranách se nacházela také rubrika představující mladé interprety *Navštívenka*, zahraniční zpravodajství *Letem akustickým světem* nebo anketa, ve které několik osobností českého folku odpovídalo na určitou otázku. Součástí časopisu byla také tradiční tramská rubrika *Táborový oheň* a kalendář *Výročí psaná, kulatá i půlkulatá* (Folk and Country, 2001, č. 1).

Uprostřed časopisu pak čtenář našel například Konečného fejetony či glosy pod názvem *K věci*, zpravodajskou rubriku z *domova Zvěsti, zprávy, drby*, dopisy čtenářů *Listárna* nebo také diář nadcházejících koncertů a přehled vycházejících desek (Folk and Country, 2001, č. 1).

Kromě stálých rubrik se čtenář v časopise mohl setkat také s několika rozhovory s českými folkovými umělci, s profily známých i neznámých osobností, s reportážemi z domácích koncertů a festivalů, s recenzemi či s fejetony. O poslední, humornou stranu časopisu se

staral Jiří moravský Brabec. Kromě glosy, slovníku hudebních pojmů a rady do života si na ní čtenář mohl přečíst také krátkou povídku (např. Folk and Country, 2002, č. 3).

Do roku 2004 časopis vstoupil s novou grafickou úpravou a 12 barevnými stránkami z celkových 44. Změnila se také obsahová koncepce. Úvodní část dostala jméno *Pelmeľ* a nově se začaly objevovat rubriky jako *Plus/minus*, *Country tance*, *Tak co mi pustíte* nebo *Svět country*. Rozšířil se počet recenzí a přibyly kratší minirecenze (Folk and Country, 2004, č. 1).

V prvním čísle roku 2006 se v časopise vůbec poprvé objevil přehled obsahu čísla. Časopis také zakotvil Konečného zápisník *Jde mi hlavou* jako editorial (Folk and Country, 2006, č. 1).

V průběhu let časopis uváděl mnoho pravidelných seriálů o nejrůznějších tématech týkajících se folkové a country hudby. Za zmínku stojí například *Textaři*, *Encyklopedie*, *Písničkáři odjinud*, *Keltský svět* nebo *Galerie krtečků*.

S prvním číslem roku 2010 se časopis přejmenoval na Folk a vydavatelství změnilo jméno na FM Production. „*Vysvětlení je jednoduché. Tak, jako se nám za posledních dvacet let od vzniku magazínu žánry mění před ušima a proplétají, fúzují, vznikají a odumírají, tak se mění také obsah časopisu,*“ napsal Michal Jupp Konečný s tím, že obsah časopisu jako takový se měnit nebude (Folk, 2010, č. 1)

Časopis přestal v tištěné podobě vycházet koncem roku 2011 a svůj obsah přenesl na internetové stránky casopisfolk.wz.cz. Poslední aktualizace se web dočkal na konci roku 2014. Autoři, kteří přispívali do Folk and Country, dále publikují například pro rádio Proglas či pro web Folktime.cz (Časopis Folk, 2014).

4.3.2. Redakce a vydavatel

Šéfredaktorem byl po celých dvacet let existence časopisu Michal Jupp Konečný. Jeho stálou redakci tvořili také Jiří moravský Brabec a Veronika Kirschnerová. Mezi pravidelné přispívatele patřilo mimo jiné mnoho externistů z rádií Country a Proglas, jako například Milan Tesař (Časopis Folk, 2014).

O vydávání se starala Konečného vlastní firma FM Production, dříve nazvaná Folk and Country. Distribuci měla na starost společnost Mediaprint a Kappa, na Slovensku pak Mediaprint Pressgresso (Magazíny.cz, 2019).

4.3.3. Zaměření

Časopis zůstal po celou dobu své existence věrný orientaci výhradně na žánry spojené s akustickou kytarou, tedy na folk, country, bluegrass a trampskou hudbu, a to zejména na domácí podoby těchto stylů. Místy časopis psal také o jazzu nebo tanci.

4.3.4. Obsah čísla Červen 2010

Na obálce čísla je kapela Hradišťan. Samotný časopis uvádí tiráž a obsah rozdělený do čtyř kategorií: *Rozhovory*, *Desky*, *Seriály* a *Různosti*. Ten je pak dále přiblížen několika větami v oddílu *Počtete si...*. Na další straně ve svém editorialeu přemítá Michal Jupp Konečný o trampské kultuře, k obsahu samotného časopisu se nevyjadřuje. V sousední rubrice *Zápisník* Konečný spolu s Jiřím moravským Brabcem v jedné či několika málo větách glosuje současné dění (Folk, 2010, č. 6).

Na zmíněné dvojstraně se nacházejí také pozvánky na koncerty *V červnu živě...*, rubrika *Plusy a minusy*, kde se Miloš Keller zamýšlí nad cenami *Anděl*, a sloupek Tomáše Hrubého *Zhruba řečeno*. V úvodní části časopisu lze nalézt také představení mladých kapel pod názvem *Navštívenka*, literární rubriku *Knihovnička*, zpravodajství ze světa a z domova *Svět country*, respektive *Zvěsti, zprávy a drby* a přehled vycházejících desek *Vyšlo, vyjde, vychází* (Folk, 2010, č. 6).

V časopise čtenář dále najde rozhovory s duem Javor a Šany, s Tomáše Kytnarem, Karolinou Kamberskou a se zahraničním interpretem Davidem Evansem. Mimo to Folk and Country přináší řadu reportáží z domácích folkových koncertů a festivalů (Folk, 2010, č. 6).

Redakce pro toto číslo připravila také několik seriálů, které se zabývají významnými osobnostmi folkové a country scény. V *Textařích* si čtenář počte o Ivu Fischerovi, v *Mistrech kytaristech* o Liboru ŠmolDasovi a v *Písničkářích odjinud* o The Master Musicians of Jajouka. Dále časopis obsahuje historický seriál *Průlet pamětí*, výřez z encyklopedie

hudebních pojmů nebo přílohu *Trampský oheň* z dílny Milana Plcha Belmonda (Folk, 2010, č. 6).

V čísle se také nachází šest recenzí alb a pět minirecenzí. Recenzenti používají kultivovaný jazyk bez expresivních výrazů a jednotlivým počínům nepřisuzují žádné známky (Folk, 2010, č. 6).

Poslední strana se tradičně nese v duchu humoru. Jiří moravský Brabec připravil pro číslo glosu o prvním máji a vydání recesistického „prvního intelektuálního bulváru“ *Hrom* (Folk, 2010, č. 6).

4.4.HIS Voice

4.4.1. Historie

Časopis His Voice vznikl v roce 2001 jako „potomek“ zpravodaje Hudebního informačního střediska HIS Bulletin. Podle editorialem prvního čísla už jeho tvůrci nechtěli vytvářet pouze časopis pro „zasvěcence“, ale periodikum pro všechny lidi otevřené okrajovým hudebním stylům. Šéfredaktorka Tereze Havelková v editorialem píše, že v časopise čtenář nenajde žádné pravidelné rubriky, protože se His Voice z většiny věnuje „živé hudbě“, která je těžko žánrově zařaditelná. „*Proudu hudby, o které píšeme, odpovídá proud textu,*“ píše Havelková (His Voice, 2001, č. 1).

Ve svých prvních číslech His Voice přinášel recenze a reportáže z koncertů a festivalů moderní vážné hudby a jejích subžánrů – nové hudby, minimalismu, post-minimalismu, totalismu, atonální hudby, duchovní hudby. Texty často nejsou snadno žánrově definovatelné, například reportáž z festivalu Alternativa 2000 je vedena formou deníkových zápisků (His Voice, 2001, č. 1).

Objevovaly se také rozsáhlejší články představující experimentální žánry a jejich lokální scény. Okrajově se časopis věnoval mimo jiné moderním formám opery. Svůj prostor dostávaly i méně obvyklé publicistické a literární žánry, jako je esej o hudební kritice Wandy Dobrovské, překlad úvahy o rozdílu mezi experimentální a avantgardní hudbou skladatele Alvina Luciera nebo polemiky na dříve uveřejněné články (His Voice, 2001, č. 3).

Jednou z mála pravidelných rubrik časopisu HIS Voice byl *Glosář*. Ten vstoupil na stránky HIS Voice v čísle 3/2001 a s podnázvem *Ze všech stran* nabízel výběr zajímavých příspěvků ze světového hudebního tisku a upozorňoval na nově vycházející hudební publikace. První dva roky existence časopisu se o *Glosář* staral hudební publicista Pavel Klusák (HIS Voice, 2001, č. 3).

Od prvního čísla roku 2003 převzal vedení *Glosáře* Adam Javůrek. Ten se postupně začal méně věnovat obsahu zahraničního tisku a více zprávám z hudebního světa. Během let také výrazně stoupl počet stránek. Zatímco první číslo jich mělo pouze 23, v roce 2003 už měl časopis kolem 40 stran. (HIS Voice, 2003, č. 1).

První číslo roku 2004 přineslo výraznou změnu vizuální stránky časopisu. HIS Voice začal zapojovat více fotografií, časopis se stal barevnějším, držel se ale výhradně kombinace černé, šedé a bílé s červenou. Redakce také začala k časopisu přibalovat CD samplery a téměř každý měsíc pořádala poslechová setkání (HIS Voice, 2004, č. 1).

S šestým číslem časopisu v roce 2004 převzal po Tereze Havelkové post šéfredaktora Matěj Kratochvíl (HIS Voice, 2004, č. 6).

S prvním číslem roku 2006 se počet stránek časopisu zvýšil na 56. Začal také vycházet zcela barevně a k dostání již byl nejen na vybraných prodejních místech, ale i na novinových stáncích (HIS Voice, 2006, č. 1).

Na začátku roku 2006 HIS Voice upravil svou strukturu – obsah rozdělil na tři mnohastránkové rubriky *Aktuality*, *Téma* a *Současné kompozice*. Tímto rokem také HIS Voice částečně opustil od svého zaměření na vážnou hudbu a ve větší míře se začal věnovat rockovým a folkovým undergroundovým skupinám, například Liars, Stereolab či Current 93 (HIS Voice, 2006, č. 2).

Na začátku roku 2007 začal časopis více využívat svých internetových stránek – umisťoval na ně kupříkladu zvukové ukázky související s číslem. V HIS Voice se také začaly v pravidelných rubrikách střídat texty o zahraničních scénách. V roce 2010 už se rubrika *Současné kompozice* v časopise vyskytovala pouze sporadicky (HIS Voice, 2010, č. 2).

V průběhu roku 2011 HIS Voice dále rozšířil svůj žánrový záběr. „*Během poslední dekády také začalo stále častěji docházet ke sblížení hudby na okraji s hudbou v centru zájmů, a*

proto je třeba, aby záběr časopisu přesahoval ono ‚ghetto‘ menšinových žánrů,“ napsal šéfredaktor Matěj Kratochvíl v editoriale čísla 4/2011 (HIS Voice, 2011, č. 4).

Redakce se také rozhodla organizovaněji rozložit obsah časopisu mezi tištěnou a virtuální podobu. Na webových stránkách měla být převaha zpravodajství a publicistiky kratšího rozsahu, zatímco do tisku redakce umisťovala delší, komplikovanější články (HIS Voice, 2011, č. 4).

S prvním číslem roku 2012 časopis ztloustl ze zhruba 64 stran na 80. Tento rázný vzrůst ale netrval dlouho, ve třetím čísle toho roku se počet stran náhle zmenšil na 27. Důvodem byly náhlé finanční potíže časopisu (HIS Voice, 2012, č. 1). V souvislosti s finančními problémy se v časopise také začalo vyskytovat více inzerce (HIS Voice, 2012, č. 5).

V prvním čísle roku 2013 se časopis navrátil k většímu počtu stran, po zbytek roku si s výjimkou dvojčísla 4-5 2013 udržel standard přibližně padesáti stran. V rámci tohoto čísla vyhlásil HIS Voice crowdsourcingovou kampaň na webu HitHit.com a požádal čtenáře o příspěví do sbírky na vydání dalšího čísla (HIS Voice, 2013, č. 4-5).

S výjimkou dvojčísla 5-6 2014 se počet 48 stran podařilo HIS Voiceu udržet i v průběhu roku 2014. Ještě v posledním čísle tohoto roku v editoriale šéfredaktor Matěj Kratochvíl optimisticky psal o omlazení redakce a o pozitivních vyhlídkách ohledně budoucnosti hudební žurnalistiky (HIS Voice, 2014, č. 12).

Existence časopisu HIS Voice v tištěné podobě se ale definitivně uzavřela s číslem 1/2015. *„Možná je již dnes papírový hudební časopis skutečně anachronismem, ale možná se objeví někdo další a ukáže nám, že ještě touto cestou lze pokračovat,“* napsal v editoriale Matěj Kratochvíl. *„Papír končí, nekončí ovšem HIS Voice jako značka, pod níž se píše a přemýšlí o všech ‚jiných hudbách‘, o souvislostech zvuku v dnešní společnosti,“* dodal (HIS Voice, 2015, č. 1).

Internetové stránky časopisu HIS Voice jsou stále v provozu, správci na ně umisťují přibližně jeden článek za den.

4.4.2. Redakce a vydavatel

Od vzniku časopisu do roku 2004 stála v čele redakce Tereza Havelková. Po ní převzal funkci Matěj Kratochvíl, který byl šéfredaktorem až do konce tištěné podoby v roce 2015. Do časopisu přispívalo mnoho hudebních publicistů známých také z jiných médií, jako jsou Pavel Klusák, Jiří Špičák, Miloš Hroch nebo Karel Veselý. O grafickou podobu se staral Radek Pokorný. HIS Voice vydávalo Hudební informační středisko (např. HIS Voice, 2014, č. 3).

4.4.3. Zaměření

Ve svých počátcích se HIS Voice zaměřoval výhradně na zahraniční i české interprety moderních forem vážné hudby, jako je minimalismus, post-minimalismus, totalismus nebo atonální hudba. Postupně začala redakce dávat více prostoru i jazzu a jiným okrajovým žánrům hudby, jako je world music, ambient, experimental, industrial nebo post rock. Od roku 2006 informoval časopis také o interpretech undergroundového rocku, folku, soulu a country.

4.4.4. Obsah čísla 2015/1

Na titulní straně nalezneme fotografii alternativního hudebníka Deana Blunta. Redakce pro toto číslo uvedla speciální, dosud neviděný design. Na první straně samotného časopisu si čtenář může přečíst obsah a také editorial šéfredaktora Matěje Kratochvíla. Ten v něm oznamuje konec časopisu a přesun značky HIS Voice na internet. Také představuje obsah čísla (HIS Voice, 2015, č. 1).

Jako první se tradičně setkáme s rubrikou *Glosář*, která shrnuje zajímavé události ze světa hudby. Kromě ní ale najdeme v časopise minimum stálých rubrik. V časopise jednoznačně převládají dlouhé, komplexní hudebně publicistické texty o nejrůznějších aspektech moderní hudby. Často v sobě kombinují různé žánry, nebojí inklinaci k úvahám ani citací významných muzikologů a filosofů (HIS Voice, 2015, č. 1).

Do značné míry charakteristickým je pro časopis článek *Schizofrenie: Zvuk sám sebou* Martina Lauera, který za pomoci citací myslitelů moderní filosofie, hudebních teoretiků a podobně vysvětluje pojem schizofrenie v hudbě a dává je do kontextu tvorby alternativních

umělců, jako je například DJ Shadow. Podobně do hloubky jde také článek Přemysla Ondry o vývoji elektronické hudby v zemích Afriky, text Miloše Hrocha o „nerdském rapu“, portrét umělce Deana Blunta, kterému redakce vyhradila čtyři strany, shrnutí kariéry Briana Ena, úvaha nad novým MP3 přehrávačem z dílny hudebníka Neila Younga či článek o vztahu díla malíře Paula Cézanna a hudby (HIS Voice, 2015, č. 1).

Na stránkách časopisu čtenář najde rozhovory se skladatelem Heinerem Goebbelsem, s umělcem Simonem Whethamem a trumpetistkou Brigit Ulher. V čísle se nachází také jeden „průlet diskografií“, jedna recenze a devět minirecenzí. Redakce neužívala žádný hodnoticí systém, jazyk v recenzích užívala podobný jako v textech, tedy kultivovaný, ale poměrně barevný (HIS Voice, 2015, č. 1).

4.5. Music

4.5.1. Historie

Debutové, „nulté“ číslo časopisu Music vyšlo v prosinci 2002. Projekt vznikl ve spolupráci s IFPI, tedy s Národní federací hudebního průmyslu. Šéfredaktorem se stal strůjce projektu Martin Holeček. Cílem z počátku nebylo vytvořit velký žánrový časopis, ale být „*kapesní průvodce po nových deskách, který semele všechno a předá svým čtenářům kompletní informaci o tom, co je v hudebních obchodech nového (vyjma klasiky, mluveného slova a dechovky)*“ (Music, 2002, č.1).

Podtitul časopisu se po několika číslech ustálil na *Měsíční průvodce světem pop music*. Music mělo rozsah jen kolem zhruba třiceti stran. Vždy přinášelo pár aktualit, několik profilů a jeden či dva rozhovory. Velký důraz byl dán na sekci nově vydávaných desek a hitparád, žebříčků nejprodávanějších desek a také na recenze, kterých se v čísle objevovalo kolem dvaceti pěti. Časopis vycházel od začátku kompletně barevně (Music, 2003, č. 5).

Na podzim roku 2003 začal časopis vycházet o širším rozsahu 46 stran. Také odstartoval filmovou sekci. Poprvé se objevil systém rubrik, kterými byly *Jurský park*, *Zaměřeno na*, *Vybíráme* a *Alba roku*. Přibyly také reportáže z koncertů (např. Music, 2003, č. 11). S prvním číslem roku 2004 časopis mírně změnil logo a zmizel podtitulek (Music, 2004, č. 1). Časem

se objevily české překlady zahraničních hitů. V devátém čísle roku 2004 zavedla redakce sekci *Utajená hvězda* (Music, 2004, č. 9).

Na začátku roku 2005 se objevil podtitulek *Časopis, který fandí muzice*. Během roku se standardní počet stránek zvedl na 50 (např. Music, 2005, č. 10). V roce 2006 se časopis dále žánrově rozšiřoval, uvedl například seriál o hip hopu (Music, 2006, č. 10).

Do roku 2007 vstoupil časopis s kompletně novou grafickou úpravou, založenou převážně na stranách s bílým podkladem. Většina rozhovorů a profilů redakce nově shromáždila pod rubriku *Zaměřeno na*. Zvýšil se také počet recenzí, nyní jich bylo v čísle kolem padesáti (Music, 2007, č. 1).

Pro vstup do svého posledního roku 2008 časopis opět zvolil mírně odlišnou úpravu obálek a přijal podtitul *Časopis, který fandí muzice* (Music, 2008, č. 1). Poslední číslo vyšlo v říjnu 2008. Podle šéfredaktora Martina Holečka byl konec časopisu způsoben inzerenty, kteří v důsledku finanční krize nedodržovali své závazky (Music, 2008, č. 10).

4.5.2. Redakce a vydavatel

Šéfredaktorem časopisu byl po celou jeho existenci Martin Holeček, který byl také vydavatelem. Mezi stálé přispívatele patřili redaktori MF Dnes (Vladimír Vlasák, Mirka Spáčilová) nebo ČT (Markéta Brchelová-Turková). Editorem byl Saša Neumann. Vydavatelem byla společnost Music s. r. o. Distribuci řídily společnosti PNS a.s. a Mediaprint a Kappa (např. Music, 2008, č. 10).

4.5.3. Zaměření

Časopis začínal jako kapesní příručka orientující se na nově vydaná domácí i zahraniční alba. Postupně se časopis přeměnil na všestranný multižánrový hudební magazín. Na svých stranách se věnoval spíše mainstreamové hudbě a žánrům popu a rocku.

4.5.4. Obsah čísla 2008/05

Na obálce čísla je kapela R. E. M. Na první straně čtenář nalezne obsah, tiráž, informace o vítězích soutěže a editorial, ve kterém šéfredaktor Martin Holeček glosuje o velikonočních

svátcích. K obsahu časopisu se nevyjadřuje. Na několika úvodních stranách nalezneme oddíl *Aktuality*. Jádro časopisu tvoří žánrově rozmanitá rubrika *Zaměřeno*, pro kterou redakce připravila profily R. E. M., Airfare, Mobyho, Nicka Cavea, Tomáše Kluse a rozhovory s Ewou Farnou a Skyline (Music, 2008, č. 5).

V sekci recenzí najdeme jednu hlavní, tři delší a 46 kratších. Redakce využívala systém pěti hvězdiček. Perfektní hodnocení v čísle obdrželo jedno album, zbytek redakce ohodnotila zejména v rozmezí tří a čtyř hvězdiček. Nejslabší alba obdržela dvě a půl hvězdičky. Recenzenti používali kultivovaný jazyk a vyhýbali se ich formě (Music, 2008, č. 5).

Po recenzích následuje přehled nově vydaných alb *Hudební novinky* a jeho filmová obdoba *Filmové premiéry*. Ta obsahuje krátký rozhovor s režisérem Petrem Zelenkou o filmu *Bratři Karamazovi*. V časopise čtenář najde také sekci *Recenze DVD* a přehled *DVD novinky*. Poslední strany vyplňuje hitparáda nejprodávanějších alb za březen a osobní hitparáda Petra Bendeho (Music, 2008, č. 5).

4.6.Report

4.6.1. Historie

4.6.1.1. Před rokem 2001

Časopis vznikl pod názvem Rock Report koncem roku 1990. Za jeho startem stál šéfredaktor a vydavatel Jaroslav Hudec, který v prvních číslech vystupoval pod přezdívkou Harry (Rock Report, 1990, č. 1). Původně se list profiloval jako *Hard and Heavy Magazine*. Od svého zaměření na ryze rockovou a metalovou hudbu ale postupně opouštěl a od roku 1993 informoval i o zástupcích jiných žánrů (např. Rock Report, 1993, č. 5). Mírný odklon od původního zaměření signalizovala také změna loga na méně agresivní variantu s prvním číslem roku 1996 (Rock Report, 1996, č. 1).

Do roku 2000 Rock Report vstoupil s modernizovanou, téměř kompletně barevnou grafickou úpravou a rozšířeným počtem stran. Obsah časopisu se také rozšířil o sérii rubrik, které zařadil na konec časopisu pod hlavičkou *Style*. V nich se redakce věnovala nehudebním tématům. Objevovaly se zde například zajímavosti ze světa internetu nebo filmové novinky

a recenze. Přišlo také nové logo, do kterého se dostala slova *Music and style* (Rock Report, 2000, č. 1).

4.6.1.2. Od roku 2001

Na začátku roku 2001 se v časopise objevovaly rubriky jako zpravodajský servis *Twist News*, odpovědi na dopisy čtenářů *Listárna*, dotazník *Ucho*, metalová příloha *Metal Mosh* či seriály *Smrt si říká rock'n'roll* nebo *Bubáci*. V sekci recenzí čtenář našel zhruba 14 textů o aktuálních albech. Recenzenti používali hodnoticí systém sedmi bodů (Rock Report, 2001, č. 1).

V březnu 2001 časopis zkrátil svůj název na Report. Na obálku zvolil fotografii amerického rappera Eminema, čímž stvrdil svou přeměnu v multižánrový magazín. Grafická i obsahová podoba časopisu zůstala téměř totožná, přibyl například komix *Kurt*. Z časopisu zmizela metalová příloha *Mosh* a její záběr se zúžil na názorovou rubriku *Mosh recenze*. Přibyla sekce fejetonů, glos a sloupků *Vosí hnízdo* (Report, 2001, č. 3).

V roce 2002 se stal Report podle editoriale prvního čísla roku 2003 nejčtenějším hudebním časopisem v Česku (Report, 2003, č. 1). Ve druhé polovině roku 2003 začala redakce rozšiřovat přílohu *Style*, jejíž obsah se posléze rozprostřel po celém časopisu. Pod nátlakem nové legislativy platné od léta roku 2002 přibyla rubrika *Drogová poradna*. Pro časopis to znamenalo zcela zásadní změnu oproti přechozím letům, kdy redakce věnovala poměrně velký prostor tématu drog, jako je extáze a THC. Mimo to musel Report značně omezit také hojně užívanou reklamu na tabákové výrobky. Z nehudbních témat se časopis začal zajímat například o videohry nebo oblečení (např. Report, 2003, č. 10).

Další velkou změnu přineslo zářijové číslo roku 2004. Výraznou proměnou si prošla zejména grafická úprava, rozšířil se počet stran i redaktorů pracujících na časopisu. Samotné rubriky se dočkaly jen mírných proměn (Report, 2004, č. 9).

K malým grafickým i obsahovým změnám došlo také během roku 2005. Přibyly rubriky jako *Technologie*, *Tévé* nebo *Na cestách*. V květnovém čísle roku 2005 se Jaroslav Hudec v tiráži přestal označovat za šéfredaktora a zůstal pouze u vydavatele (Report, 2005, č. 5).

Rok 2005 Hudec v prosincovém editoriale označil za nejvytíženější a zatím nejúspěšnější v historii časopisu. V tomto roce ale také stále více sílil poměr inzerce a PR článků v časopise. Sponzorovaný obsah tvořil například celou rubriku *Hot* (Report, 2005, č. 12).

V polovině roku 2006 si časopis prošel grafickou proměnou, složení rubrik ale zůstalo víceméně při starém (Report, 2006, č 6-7). Na přelomu let 2006 a 2007 se Report rozhodl ještě více rozšířit svůj žánrový záběr a uvést hiphopovou rubriku (Report, 2007, č. 1). Během let 2008 a 2009 zůstal časopis poměrně nezměněn, jednou z mála novinek bylo například uvedení seriálu *Ta naše metalomanie* o metalových skupinách v době socialismu (Report, 2009, č. 12).

Od roku 2010 už tištěný report nevychází. Značka se přesunula výhradně na internetovou stránku iReport.cz. Ta si dodnes drží každodenní aktualizaci (iReport, 2019).

4.6.2. Redakce a vydavatel

V čele Reportu stál po celou dobu jeho existence vydavatel a bývalý reportér Českého rozhlasu Jarda Hudec. Mezi přispívatele časopisu patřil například Karel Veselý, Roman Polách, Marek Pros, Karel Prchal nebo Jana Kománková. Report vydávalo Hudcovo vydavatelství Report Média (Report, 2001-09).

4.6.3. Zaměření

Ve svých počátcích se časopis ještě pod názvem Rock Report profiloval jako magazín zaměřený na tvrdou, zejména rockovou a metalovou hudbu. V průběhu let od tohoto konceptu opouštěl a od roku 2001 se po zkrácení názvu vydal cestou multižánrového časopisu.

4.6.4. Obsah čísla 7-8 2009

Na obálce Reportu čtenář nalezne zpěváka Mikea Pattona. Časopis začíná na třetí straně. V editoriale nazvaném *Intro* vydavatel Jaroslav Hudec komentuje téma čísla časopisu. Následuje přehled obsahu a nastínění příštího čísla. V úvodních stranách časopisu se nachází také rubrika s dopisy čtenářů *Čítárna*, dvojstrana o přiložené festivalové CD kompilaci, tiráž

a zpravodajská rubrika se sponzorským názvem *Space News*, kterou doplňují fleše, humorné sloupky a výpis koncertů na nadcházející dva měsíce. O umělci zdobícím obálku, tedy o Mikeu Pattonovi, se čtenář dočte v rámci rubriky *Bubáci*, která přibližuje životy známých rockerů. V sekci *Report* redakce přináší reportáž z vodáckého výletu s kapelou Wohnout. Tématu čísla, tedy umělcům, které proslavil jen jeden hit, se časopis věnuje na třech stranách (Report, 2009, č. 7-8).

Časopis v čísle přináší také rozhovory s těmito umělci: Therapy, Kašpárek v rohlíku, Sunshine, U-Prag, Manic Street Preachers a Leonard Cohen. V hip hopové části *Urban Beats* se Report věnuje rapperovi Xzibit. V rubrice *Smrt* redakce vypráví životní příběhy zesnulých hudebníků. V sekci *Live* redakce hodnotí osm květnových a červnových koncertů zahraničních kapel (Report, 2009, č. 7-8).

V oddílu *Recenze* přináší Report texty o 43 nových albech, 7 kompilacích, 3 knihách a 5 DVD. Jednotlivá díla hodnotí systémem sedmi bodů, které symbolizují malá loga sponzora sekce, řetězce Bontonland. V závěru časopisu přináší Report v sekci *Multimédia* recenzi videohry a v rubrikách *Bioagraffiti* a *Děvéděčka* také texty o filmech a nově vycházejících DVD. V přehledu *TV* naleznou čtenáři tipy redakce na hudební pořady vysílané v televizi. V rubrice *Drogová poradna* psycholog Ivan Douša pojednává o účincích kokainu (Report, 2009, č. 7-8).

Časopis zakončuje rubrika *Ucho*, ve které jedna z osobností české hudební scény reaguje na píseň, které jí redakce pustí, a také seriál *Odkaz vypitých lahví* o vztahu muzikantů a alkoholu (Report, 2009, č. 7-8).

Více než ostatní časopisy věnoval Report prostor reklamě, sponzorovaným článkům a PR kampaním. Jména sponzorů se často promítala do názvů rubrik, jako byly *Space news*, *Isic.cz festivaly*, *Bontonland recenze* nebo *Na cestách CK Condor Tour*. V čísle najdeme také PR články firem Toi Toi, Nike a VZP (Report, 2009, č. 7-8).

4.7. Rock & All

4.7.1. Historie

Časopis Rock & All založila v roce 2015 skupina bývalých redaktorů magazínu Rock & Pop. Šéfredaktorem se stal zkušený hudební publicista Vojtěch Lindaur, nejužší kruh redakce dále tvořil Petr Korál, Michal Husák a zástupce šéfredaktora Ivan Ivanov (Mediaguru, 2015).

Magazín si kladel za cíl pokračovat v tradici měsíčníku Rock & Pop, ze kterého v roce 2015 kvůli dlouhodobým sporům s majitelem a ředitelem vydavatelství One & One Company Pavlem Schusterem odešla kompletní redakce včetně externích redaktorů. Ivan Ivanov v červenci 2015 uvedl, že má redakce v plánu „nabízet čtenářům bez rozdílu věku to nejkvalitnější, fundované a zároveň v rámci možností i vtipné čtení o zahraniční i domácí rockové hudbě v tom nejširším slova smyslu, s přesahy do dalších žánrů“ (Mediaguru, 2015).

Osazenstvo rubrik se tak výrazně podobalo zlaté éře Rock & Popu. V časopise se kromě rozhovorů, recenzí a reportáží vyskytovaly například rubriky *Rock & Top*, *Jazz & Blues*, *Svěženky* nebo *Globální kuchyně* (Rock & All, 2017, č. 7). V první polovině roku 2016 Vojtěch Lindaur z odešel z postu šéfredaktora a jeho místo zaujal Michal Husák. V srpnu se časopis pokusil o zavedení sesterského čtrnáctideníku Hudební noviny (Aust, 2016). Ten se ale na trhu udržel jen několik měsíců (Databáze Národní knihovny ČR, 2019).

V březnu 2017 se portfolio značky Rock & All rozšířilo o dvouměsíčník Rock History. Jeho vedení se ujal hudební publicista Jaromír Tůma. Časopis plní spíše funkci almanachu – na zhruba 148 stranách se každé číslo věnuje jednomu roku hudební historie. Pojednává o známých interpretech, důležitých událostech a zásadních albech rockové hudby (Tůma, 2018).

V červenci 2017 se šéfredaktorkou stala Lucie Jedličková. Ta předtím deset let vedla bulvární značku Spy. Její vedení přineslo rozsáhlé změny. „Časopis neustoupí z odbornosti ani o krůček, projde však grafickou proměnou v zájmu zlepšení čtenářského komfortu. V obsahu pár zlepšováků samozřejmě chystáme. Čekejte nové rubriky, živější čtení, ale žádnou divočinu,“ uvedla Jedličková v červenci 2017 pro ČTK (ČTK, 2017).

Od listopadového čísla roku 2017 redakce změnila grafickou koncepci časopisu. Změnilo se logo a částečně i název – místo Rocka & All nyní bylo na obálce uvedeno Rock'n'All ve

fontu inspirovaném časopisem Rolling Stone. Časopisu také přibyl podtitul *Časopis, který hraje hudební extraligu* (Rock & All, 2017, č. 11).

Poslední číslo časopisu vyšlo pod vedením zastupujícího šéfredaktora Pavla Víška v prosinci 2018. Časopis plánuje být dále aktivní na internetu. Redakce bude také pokračovat ve vydávání almanachu Rock History, ke kterému má během roku 2019 přibýt i Folk History (Rock & All, 2018, č. 12).

4.7.2. Redakce a vydavatel

Ve vedení Rock & All se za čtyři roky existence jeho tištěné podoby vystřídali tři šéfredaktoři, a to Vojtěch Lindaur, Michal Husák a Lucie Jedličková. Dnes je šéfredaktorem webové verze a almanachu Rock History Pavel Višek. Editory zůstávají Petr Korál a Jaromír Tůma. Mimo ně v redakci působili například Petr Adamík, Tomáš S. Polívka, Martin Zoul nebo Martin Hošna. O vydávání se starala společnost Rock & All (Rock & All, 2019).

4.7.3. Zaměření

Časopis se zaměřoval na rockovou hudbu. Své hlavní články Rock & All většinou soustředil kolem interpretů, kteří byli na vrcholu slávy v 60., 70., 80. a 90. letech minulého století, aktuálním interpretům se věnoval pouze v menší míře.

4.7.4. Obsah čísla 12/2018

Na obálce nalezneme kapelu The Beatles. Úvodní dvojstránka obsahuje editorial, tiráž a obsah. Nejvýraznější témata čísla jsou na stránce nastíněna krátkými texty a fotografiemi. Na následující straně čtenář najde tematický text o úbytku tištěných hudebních médií. Na dvojstraně jej doprovází box *Neminou nás* se soupisem desek vycházejících v prosinci a rubrika *RIP*, která nabízí tři krátké texty o nedávno zesnulých hudebnících (Rock & All, 2018, 12).

V časopise Rock & All převládaly delší texty, chybí zpravodajská rubrika s rychlými, stručnými informacemi. V čísle se nachází šest článků, které přesahují rozsah dvou stran – rozsáhlý profil člena The Beatles George Harrisona, rozhovor se synem zvukového mistra

kapely George Martina Gilesem, který obstaral nový mix eponymní desky The Beatles, text o britské umělkyni Kate Bush, interview s Karlem Plíhalem a dva texty věnované osobnosti Marka Knopflera (Rock & All, 2018, 12).

Mimo to nabízí časopis řadu kratších článků a několik pravidelných rubrik a seriálů. V rubrice *Námezdní síla* autoři psali o významných studiových muzikantech. Podobným tématem méně známých doprovodných muzikantů se zabývá i sekce *Mistři v přítmi*. Seriál *Korálův atol* sloužil jako prostor pro několik krátkých humorných hudebních glos publicisty Petra Korála. Rubrika *Klipoví mágové* se pro změnu věnovala osobnostem režisérů slavných hudebních videí z domova i ze světa. Seriál *Voices of rock* je podle samotného časopisu „o tvůrcích, kteří se příliš neohřáli ve světle reflektorů, ale rocková hudba by bez nich byla chudší“. V nejobsáhlejší rubrice *Na vlastní uši* hovoří osobnosti české hudební scény o písničkách, které jim redakce pustí. V pamětním *Playlistu Jaromíra Tůmy* zkušený hudební publicista hovoří o tom, co poslouchal v uplynulém měsíci. V rubrice *Mladá krev* redakce představuje začínající nadějně interprety (Rock & All, 2018, 12).

Oddíl recenzí začíná na straně 56. Na úvodní dvojstraně nejprve každý z redaktorů popisuje, které hudební počiny jej v posledním měsíci zaujaly nebo zklamaly. V čísle pak najdeme 23 recenzí kratšího rozsahu a jednu recenzi knihy. Autoři se drží tradičního formátu recenze, nesklouzávají k ich formě a užívají poměrně kultivovaný jazyk. V hodnocení jsou relativně zdrženliví, nejčastěji udělují čtyři nebo tři a půl hvězdičky. Nejvyšší hodnocení je čtyři a půl hvězdičky, nejnižší dvě a půl (Rock & All, 2018, 12).

Ke konci časopisu dostávaly prostor žánrové rubriky *Jazz & Blues* a *Country & Southern*. O dalších formách umění se čtenář dočte v rubrice *Film a divadlo*. V rubrice *Audio a video* se redakce věnuje technice. Časopis zakončuje seriál o putování po českých rockových klubech a informační sloupek *Co se peče v redakci Rock & All* (Rock & All, 2018, č. 12).

4.8.XMag

4.8.1. Historie

4.8.1.1. Před rokem 2001

Časopis založili pod názvem Trip2House v roce 1996 DJ Aleš Bleha a pozdější vydavatel Tomáš Zilvar. Náklad časopisu zprvu nepřekročoval 300 kusů a prodával se pouze na večírcích v pardubickém klubu L-klub ve formě fanzinu (Tripmag, 2002, č. 5).

Během roku 1997 se náklad rozšířil na 2 5000 kusů a distribuce jej rozšířila do celé České republiky. V lednu 1998 získal Trip2House právní statut časopisu, stal se z něj měsíčník a v nákladu 4 000 kusů se začal objevovat na stáncích. V září 1998 si zkrátil název na Trip. Také se poprvé začal zabývat lifestylem (Tripmag, 2002, č. 5).

V lednu 2000 si časopis kvůli obchodním sporům změnil název na Tripmag a začal vycházet v nákladu asi 12 000 kusů. Do prosincového čísla svůj náklad více než zdvojnásobil na 25 500 a stal se nejčtenějším hudebním časopisem v Česku (Tripmag, 2000, č. 12).

4.8.1.2. Od roku 2001

Tripmag se mimo hudbu zabýval také drogovou tematikou – jedním z jeho nejprodávanějších čísel bylo zimní dvojčíslo roku 2001, jehož hlavním tématem byla extáze (Tripmag, 2002, č. 5).

V září 2001 zvýšil časopis počet stránek z 68 na 84 a přešel na pevnější vazbu. Na postu šéfredaktora vystřídal odcházejícího Jana Babku Tomáš Zilvar (Tripmag, 2001, č. 9). V lednu 2002 post obsadil DJ a moderátor Rádia 1 Béla Nemeshegyi (Tripmag, 2002, č. 1).

S letním dvojčíslem roku 2002 se Tripmag přejmenoval na XMag. Změnou názvu se redakce snažila vyřešit spor o obchodní značku Trip. Původní drogy evokující název byl problémový i z hlediska nové legislativy. Novým jménem chtěl časopis také signalizovat vstup do nové, „modernější a vyspělejší“ éry (Tripmag, 2002, č. 5). Časopis se mimo to musel smířit s klesnutím nákladu a značným odlivem inzerentů poté, co 1. července 2002 vstoupil v platnost zákon o omezení reklamy na tabákové výrobky (XMag, 2008, č. 1).

Mezi tradiční položky XMagu v roce 2002 patřila mimo rozhovory, profily, reportáže a recenze například fotoanketa *Party people*, zpovědnice *Smsky*, drogová linka pomoci *Help linka*, rubrika *Plusminus* nebo příručka pro DJe *DJVinyl*. Kromě hudby se časopis v závěru časopisu věnoval několik stránek i videohrám a filmům (např. XMag, 2002, č. 6-7).

V únoru 2003 vyšel časopis poprvé kompletně na křídovém papíře, změnil grafickou úpravu i koncept některých rubrik. Objevila se například rubrika věnující se českým umělcům *Czechpoint* nebo módní *XMóda* (XMag, 2003, č. 2).

S letním dvojčíslem se Béla Nemeshegyi s XMagem rozloučil a nahradil jej dosavadní reportér Štěpán Dlouhý. Časopis si prošel důraznou grafickou i obsahovou proměnou a začal vycházet v menším formátu. XMag také výrazně zvýšil prostor věnovaný inzerci. I tak měl ale problémy se sháněním inzerentů a v roce 2005 vyšlo z důvodu nedostatku financí první číslo až v únoru. Sám šéfredaktor ale uvedl, že se časopis musí potýkat také s „*unavenou a vyčerpanou*“ českou taneční scénou. Časopis si tak prošel další modernizací grafické úpravy (XMag, 2005, č. 1).

Štěpán Dlouhý na postu šéfredaktora skončil v létě 2005 a do čela časopisu se vrátili jeho zakladatelé – Tomáš Zilvar a Aleš Bleha. Ti vydali v roce 2005 ještě dvě čísla v téměř nezměněné podobě. Velkou změnu znamenalo až únorové číslo, které vyšlo po dvouměsíční pauze pod dohledem Blehy a nového šéfredaktora Pavla Čejky. Časopis si prošel zásadní proměnou, jak co se týče grafické úpravy, tak i zaměření, samotného obsahu a rubrik. Předchozí podobu časopisu označil Aleš Bleha v editoriale za „*sestup do komerce až do podoby technobrávička*“ (XMag, 2006, č. 1).

Grafická úprava nabrala o poznání minimalističtějšího ducha. Většina časopisu se nesla v jednoduché formě bílého papíru a černého písma, které redakce doplňovala o velké fotografie. Podobně je dnes (2019) koncipován například časopis Full Moon. Zpravodajská rubrika *Novinky* začala využívat spíše krátké fleše bez titulků, koncepční změny se dočkaly také tradiční rubriky *Plusminus* a *Party people* (nyní *Párty a lidi*). O životě známých českých DJs nově informovala rubrika *DJ Life*. Časopis se také s několika novými rubrikami vzdálil od svého dlouholetého konceptu čistě hudebního časopisu a začal se věnovat i jiným okruhům umění a lifestyleu. Mezi ně patřily například *Filmotéka*, *Knihy a knížky*, *Fashion* a *Style*. Společně s časopisem také chvíli vycházela samostatně neprodejná příloha pro DJe *Play* (např. XMag, 2006, č. 1).

S prvním číslem roku 2007 si časopis prošel další změnou vizuální i obsahové podoby. (XMag, 2007, č. 1). S třetím číslem roku 2007 si časopis změnil podtitul z *We are electric* na *Techno pop magazine*. Podle šéfredaktora Pavla Čejky tím časopis „*strhává nálepku čistě hudebního periodika a pomalu ale jistě se etabluje na nový kulturní věk, v němž rozmanitá*

elektronická hudba sice hraje první housle, ale je součástí širšího umělecky-techno(logického) prostředí s důrazem na styl a zábavu“ (XMag, 2007, č. 3).

V roce 2008 vyšlo poslední, speciální číslo XMagu. Kniha obsahuje vzpomínky autorů na historii časopisu, několik rozhovorů, přehled všech čísel časopisu a hlavně stostránkovou publikaci zabývající se historií a tvorbou německé elektronické kapely Kraftwerk (XMag, 2008, č. 1).

4.8.2. Redakce a vydavatel

Redakce časopisu si za dobu své existence prošla řadou proměn. V čele časopisu se vystřídali Aleš Bleha, Tomáš Zilvar, Jan Babka, Béla Nemeshegyi, Štěpán Dlouhý a Pavel Čejka. Časopis vycházel pod společnostmi iMédia a XPublishing (XMag, 2002-2008).

4.8.1. Zaměření

Časopis se žánrově zaměřoval na elektronickou, taneční a DJ scénu, a to jak českou, tak zahraniční. Po odchodu zakladatelů Aleše Blehy a Tomáše Zilvara XMag dával prostor umělcům spíše z mainstreamového spektra a svou úpravou se přizpůsoboval mladým lidem. Po jejich návratu se od roku 2007 časopis vrátil k alternativnější formě a začal se věnovat také výtvarnému umění nebo filmu.

4.8.2. Obsah čísla 97/2007

Na obálce nalezneme obraz malíře H. R. Giger. Samotný časopis začíná na třetí straně, kde se nachází tiráž, obsah a editorial šéfredaktora Pavla Čejky. Ten v něm obhajuje rozhodnutí umístění malířova díla na titulní stranu a objasňuje změnu podtitulu. Na další straně následuje popis obsahu přiloženého DVD a odpovědi na emaily čtenářů zaslaných redakci (XMag, 2007, č. 6).

V čísle najdeme profily producentů Nipp, Strangelet a Tep, Teebee a Calyx a rozhovory s Magnum 38 a Davidem N. Jahnem. V článku *Free magazíny* XMag doporučuje čtyři světové časopisy, které se přeměnily do digitální podoby (XMag, 2007, č. 6).

V rubrice *Flashback* redakce přináší krátká ohlédnutí za uplynulými koncerty a festivaly elektronické hudby. V sekci *Partying* pak přináší informace o akcích, které teprve proběhnou. *Flash anketa* navazuje na tradiční fotoanketu *Party people*. Náhodní návštěvníci klubů zobrazení na fotografiích v ní spontánně odpovídají na otázky redakce (XMag, 2007, č. 6).

Mezi nejrozsáhlejší texty čísla patří například článek o souboji scén minitrance a maxitrance, který zahrnuje i anketu mezi promotéry, časová osa o vývoji hudebních nosičů nebo rozhovor s dětskou rockovou skupinou o střetu tehdejší emo scény s elektronickou hudbou (XMag, 2007, č. 6).

V rubrice *Podpovrchem* se redaktor vydal se známým producentem DJ Jerryem na procházku po klubech v Brně, Soběslavi a Opavě. V časopise čtenář najde také reportáž z Red Bull Music Academy, V rubrice *Archiv* mluví DJka Ladida o svých oblíbených deskách. V oddílu *XMix* redakce představuje internetové stránky a novinky na trhu, které by mohly být zajímavé pro fanoušky elektronické hudby (XMag, 2007, č. 6).

Zkoumané číslo pochází z posledního roku vydávání časopisu, svou formou i obsahem se tedy razantně liší od předchozích let. A to například tím, jaký prostor začala redakce dávat nehudebním tématům, jako je například rozhovor se zmíněným výtvarníkem H. R. Gigerem, který se stal hlavním materiálem čísla. V rubrice *Komiksfilm* redakce představuje nově vycházející komiks *Persepolis* Marjane Satrapiové. Také nabízí shrnutí výstavy Nike v rámci festivalu Designblok. V rubrice *Film* představuje redakce čtyři nové snímky. V sekci *Radioaktivity* přináší novinky z programů českých rádií vysílajících elektronickou hudbu (XMag, 2007, č. 6).

V čísle se nachází recenze 29 alb a 24 singlů. Texty jsou poměrně krátké, většina nepřesahuje délku jednoho odstavce. Často se vyskytují nadprůměrná hodnocení. Perfektní známku 10/10 recenzenti udělili šestkrát a 9/10 dokonce desetkrát. Nejnižší hodnocení v čísle je 6/10. Rubriku doprovází hitparáda *Xmag Top 25 News*, ve které mohli čtenáři hlasovat prostřednictvím internetu (XMag, 2007, č. 6).

5. Stručný přehled hudebních webů a digitálních časopisů

Důležitými hráči na poli české hudební žurnalistiky jsou také hudební weby a digitální časopisy. Některé z nich, jako je Fullmoonzine.cz či iReport.cz, splývají s již zmíněnými tištěnými hudebními periodiky, mnoho ale tvoří samostatnou instituci. Zde je stručný výčet několika důležitých českých hudebních internetových adres.

5.1.Headliner

První číslo digitálního hudebního časopisu Headliner vyšlo v březnu 2014. Vznikl jako měsíčník určený hlavně pro uživatele tabletů. Svým provedením Headliner kombinuje tradiční formát hudebního časopisu s výhodami online prostředí. Časopis vychází jednou za měsíc, přičemž každé číslo je po čtrnácti dnech aktualizováno a část nového obsahu (Headliner, 2019).

Za jeho založením stáli vydavatel Daniel Stejskal a hudební publicista Jaroslav Konáš. V redakci časopisu se v současné době pohybuje také řada dalších jmen známých z jiných médií i samotné hudební scény. Šéfredaktorem je Honza Vedral, jeho zástupcem je Karel Buriánek (Headliner, 2019).

5.2.Musicserver

Server se označuje za „Největší český hudební server s denní aktualizací“. Nezaměřuje se na určitý žánr hudby, lze na něm nalézt téměř kterýkoli z žánrů populární hudby. Přináší novinky, recenze, fotogalerie i videoobsah. Provoz webu zajišťuje společnost IMEG (Musicserver, 2019). Denně jej navštíví mezi pěti a deseti tisíci reálných uživatelů (NetMonitor, 2019).

5.3.Refreshher

Profiluje se jako „vedoucí web pro mladé v Česku a na Slovensku. Zaměřuje se na hip hop, pop a elektronickou hudbu, a to jak z domova, tak ze světa. Mimo hudby píše také o módě, filmech nebo technice. (Refreshher, 2019). Web denně navštíví kolem 70 000 reálných uživatelů (NetMonitor, 2019).

6. Další hudební periodika

Ve zkoumaném období vycházelo v České republice také řada dalších hudebních časopisů, kterým jsem se ve své práci nevěnoval z dříve zmíněných důvodů (příliš krátká doba vydávání, fanziny, lokální časopisy). Zde jsou některé z nich: Pařát (2000-), Classic Rock (2001-2002), Metal Breath (1990-2010), Music Life (2005), Music & mobile (2006-2007), TOP Rock (2002-2004), Spike (2003-2004) nebo Ultramix (2002-2004) (Databáze Národní knihovny ČR, 2019).

Závěr

Na českém trhu se mezi lety 2001 a 2019 vystřídalo mnoho hudebních časopisů různých žánrů a zaměření. Každý z nich si navíc po dobu své existence procházel řadou obsahových, personálních, organizačních i grafických změn zásadního i méně důležitého charakteru.

Od devadesátých let 20. století až do roku 2019 na trhu vydržely pouze dva časopisy zaměřené na populární hudbu. Asi největším počtem proměn si prošel tradiční měsíčník Rock & Pop. Ten do 21. století vstoupil jako spíše rockově zaměřený časopis a jeho žánrové vymezení se v průběhu let měnilo, mimo jiné v závislosti na tom, zda byl členem redakce Vojtěch Lindaur, či nikoli. Dnes se jedná o multižánrový měsíčník. Oproti tomu druhý tradiční hráč, rockový a metalový Spark, si prošel minimem personálních i obsahových změn.

Během prvních let 21. století byl podobně jako v 90. letech trh s hudebními časopisy poměrně bouřlivý. Vznikla periodika Bbarák, HIS Voice, Music a Filter, nové jméno získaly XMag a Report. Za startem žánrových časopisů, jako byl Bbarák nebo Xmag, často stáli nadšenci z řad fanoušků daného žánru, kteří se z počátků sami starali o veškerou autorskou i vydavatelskou činnost. Postupně si tyto časopisy našly svou cestu do profesionální distribuce a ve snaze přizpůsobit se širokému publiku rozšiřovaly svůj žánrový i tematický záběr. Začaly informovat mimo jiné například o filmech, módě či výtvarném umění. Objevovaly se ale také opačné případy. Například Filter téměř od začátku vycházel pod velkým vydavatelským domem Mafra.

Po rozvoji na začátku století přišel na přelomu nultých a desátých let tvrdý náraz, který měl za výsledek poměrně razantní úbytek hudebních časopisů na českém trhu. Jde o odliv inzerentů mezi lety 2008 a 2011 způsobený světovou ekonomickou krizí, který byl vůbec nejčastější příčinou konce hudebních časopisů ve sledovaném období. Další výraznou ztrátu zaznamenaly některé časopisy v souvislosti se schválením zpřísněné legislativy ohledně propagace drog v roce 2002. Z jejich stránek tak musely zmizet populární rubriky o drogách a také časté reklamy na tabákové výrobky.

Finanční potíže se dotkly také tradičních časopisů zaměřených na vážnou hudbu, tedy Hudebních rozhledů a Opus musicum. Jejich chod byl do roku 1989 zajišťován státem, dnes jsou ale soukromými subjekty a téměř neustále bojují o finanční vyžití.

S přibývajícím roky značně ubyl počet nově vznikajících časopisů. Mezi roky 2010 a 2018 vešly do distribuce pouze tři, a to Full Moon, Fakker a Rock & All.

Období začátku 21. století je nasmazatelně spojeno s raketovým rozvojem internetu a nových médií. To se samozřejmě podepsalo také na chodu českých hudebních časopisů. V mnoha člancích a editorialech v průběhu let zástupci hudebních periodik vyjadřovali obavy o to, jestli budou mít nastupující generace ještě vůbec zájem o čtení tištěných médií. Počet hudebních časopisů na trhu se snížil a klesl také jejich náklad – stačí se podívat na Rock & Pop, jehož první čísla, ač novinového formátu, měla v devadesátých letech statisícový náklad, což je oproti dnešnímu číslu 17 000 opravdu závratný údaj.

Hudební periodika ale vycházet nepřestala, jsou tady i nadále a zatím nic nenaznačuje, že by měla z časopiseckého trhu v dohledné době zmizet. S internetem a digitálními médii se naučila do jisté míry pracovat – všechna současná periodika tohoto typu již mají fungující webové stránky a profily na sociálních sítích. Většina z nich na ně denně umisťuje nové příspěvky.

Rozvoj internetu sice časopisům přinesl značnou konkurenci, také pro ně ale znamenal finančně méně náročnou možnost, jak udržet značku v chodu i po zrušení tištěné podoby. Takto je tomu například v případě časopisů HIS Voice, Bbarák a Report, které jsou i několik let po odchodu z trhu s tištěnými médii dále aktivní na svých internetových doménách. Nejedna časopis se také pro rozšíření svých financí rozhodl využít crowdsourcingové online kampaně, například přes web HitHit.

Z hlediska hudebních stylů by posluchač asi marně hledal žánr, kterého by se některé z uvedených periodik nedotýkalo alespoň okrajově. Mezi zástupce multižánrových časopisů, které se po většinu sledovaného období věnovaly spíše popu a rocku středního proudu a ostatním směrům dávaly prostor ve speciálních rubrikách, můžeme počítat Rock & Pop, Report a Music. Podobně široce je rozkročen také magazín Full Moon, který ale dává důraz na alternativní scénu. Někde na pomezí multižánrové alternativy a mainstreamu se nacházel časopis Filter, který cílil zejména na mladé lidi.

Lze ale sledovat také řadu žánrově vymezenějších časopisů. Tradičním hráčem na českém trhu je Spark, který se zaměřuje zejména na hard rock a široké spektrum metalových žánrů. Podobně funguje také jeho sesterský časopis Fakker, který ale skrze žánry jako metalcore a emo míří na mladšího čtenáře. Obálky dalšího měsíčníku Rock & All zase zdobily spíše

rockeři, kteří vrchol své kariéry zažili v minulých dekadách. Svého zástupce měl v časopisu Bbarák na českém trhu také hip hop. Kromě něj psala redakce například o R&B, grime nebo reggae. Časopis XMag pokrýval ryze elektronickou hudbu, Folk & Country zase žánry folkové a country hudby.

Své věrné redakce má ve výběru hudebních periodik také vážná hudba. Píší o ní Hudební rozhledy, Opus musicum a Harmonie, která se mimo klasiky věnuje i jazzu. Tomu dával prostor také časopis HIS Voice, který psal hlavně o méně obvyklých žánrech klasické i populární hudby.

V práci jsem také zmínil mnoho jmen, která si prošla redakcemi jednotlivých hudebních časopisů. Některá z nich ční vysoko nad ostatními, a to jak svým přínosem pro českou hudební žurnalistiku, tak počtem redakcí, jimiž si za svou kariéru prošla. Za pravděpodobně nejvýraznější postavu české hudební žurnalistiky v postkomunistické době lze označit několikanásobného šéfredaktora a spoluzakladatele časopisu Rock & Pop a pozdějšího strůjce projektu Rock & All Vojtěcha Lindaura. Ze všech jmen hudebních novinářů se právě to jeho v mé práci objevuje nejčastěji. Během sledovaného období vedl Rock & Pop ve třech naprosto odlišných dobách, do časopisu ale vždy vnesl hloubku a souvislosti.

Nemůžu nezmínit také zástupce mladších hudebních publicistů, jejichž jména v mé práci rovněž padla několikrát. Jde například o Honzu Vedrala, který nejdříve na začátku století zastupoval nejmladší generaci v redakci Lindaurova Rock & Popu a poté působil například v magazínu Filter. Léta pracoval u vydavatelství Mafra, dnes je šéfredaktorem digitálního časopisu Headliner.

Dále je třeba zmínit také například respektovaného novináře Karla Veselého, který si postupně prošel redakcemi časopisů Spike, Report či HIS Voice a v současné době pracuje jako editor magazínu Full Moon. Dalšími často se vyskytujícími jmény jsou Miloš Hroch a Jiří Špičák, kteří podobně jako Karel Veselý působili v časopisech HIS Voice a Full Moon. Dnes se všichni tři společně objevují ve vysílání Rádia Wave.

Během četných návštěv knihovny v Klementinu se mi potvrdilo, že nejsem sám, kdo považuje oblast českého hudební časopisectví začátku 21. století za poměrně neprobádané téma, které si zaslouží více pozornosti. Zjistil jsem, že tento názor se mnou sdílí nejeden knihovník a muzikolog. Doufám tedy, že jsem touto prací alespoň malou měrou přispěl k projasnění tohoto mimořádně zajímavého a hlubokého tématu.

Summary

Between the years 2001 and 2019, a lot of different music magazines were published in the Czech Republic. Each of them went through a large number of significant changes over the years.

Only two magazines focused on popular music have stayed active since the 90's until today. First of them, Rock & Pop, possibly underwent most changes during the selected period out of all the examined magazines. In the beginning of the century, it put emphasis mostly on rock music, but it changed its focus multiple times over the years. On the other hand, the second traditional popular music magazine Spark went through a minimal number of changes.

During the first years of the 21st century, the Czech music magazine market was almost as turbulent as it was in the 90's. The magazines Bbarák, Music, HIS Voice and Filter were all founded during this period. XMag and Report were given a new name. Some of the magazines, such as Bbarák or XMag, were founded by enthusiasts and fans of a specific genre. These periodicals soon found their ways into the professional distribution and broadened their specialization to gain a wider audience. Other magazines, such as Filter, were being released under a big publisher since their inception.

As a result of the world economic crisis of 2008, the Czech music magazines faced a rapid decline of advertisers on the turn of the 2000's and the 2010's. The years between 2008 and 2011 ultimately became the time during which the most magazines were cancelled in the 21st century so far. The legislative changes concerning the cigarette, alcohol and drug propagation also brought some serious financial losses to the magazines.

The number of newly formed music magazines got significantly lower over the years of the studied period. Only three magazines came into the professional distribution between 2010 and 2018: Full Moon, Fakker and Rock & All.

The music magazines in the beginning of the 21st century were also deeply affected by the fast development of internet and new media. A lot of music journalists became to show their worries about whether the new generation is going to be interested in buying printed magazines or not. The number of magazines on the market got lower and so did the circulation of each magazine.

Some of the magazines learned how to use the internet and new media in their favor. Every currently active music periodical has its own working website and at least one social media profile. Some of the struggling music magazines, such as HIS Voice, Bbarák or Report, took advantage of the less financially demanding internet environment and continue publishing online long after their cancellation. Crowdsourcing services such as HitHit also became popular for gaining the necessary financial backing.

The Czech music magazines at the beginning of the 21st century covered many music forms and genres. There were several multi-genre magazines, such as Rock & Pop, Report and Music on the rather mainstream side, Full Moon focusing on alternative styles and Filter, which tended to be somewhere in between and focused mostly on young people. There were also some more genre-specific magazines. Spark focuses mostly on hard rock and metal music, so does Fakker, which targets a younger audience. On the other hand, Rock & All aimed mostly at older fans of rock music. Bbarák wrote mostly about hip hop and urban music in general. XMag focused on electronic music. Folk and Country created content for the fans of folk, country, bluegrass and jazz music. Hudební rozhledy, Opus musicum and Harmonie focus mostly on classical music. HIS Voice wrote about alternative forms of both classical and popular music.

I also mentioned several names of important Czech music journalists in my thesis. The most important and influential figure of the studied era was probably the former chief editor of Rock & Pop and the instigator of the Rock & All magazine Vojtěch Lindaur. There are also some considerable names in the younger music journalist generation, such as the current chief editor of the digital magazine Headliner Honza Vedral or current Radio Wave contributors Karel Veselý, Jiří Špičák and Miloš Hroch.

During my time spent writing this thesis in the library of Klementinum I talked to various librarians and musicologists and each of them shared my thought that the Czech music magazines in the beginning of the 21st century are a very unexplored subject which deserves more attention. I hope this thesis will help to illuminate this topic a little more.

Použitá literatura

- Bbarák*, 2001-2010. Praha: David Maryško, Bbarák. ISSN 1213-5968.
- Fakker!*, 2014-. Praha: SMILE Music. ISSN 2336-3649.
- Filter*, 2005-2009. Praha: Mafra Media. ISSN 1801-1551.
- Folk*, 2010-2011. Praha: FM Production. ISSN 1805-708X.
- Folk & country*, 1991-2009. Praha: Folk & country klub. ISSN 0862-9900.
- Full Moon* 2010-. Brno: KYEO Shows,. ISSN 1804-3208.
- GIEBISCH, Roman, 2001. *Hudební periodika v Čechách, na Moravě a na Slovensku, 1970-2000*. Státní vědecká knihovna Olomouc.
- Harmonie*, 1993-. Praha: Muzikus. ISSN 1210-8081.
- HALADA, Jan a Barbora OSVALDOVÁ, ed., 2017. *Slovník žurnalistiky: výklad pojmů a teorie oboru*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum. ISBN 978-80-246-3752-5.
- HIS Voice*, 2001-2015. Praha: Hudební informační středisko. ISSN 1213-2438.
- Hudební rozhledy*, 1948-. Praha: Panorama, Společnost Hudební rozhledy. Praha: ISSN: 0018-6996
- LINDAUR, Vojtěch, 2007. *Dotknout se snu*. Praha: Levné knihy KMa. ISBN 978-80-7309-420-1.
- MACEK, Petr, ed., 1997. *Slovník české hudební kultury*. Praha: Supraphon. ISBN 80-7058-462-9.
- Music*, 2002-2008. Praha: Music. ISSN 1214-1070.
- Opus musicum*, 1993-. Brno: Opus musicum. ISSN 0862-8505.
- Report*, 2001-2010. Plzeň: Report media. ISSN 1213-4708.
- Rock Report*, 1991-2001. Plzeň: Jarda H. Hudec. ISSN 1210-5716.
- Rock & Pop*, 1990-. Praha: Muzikus, One & One Company. ISSN 0862-7533.
- Rock & all*, 2015-2018. Praha: Rock & all, s.r.o. ISSN 2336-8306.

Spark, 1991-. Praha: SMILE MUSIC s.r.o., One & One Company, Spark Rock. ISSN 1211-5223.

SVOBODOVÁ, Marie, 1971. *Hudební periodika v českých zemích 1796-1970*. Státní vědecká knihovna Olomouc.

TripMag, 2000-2002. Praha: Techno Publishing. ISSN 1212-8805.

VIČAR, Jan, 1997. *Hudební kritika a popularizace hudby*. Praha: KLP-Koniasch Latin Press. ISBN 80-85917-27-0.

XMag, 2002-2008. Praha: iMédia, XPublishing. ISSN 1214-0619.

Online zdroje

AUST, Ondřej, 2016. Rock & All uvede tištěné Hudební noviny. *Médiář* [online]. News Media, 13. 09. 2016 [cit. 2019-05-07]. Dostupné z: <https://www.mediar.cz/rock-all-uvede-tistene-hudebni-noviny/>

BENDA, Lukáš, 2009. Hudební časopis Filter oficiálně zanikl. *Musicserver* [online]. 2.12.2009 [cit. 2019-04-22]. Dostupné z: <https://musicserver.cz/clanek/28346/hudebni-casopis-filter-oficialne-zanikl/>

BERNARD, Nicola, 2018. Zemřel Vojtěch Lindaur. Velká osobnost české hudební publicistiky. *iReport* [online]. 08.01.2018 [cit. 2019-04-23]. Dostupné z: <https://www.ireport.cz/clanky/news/zemrel-vojtech-lindaur-velka-osobnost-ceske-hudebni-publicistiky>

ČTK, 2017. Šéfredaktorkou měsíčníku Rock & All je Jedličková. *MediaGuru* [online]. Praha: PHD, 31. července 2017 [cit. 2019-04-22]. Dostupné z: <https://www.mediaguru.cz/clanky/2017/07/sefredaktorkou-mesicniku-rock-all-je-jedlickova/>

DVOŘÁČEK, Marek, 2005. Časopis Filter chce bavit i vzdělávat. *iDnes.cz* [online]. 4. května 2005 [cit. 2019-04-22]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/kultura/hudba/casopis-filter-chce-bavit-i-vzdelavat.A050503_180513_hudba_kot

Databáze Národní knihovny ČR, 2019 [online]. Praha: Ex Libris, NK ČR, 2019 [cit. 2019-04-22]. Dostupné z: <https://aleph.nkp.cz/>

Facebook, 2019 [online]. [cit. 2019-05-08]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/>

FAKKER, 2014, a. KDO JSME A O CO NÁM JDE!. In: *Facebook* [online]. 10. června 2014 [cit. 2019-04-23]. Dostupné z: https://www.facebook.com/pg/fakkermagazine/notes/?ref=page_internal

Full Moon Zine, 2019 [online]. Smile Music [cit. 2019-04-22]. Dostupné z: <https://www.fullmoonzine.cz/>

Harmonie, 2019 [online]. Praha: Muzikus [cit. 2019-04-22]. Dostupné z: <https://www.casopisharmonie.cz/o-nas/o-nas.html>

Headliner, 2019 [online]. Praha: OPTIO CZ [cit. 2019-04-22]. Dostupné z:

<http://www.headliner.cz/>

Hudební rozhledy: Časopis pro hudební kulturu, 2019 [online]. Praha: Hudební rozhledy, 2019 [cit. 2019-05-06]. Dostupné z: www.hudebnirozhledy.cz

HNÁTOVÁ, Kateřina, 2017, a. Dalibor 1). *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 27.1.2017 [cit. 2019-05-01]. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=7538

HNÁTOVÁ, Kateřina, 2017, b. Tempo. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 27.1.2017 [cit. 2019-05-01]. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=62

HNÁTOVÁ, Kateřina, 2017, c. Cecilie. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2017, 27.1.2017 [cit. 2019-05-01]. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=6277

HRABALIK, Petr, 2019. Rozvrácení Melodie, postihy kapel a boom nových souborů. *Česká televize* [online]. ČT [cit. 2019-05-05]. Dostupné z:

<http://www.ceskatelevize.cz/specialy/bigbit/clanky/216-rozvraceni-melodie-postihy-kapel-a-boom-novych-souboru/>

HROMEK, Jan, 2010. BBarák pokračuje dál. *Rave.cz* [online]. 20. 1. 2010 [cit. 2019-04-23]. Dostupné z: <https://www.rave.cz/clanek/13702/bbarak-pokracuje-dal/>

Instagram, 2019 [online]. [cit. 2019-05-08]. Dostupné z: <https://www.instagram.com/>

iReport, 2019 [online]. Impression Media, 2019 [cit. 2019-04-23]. Dostupné z:

<https://www.ireport.cz/>

Křesťan a hudba: Časopis Tón, 2008 [online]. Pavel Šupol, 2008 [cit. 2019-05-01].

Dostupné z: <http://hudba.signaly.cz/casopis-ton.html>

Magazíny.cz, 2019 [online]. Magazíny CZ [cit. 2019-04-23]. Dostupné z:

<https://www.magaziny.cz/>

MRAČNO, Jakub, 2006. Fanzin - psací stroj, lepidlo a kopírka. *A2* [online]. 2006, 38 [cit. 2019-05-05]. ISSN 1803-6635. Dostupné z:

<https://www.advojka.cz/archiv/2006/39/fanzin-psaci-stroj-lepidlo-a-kopirka>

Musicserver, 2019 [online]. Praha: IMEG [cit. 2019-04-22]. Dostupné z:

<https://musicserver.cz/>

NetMonitor, 2019 [online]. SPIR [cit. 2019-04-22]. Dostupné z:

<http://www.netmonitor.cz/online-data-ola>

Opus musicum, 2019 [online]. Brno: Opus musicum, 2019 [cit. 2019-04-22]. Dostupné z:

<https://www.opusmusicum.cz/>

Redakce Rock & Pop zakládá měsíčník Rock & All, 2015. *MediaGuru* [online]. Praha:

PHD, 07. července 2015 [cit. 2019-04-22]. Dostupné z:

<https://www.mediaguru.cz/clanky/2015/07/redakce-rock-pop-zaklada-mesicnik-rock-all/>

Refresher, 2019 [online]. Praha: Refresher, 2019 [cit. 2019-04-22]. Dostupné z:

<https://refresher.cz>

Rock & All, 2019 [online]. Rock & All, 2019 [cit. 2019-04-23]. Dostupné z:

www.rockandall.cz

Smile Music, 2019 [online]. Smile Music, 2019 [cit. 2019-04-23]. Dostupné z:

<https://www.smilemusic.cz/>

STANĚK, Luděk, 2006. Nesmířitelně vážní. *A2* [online]. 2006, (32) [cit. 2019-05-01].

ISSN 1803-6635. Dostupné z: <https://www.advojka.cz/archiv/2006/32/nesmiritelne-vazni>

ŠTILEC, Jiří, 2016. O Hudebních rozhledech. *Hudební rozhledy* [online]. 25.1.2016 [cit.

2019-04-23]. Dostupné z: <https://www.hudebnirozhledy.cz/2016/01/25/o-hudebnich-rozhledech/>

TŮMA, Jaromír, 2008. Balčírák, Karel [online]. *Český hudební slovník osob a institucí* [cit. 2019-04-22]. Dostupné z:
http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1003009

TŮMA, Jaromír, 2017. Mimořádná zpráva: ROCK HISTORY je v prodeji!. *Rock & All* [online]. Praha: Rock&All, 21.03.2017 [cit. 2019-04-22]. Dostupné z:
<http://www.rockandall.cz/novinky/mimoradna-zprava-rock-history-je-v-prodeji/>

Twitter, 2019 [online]. [cit. 2019-05-08]. Dostupné z: <https://twitter.com/>

VLASÁK, Vladimír, 2001. Jen muzika dnes celý časopis neutáhne. *IDnes.cz* [online]. Mafra, 11. června 2001 [cit. 2019-04-23]. Dostupné z:
https://www.idnes.cz/kultura/hudba/jen-muzika-dnes-cely-casopis-neutahne.A010611_115706_hudba_cfa

VLASÁK, Vladimír, 2003. Rock & Pop: konec nebo pokračování?. *iDnes.cz* [online]. Mafra, 13. ledna 2003 [cit. 2019-04-23]. Dostupné z:
https://www.idnes.cz/kultura/hudba/rock-pop-konec-nebo-pokracovani.A030113_121731_hudba_vlk

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK Teze BAKALÁŘSKÉ diplomové práce	
TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:	
Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta: Klézl Tomáš	Razítko podatelny:
Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta: 2016/2017	
E-mail diplomantky/diplomanta: tomas.klezl@gmail.com	
Studijní obor/forma studia: Žurnalistika/prezenční	
Předpokládaný název práce v češtině: České hudební časopisy na začátku 21. století	
Předpokládaný název práce v angličtině: Czech music magazines in the beginning of the 21 st century	
Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2012/2013): (diplomovou práci je možné odevzdat <u>nejdříve po dvou semestrech</u> od schválení tezí) LS 2018/2019	
Základní charakteristika tématu a předpokládaný cíl práce (max. 1000 znaků): V práci se budu v teoretické rovině zabývat vývojem českých hudebních časopisů v dosavadním průběhu 21. století. V první části stručně uvedu historii české hudební žurnalistiky, na kterou pak navážu vymezením proměn, kterými si v posledních 18 letech prošla. V další části se budu snažit charakterizovat jednotlivá vydávaná periodika, rozebrat okolnosti jejich vzniku a zániku, cílovou skupinu, styl psaní a podobně. Rovněž se budu věnovat důležitým jménům, které si jednotlivými redakcemi prošly. Současná česká hudební žurnalistika nabízí pestrou paletu periodik, kterou v dosavadním průběhu 21. století formovalo zvláště rozšíření internetu, vývoj hudebních trendů a změna přístupu k formě časopisů. Mezi čtenáři se popularitě těší zejména nové časopisy Full Moon a Headliner, své publikum ale mají také porevoluční stálíce jako Rock&Pop, žánrové magazíny jako je hip hopový Bbarák nebo tradiční časopisy typu Hudebních rozhledů, které se zaměřují se na klasickou hudbu.	
Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu): I. Úvod – Vymezení tématu a hlavních pojmů, přednesení hypotéz II. Hlavní část A. Stručná historie české hudební žurnalistiky B. Vývoj české tištěné hudební žurnalistiky od roku 2000 a. Nultá léta - reakce na nástup internetu b. Desátá léta - vstup moderních časopisů C. Hudební periodika vydávaná od roku 2000 do současnosti a. Populární hudba - např. Rock&Pop, Report, Filter apod. b. Nové časopisy - např. Full Moon, Headliner apod. c. Žánrové časopisy - např. Pařát, Bbarák apod. d. Vážná hudba - např. Hudební rozhledy, Harmonie, Opus musicum apod. D. Stručný přehled hudebních webů III. Závěr – Shrnutí a zjištěných skutečností.	

Vymezení zpracovávaného materiálu (např. konkrétní titul periodika a období jeho analýzy):

Hudební rozhledy (2000 - současnost), Opus musicum (2000 - současnost), Harmonie (2000 -současnost), Rock&Pop (2000 - současnost), Muzikus (2000 - současnost), Folk & Country / Folk (2000 - 2011), Report (2000 - současnost), Pařát (2000 - současnost), Spark (2000 - současnost), Bbarák (2000 - současnost), UNI (2000 – současnost), XMAG (2000 - 2009), HIS Voice (2001 - 2015), Music (2002 - 2008), Filter (2004 - 2009), Full Moon Magazine (2010 - současnost), Headliner (2014 - současnost), Rock&All (2015 - současnost)

Postup (technika) při zpracování materiálu:

Popis vývoje české tištěné hudební žurnalistiky od roku 2000 do současnosti. Rozbor vydávaných časopisů pomocí studia konkrétních výtisků. Popis jejich historie, zaměření, vnitřního fungování apod. Porovnání aktivity jednotlivých časopisů na internetu a sociálních sítích. Stručné shrnutí dřívější historie české hudební žurnalistiky pomocí odborné literatury.

Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a způsobu jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků):

SVOBODOVÁ, Marie: Hudební periodika v českých zemích 1796-1970. Státní vědecká knihovna Olomouc, 1971.

Publikace obsahuje přehled hudebních periodik a odborných hudebních tiskovin vydávaných od roku 1796 do roku 1970 v Čechách a na Moravě a předchází soupisu hud. periodik mezi lety 1970 - 2000, kt. sestavil R. Giebisch v r. 2001.

GIEBISCH, Roman: Hudební periodika v Čechách, na Moravě a na Slovensku, 1970-2000. Státní vědecká knihovna Olomouc, 2001.

Předkládaný soupis zahrnuje nejen hudební časopisy s pravidelnou periodicitou, ale i další hudebně odborné tiskoviny - ročenky, věstníky a zprávy, závažné hudebně vědecké sborníky. Přesto, že nelze dobře řadit k hudebním časopisům zprávy o činnosti jednotlivých institucí, korporací, hudebních i zpěváckých spolků a škol, nebo nakladatelských firem a nástrojářských výroben, pokusil jsem se, pokud byly některé exempláře v knihovnách, je sem zařadit, s plným vědomím značné neúplnosti.

OSVALDOVÁ, Barbora; HALADA, Jan [a kol.]: Encyklopedie praktické žurnalistiky. Praha: Libri, 1999.

Encyklopedii praktické žurnalistiky sestavil pod vedením Barbory Osvaldové a Jana Halady početný kolektiv zkušených pedagogů, kteří působí na katedře žurnalistiky Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Kniha obsahuje především abecedně řazený slovník, který přináší stručný a srozumitelný výklad 450 hesel, téměř 300 přímých odkazů a přes 150 ilustrací.

SHUKER, Roy: Understanding Popular Music. London - New York, Routledge, 2001.

Understanding Popular Music is a comprehensive introduction to the history and meaning of popular music. It begins with a critical assessment of the different ways in which popular music has been studied and the difficulties and debates which surround the analysis of popular culture and popular music.

MCNAIR, Brian: Sociology of Journalism. Bloomsbury Academic, 1998.

Journalism is a privileged cultural form. It can bring down governments, influence wars, shift stock markets and destroy industries. It is the main source of our knowledge about the world and our place in it, and the point at which the individual and the social worlds meet.

FUKAČ, Jiří et al.: Hudba a média: rukověť muzikologa. Olomouc: Státní vědecká knihovna, 1998. Zpracování hudebně mediální problematiky formou učebních textů. Východiskem textace se staly původní příspěvky badatelů i muzikologicky erudovaných pracovníků médií, tak i již realizované přednášky zainteresovaných pedagogů. Text je rozdělen do dvou okruhů – 1. Rozhlas a 2. Televize. Jako doplněk textů jsou zde přiřazeny vzorové ukázky verbálních projevů, které zpracovali spolupracovníci rozhlasu a televize, autoři zajímaví se o postavení hudby v masových médiích.

MATZNER Antonín, POLEDŇÁK Ivan, WASSERBERGER Igor a kol.: Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby, I-IV. Supraphon, Praha. Jednotlivé díly: 1980, 1983, 1987, 1990.

Knihy nabízí vedle hesel jednotlivých stylových proudů a žánrů (progresivní jazz, šanson, hot dance music, muzikál...) také hesla jako hudební aranžmá, improvizace či rozsáhlá střežová hesla (nonartificiální hudba, jazz, moderní populární hudba).

WICH František: Rock & pop. Encyklopedie I. a II. Volvox Globator, Praha 1999.

Dlouho očekávaná publikace encyklopedického charakteru přináší více než 2100 hesel z oblasti zahraničního rocku a popu. Jejich výběr je šitý na míru českým čtenářům, a to jak zvýšenou pozorností věnovanou albovým diskografiím, tak i zařazením desítek jmen z hudební scény kontinentální Evropy, a to včetně její východní části. Závěr knihy se neomezuje pouze na oba dominující proudy populární hudby, lze zde najít také nejznámější interprety z oblasti jazzu, blues, country, šansonu, undergroundu, new wave, rock in oposition, reggae či nových proudů dance music.

VESELÝ Karel: Hudba ohně. Radikální černá hudba od jazzu po hip hop a dále. BigBoss, Praha 2012.

Od nedobrovolných pasažérů otrokářských lodí až po dunící reproduktory klubových soundsystémů vypráví hypertextový labyrint Hudby ohně osudy revolucionářů, pro něž se hudba stala mocnou zbraní. Kromě vzniku a vývoje dalších hudebních žánrů jako jsou funk, disco či soul nabízí i vhled do příbuzných segmentů afroamerické kultury jako jsou gangsta rap, stand-up komika či blaxploitation filmy.

ČERNÝ Jiří: Jiří Černý - na bílém. Hudební publicistika. Galén, Praha 2014.

Jiří Černý... na bílém je autorizované souborné vydání hudební publicistiky Jiřího Černého (*1936). Jeho šedesátiletá novinářská praxe a půl století soustavného psaní o hudbě budí již léta zasloužený respekt. Jiří Černý byl mnohdy přímým účastníkem toho, co podstatně měnilo tvář naší hudební scény, a tak jeho recenze, rozhovory a komentáře cenným způsobem přispívají ke zmapování naší i zahraniční populární hudby v druhé polovině 20. století.

Diplomové práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)

KYNCL, Jan: Proměny české hudební publicistiky v důsledku rozvoje online žurnalistiky. Praha, 2015.

Datum / Podpis studenta/ky

24. května 2018

.....

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga

.....
Datum / Podpis pedagožky/pedagoga

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNY FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO OBOU VÝTISKU DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE SCHVALUJE NA IKSŽ VEDOUCÍ PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY.

Seznam příloh

Příloha č. 1: Mailová komunikace s šéfredaktorem časopisu Full Moon Michalem Pařízkem

Příloha č. 2: Mailová komunikace s redakcí časopisu Harmonie

Příloha č. 3: Přepis části telefonního hovoru s Janou Janulíkovou z časopisu Opus musicum

Příloha č. 1:

1. Historie

Můžete stručně popsat vznik a historii Vašeho časopisu?

Full Moon vznikl v roce 2010 za účelem vyplnit mezeru v rámci hudebních periodických magazínů, poté co skončil Filter a Report. Dalším důvodem byla také snaha psát o části hudební scény, která byla, až na drobné výjimky, v rámci hudební novinářiny v ČR opomíjena.

Více zde: <http://www.fullmoonzine.cz/stranka/ofullmoonu>

2. Redakce

Kolik členů má v současné době redakce? Jaké klíčové osobnosti prošly redakcí?

V současné době má Full Moon 6 zaměstnanců a přibližně 100 externích přispěvatelů, ze kterých cca polovina přispívá pravidelně. Toto číslo odpovídá nejen přispěvatelům do tištěného vydání, ale také na webové stránky fullmoonzine.cz.

Ohledně osobností – tohle je složité, během let přispívali do FM známí publicisté jako Karel Veselý, Tomáš Turek, Miloš Hroch, Jiří Špičák, Petr Ferenc nebo Pavel Klusák, někteří z nich přispívají stále, jiní už pracují pro jiná média, celkem velkou skupinu tvoří také lidé, kteří u nás s prvními texty začínali a dnes pracují v jiných médiích (např. již řečený Miloš Hroch nebo Jakub Šponer).

Z mého pozorování vyplývá, že se redaktori Full Moonu nedrží jednotného stylu psaní a často přistupují k určitým publicistickým žánrům odlišným způsobem (viz texty Karla Veselého, Akany a Jakuba Peřiny v sekci Komentovaná diskografie Vampire Weekend v čísle 12/2018). Je tato různorodost něčím, na čem Full Moon staví?

Různorodost určitě, ale nemyslím, že je to tak výrazně výjimečné. Obecně do textů zasahujeme pouze stylisticky a gramaticky, obsahově nebo významově nikoli. Každý redaktor píše trochu jinak.

3. Zaměření

Jakým žánrům se časopis věnuje?

Obecně na žánry příliš nehledíme. Pokud něco okruh Full Moonu vyloženě míjí, tak jsou to vrchní patra české pop music, ale nikterak ultimativně. Tohle je poměrně těžké vyjádřit, většina jmen, kterými se Full Moon zabývá, jsou v zahraniční vnímány jako pop music a

některá z nich jsou velice úspěšná (např. Kendrick Lamar, Donald Glover, St. Vincent apodob.), u nás se o nich hovoří jako o alternativě.

V posledních letech se ovšem mimo hudby více věnujeme také filmu nebo výtvarnému - umění.

Jak byste definoval cílovou skupinu časopisu?

Obecně, i podle různých průzkumů, jsou to spíše vzdělanější lidé mezi 25 – 34 lety, převážně z větších měst a mezi nimi lehce převažují muži nad ženami (54% vs. 46%). Druhá největší skupina jsou lidé mezi 18 a 24 lety.

Čtenáře FM obecně definujeme jako někoho, kdo má zájem o kulturu a nebojí se číst delší a třeba i složitější texty.

4. Vlastnictví, inzerce, náklad

Kdo je vlastníkem časopisu? Vlastnil v minulosti časopis někdo jiný?

Vydavatelem časopisu je společnost Smile Music, s.r.o., toho je běžně dohledatelný údaj.

Kolik procent obsahu časopisu tvoří reklamy?

Přibližně 15–17% obsahu časopisu, počítaje v to i reklamy na magazín samotný, jeho webové stránky, produkty nebo eventy.

Kolik procent zisku tvoří reklama a kolik prodeje časopisu?

Máte na mysli zisk nebo rozpočet? To jsou dvě zcela odlišné věci. Pokud mluvíme o rozpočtu, tak každá z těchto položek tvoří přibližně třetinu.

Jaký je náklad a čtenost vašeho časopisu? Jak se v průběhu historie měnily?

Náklad je 5000 ks, čtenost nezjišťujeme, protože pro nás jako samovydatele je tato služba příliš nákladná. Náklad se příliš nezměnil.

Kde všude si může čtenář Váš časopis koupit?

V běžné prodejní síti, distributorem je společnost Mediaprint Kapa, dále pak v prodejní síti Kosmas a v dalších přibližně 20 místech vlastní distribuční síť – galerie, kluby etc. Určitá část nákladu je v prodeji také na Slovensku.

5. Online

Kdy byly založeny vaše internetové stránky? Jak se jejich obsah liší od obsahu časopisu?

Internetové stránky fullmoonzine.cz byly spuštěny v roce 2011, obecně platí, že jsou obsahově zcela soběstačné, občas na nich uveřejníme nějaký text z časopisu, který vyšel ve starších číslech, ve zcela výjimečných případech zveřejňujeme například několik málo otázek z rozhovoru, který je v aktuálním vydání.

6. Vizual

Měnil se v průběhu historie počet stran časopisu, rozměr a kvalita papíru a obálky?

V průběhu téměř devíti let fungování došlo ke třem změnám formátu, což bylo vždy doprovázeno také změnou papíru. Od začátku roku 2014 vychází Full Moon ve stejné podobě, pouze se občas mění počet stran.

Obsahuje časopis přílohy či dárky?

Přikládáme dárky pouze pro předplatitele.

Můžete stručně popsat vizuální styl časopisu a jeho vývoj?

Pardon, ale tohle asi není otázka pro mě. Mohu k tomu říct pouze, že za Full Moonem stojí od samého začátku studio Carton Clan.

Příloha č. 2:

Dobrý den,

tady jsou nějaké údaje:

MUZIKUS- naši čtenáři jsou ve velké většině praktikující amatérští nebo poloprofesionální muzikanti, věk cca mezi 18 - 50 lety

celý tištěný náklad: 7 950ks

ČR prodej: 3 750ks

ČR předplatitelé: 2070 (z toho pražských adres je 800)

SR prodej, předplatitelé celkem 2130ks - z toho 65% předplatitelé

čtenost cca 16 500

čtenost včetně elektronické verze Muzikusu a zdarma rozdaných výtisků cca 19 900

remitenda: 20%

HARMONIE - čtenáři Harmonie jsou hudební profesionálové, pedagogové či hudebně více poučení laici, věk cca 30-60 let

celý tištěný náklad: 3 900ks

ČR prodej: 1 500ks

ČR předplatitelé: 2150 (z toho pražských adres je 800)

SR prodej, předplatitelé celkem 250ks

čtenost cca 9 000

čtenost včetně elektronické verze Harmonie a zdarma rozdaných výtisků cca 11 200

remitenda: 20%

zdravím

--

Michaela Hoppeová

marketing manager
inzerce na Muzikus.cz, v časopisech Muzikus a Harmonie Nakladatelství
Muzikus 266311701, 266311703 misa@muzikus.cz, +420 602 952 506
<http://www.muzikus.cz>

Příloha č. 3:

Tomáš Klézl: Chtěl bych se zeptat, v jakém nákladu váš časopis vychází?

Jana Janulíková: Tři tisíce kusů ročně. To znamená pět set ke každému číslu.

TK: Je časopis běžně dostupný v prodejních sítích, nebo pouze přes předplatné?

JJ: Dá se koupit na webu online formou. Dále se dá koupit v síti knihkupectví Kosmas, to je náš největší prodej-ní partner.

TK: Můžete nějak krátce definovat cílovou skupinu časopisu?

JJ: Cílová skupina je zaprvé odborná veřejnost, to znamená muzikologická veřejnost. A potom jsou to příznivci hudby s hlubším zájmem.